

การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์
ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว
THE ACADEMIC AFFAIRS ADMINISTRATION OF SOUPHANOUVONG
UNIVERSITY LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

พระบุญแดง ปภัสโร (วิไลจิต)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2556

การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์
ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2556

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

THE ACADEMIC AFFAIRS ADMINISTRATION OF SOUPHANOUVONG
UNIVERSITY LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

PhraBounDaengBdapassaro(ViLaychith)

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of

The Requirement for the Degree of

Master of Arts

(Educational Administration)

Graduate School

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Bangkok, Thailand

C.E. 2013

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
เรื่อง “การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย
ประชาชนลาว ” ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

(พระสุธีธรรมานุวัตร, ผศ.ดร.)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบบัณฑิตวิทยาลัย.....ประธานกรรมการ

(พระมหาทวี มหาปัญญา ผศ.ดร.)

กรรมการ

(รศ.พิเศษ ดร. วิชชุดา หุ่นวิไล)

กรรมการ

(พระครูปลัดमारุต วรมงคลโต ผศ.ดร.)

กรรมการ

(ผศ.ดร.ชวาล ศิริวัฒน์.)

คณะกรรมการควบคุมบัณฑิตวิทยาลัย

พระครูปลัดमारุต วรมงคลโต ผศ.ดร. ประธานกรรมการ

ผศ.ดร.ชวาล ศิริวัฒน์

กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย

.....

(พระบุญแดง ปภัสสร)

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผู้วิจัย : พระบุญแดง ปภสสร (วิไลจิต)

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: พระครูปลัดมารุต วรมงคลโธ ผศ.ดร.,พธ.บ.,M.A.,M.Ed

: ผศ.ดร.ชวาล ศิริวัฒน์ พธ.บ., M.A.,M.Ed., Ph.D

วันสำเร็จการศึกษา :

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ตามปัจจัยพื้นฐานที่ต่างกันและ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูอาจารย์จำนวน 176 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที (t-test) และค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัย

การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ โดยภาพรวม ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามระดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ และ ด้านการนิเทศภายใน ส่วนด้านอื่นๆผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง คือ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอนและ ด้านห้องสมุด

การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ จำแนกตามเพศผู้บริหารและครูอาจารย์

ที่มีเพศ แตกต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 5 ด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ ด้านการนิเทศภายใน

ข้อเสนอแนะ

การบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ สามารถแยกเป็นรายด้านมีรายละเอียด ดังนี้ คือ 1). ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรต้องสอดคล้องกับสภาพ ความเป็นจริง ของสังคมโลกที่ทันสมัยหลักสูตรต้องเน้นวิชาเฉพาะให้มาก 2).ด้านการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่าง ห้องเรียนต้องเพียงพอ สภาพแวดล้อม ห้องเรียนต้องดี 3).ด้านสื่อการเรียนการสอน ผู้สอนควรมีการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาสิ่ง ที่น่าสนใจและให้ สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอนเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจให้แก่นักศึกษา 4).ด้านการวัดและ ประเมินผล อยากให้มีการอบรมเรื่องการวัดผลประเมินผลให้เจ้าหน้าที่ครูอาจารย์ประจำรายวิชาและ ต้องมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะมาเป็นกรรมการตรวจเครื่องมือการวัดผลประเมินผล 5).ด้านห้องสมุด ควรจัดหางบประมาณซื้อหนังสือเอกสาร วารสาร เพิ่มขึ้น เพื่อปรับปรุงห้องสมุดให้ทันสมัย6). ด้าน การนิเทศภายใน อยากให้ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดนิเทศภายในอย่างน้อย 2 ครั้งต่อปีการศึกษา

Thesis Title :The Academic Affairs Administration ofSouPhaNouVong University
Lao People’s Democratic Republic

Researcher :PhraBounDaengBdapassaro (ViLaychith)

Degree :Master of Arts (Educational Administration)

Thesis Supervisory Committee

:Asst. Prof. Dr. PhrakrupladmarutVaramangkalo B.A., M.A., M.Ed.

:Asst. Prof.Dr. ChawalSiriwathB.A., MA, M.Ed., Ph.D

Date of Graduation :...../...../.....

Abstract

This survey research aimed to 1) to study the academic administration of Souphanouvong University in People’s Democratic Republic of Laos, 2) to compare levels of opinions toward the academic administration of the university according to different basic factors, and 3) to study problems and suggestions for the academic administration according to the opinions of the administrators and lecturers of the university. The sample group was 176 administrators and lecturers, The tool used in collecting the data was the questionnaire, and the statistics used in analyzing the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way ANOVA.

Results

According to the overall opinions of the administrators and lecturers toward the academic administration of Souphanouvong University, it was found that their opinions were in high level, Considering specific topics, they could be put in order from most to least as follows: learning management, syllabus and application and internal supervision Toward other topics, the administrators and lecturers’ opinions were in medium level as follows: measurement and evaluation, instruction media and library aspectinely

Distinguished by genders, it was found that the administrator and lecturers in different genders significantly had no different overall opinions toward the

academic administration with the statistic was at 0.05level. Considering specific topics, the opinions toward syllabus and application, learning management, instruction media, measurement and evaluation, and library were significantly not different with the statistic was at 0.05level. Only the opinions toward the internal supervision were significantly different with the statistic was at 0.05levels

Suggestions

According to the administrators and lecturers' opinions toward the academic administration of Souphanouvong University in People's Democratic Republic of Laos, they could be divided as follows, 1) The syllabus and application should conform to the reality of the modern world; specific subjects should be greatly emphasized, 2) The learning management should be facilitated with sufficient classrooms, good learning environment,. 3) The lecturers should find interesting instruction media that conforms to the learning contents to enhance students' understanding. 4) The training on measurement and evaluation should be provided for the lecturers and officers at least once a year, and some experts should be invited as committees to inspect the tools used in measurement and evaluation. 5) The more budgets should be allocated to buy more books, papers, and journals.to modernizes the library. 6) The internal supervision of the university should be arranged once or twice per semester.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตาอนุเคราะห์ สนับสนุน อย่างดียิ่งจากหลายฝ่ายผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณและขออนุโมทนาขอบคุณทุกฝ่าย ดังต่อไปนี้ ขอกราบขอบพระคุณ พระครูปลัดमारุต วรมงคลี ผศ.ดร.และ ผศ.ดร.ชวาล ศิริวัฒน์ที่ได้ กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และสละเวลาคอยดูแลให้แนวทางคำแนะนำกำลังใจทั้ง คอยตอบข้อสงสัยต่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตา ครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขออนุโมทนาขอบคุณ รองศาสตราจารย์.พิเศษ .ดร.วิชชุดา หุ่นวิไล ดร.ศุภพร เสวตพงษ์ และ ผศ.ดร. อินดา ศิริวรรณผศ.ดร. สมชัย ศรีนอก ผศ. สมหมาย ดุยอธรรมย์ ที่เป็นอาจารย์ประจำ โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่ได้เมตตาให้ความช่วยเหลือเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย และ คอยให้คำแนะนำกำลังใจในการเรียนและการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณพระครูโสภณวิริยคุณ เจ้าอาวาสวัดใหม่ทองเสนที่ให้ความเมตตาที่ พักอาศัยให้คำแนะนำด้านการศึกษาตลอดมา และขอขอบพระคุณคณาจารย์ นักวิชาการทุกท่านที่ เป็นเจ้าของหนังสือและงานวิจัยที่มีคุณค่า ซึ่งท่านได้เขียนไว้ให้ได้ศึกษาค้นคว้า เพื่อเป็นข้อมูล ประกอบในการเขียนวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ และเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้การศึกษาวิจัยในการทำ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ลงได้ตามวัตถุประสงค์

ขออนุโมทนาขอบคุณ ดร. คำผาย ศรีสวัสดิ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ที่เมตตาให้ ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้และขออนุโมทนาขอบคุณกับ คณะผู้บริหารและ คณาจารย์ทุกท่านที่ได้ สละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถาม อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการวิจัยครั้งนี้

ขอบคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรและเพื่อนนิสิตพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่น 7ทุกรูป ทุกท่าน โดยเฉพาะ อาจารย์สุทิศ สวัสดิ์ และพระสุรชัย สุรชโย (หงส์ตระกูล) ที่คอยให้กำลังใจ คอยช่วยเหลือ ด้วยดีตลอด มา จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณพระคุณบิดามารดา พระคุณอุปัชฌาย์อาจารย์ ตลอดจนทุกท่าน ทั้งที่กล่าวนามและมิได้กล่าวนามไว้ ซึ่งมีส่วนสนับสนุน จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีบุญ บารมิที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอบแต่ผู้มีพระคุณทุกท่าน และขอน้อมถวายเป็นพุทธ บูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา

พระบุญแดง ปภัสโร (วิไลจิต)

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ท
 บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ปัญหาที่ต้องการทราบ	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 สมมติฐานการวิจัย	5
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	5
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ	7
 บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 หลักและทฤษฎีการบริหารงานวิชาการ	9
2.1.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ	9
2.1.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ	10
2.1.3 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ	13
2.1.4 ขั้นตอนการบริหารงานวิชาการ	17
2.1.5 บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารงานวิชาการ	18
2.2 ประวัติและการบริหารมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์	19
2.3 การบริหารงานวิชาการทั้ง 6 ด้าน	36
2.3.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	36
2.3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน	41
2.3.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน	45
2.3.4 ด้านการวัดและประเมินผล	50

สารบัญ(ต่อ)

2.3.5 ด้านห้องสมุด	54
2.3.6 ด้านการนิเทศภายใน	57
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	61
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	68
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	69
3.2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	70
3.3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	71
3.4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	71
3.5. การวิเคราะห์ข้อมูล	72
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	73
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1. ตอนที่1วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป	75
4.2. ตอนที่2วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว	77
4.3. ตอนที่3วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว	84
4.4. ตอนที่4วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว	115
บทที่ 5 สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
5.1สรุปผลการวิจัย	121
5.2อภิปรายผลการวิจัย	127
5.3ข้อเสนอแนะ	135
บรรณานุกรม	136

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	ตาราง คณะวิชาและหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ 24
3.1	ตารางแสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 69
4.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทั่วไป 75
4.2	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D ของการบริหารงาน มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวสรุปรวมทั้ง 6 ด้าน 77
4.3	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D ของการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ โดยรวมและรายข้อ 78
4.4	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D ของการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ 79
4.5	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D ของการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ 80
4.6	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D ของการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายข้อ 81
4.7	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D ของการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ด้านห้องสมุด โดยรวมและรายข้อ 82
4.8	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D ของการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ด้านการนิเทศภายใน โดยรวมและรายข้อ 83
4.9	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ความเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม 84
4.10	การเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของ การบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว .ใน ด้านการนิเทศภายใน จำแนกตา โดยการวิเคราะห์ one-sample T test 85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความความคิดเห็น โดยรวม จำแนกตามอายุ 86
4.12	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศ สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ตามความเห็นของผู้บริหารและครู อาจารย์ จำแนกตามอายุ 88
4.13	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามอายุ โดยภาพรวม ตามวิธี LSD (Lease significance difference) 89
4.14	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามอายุ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ตามวิธี LSD (Lease significance difference) 90
4.15	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวจำแนกตามอายุ ด้านสื่อการเรียนการสอนตามวิธีLSD (Lease significance difference) 91
4.16	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวจำแนกตามอายุ ด้านการวัดและประเมินผลตามวิธีLSD (Lease significance difference) 92
4.17	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามอายุ ด้านห้องสมุด ตามวิธีLSD (Lease significance difference) 93
4.18	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวจำแนกตามอายุ ด้านการนิเทศภายในตามวิธีLSD (Lease significance difference) 94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.19	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความความคิดเห็น โดยภาพรวม จำแนกตามวุฒิการศึกษา 95
4.20	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา 97
4.21	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวจำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวม ตามวิธี LSD (Lease significance difference) 98
4.22	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวจำแนกตามวุฒิการศึกษาด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ตามวิธี LSD (Lease significance difference) 99
4.23	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ตามวิธี LSD (Lease significance difference) 100
4.24	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านห้องสมุดตามวิธีLSD (Lease significance difference) 101
4.25	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวจำแนกตามวุฒิการศึกษาด้านการนิเทศภายในตามวิธี LSD (Lease significance difference) 102
4.26	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความความคิดเห็น โดยภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน 103

สารบัญตาราง (ต่อ)

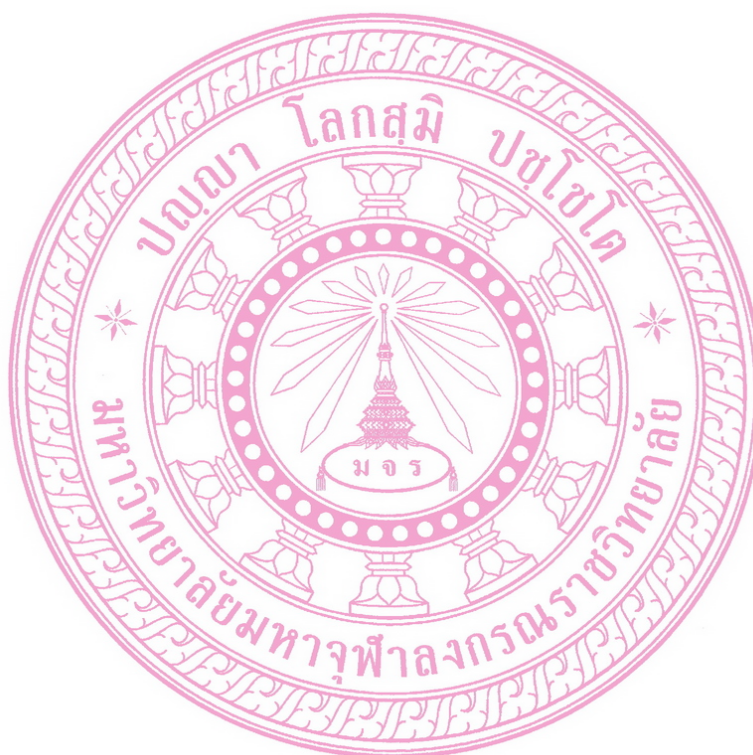
ตารางที่	หน้า
4.27	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุโขทัยวังศประเทศ สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวตามความเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน 105
4.28	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยวังศประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวจำแนกตามประสบการณ์ทำงานโดยภาพรวม ตามวิธี LSD (Lease significance difference) 106
4.29	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยวังศประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไป ใช้ ตามวิธี LSD (Lease significance difference) 107
4.30	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยวังศประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวจำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านสื่อการเรียนการสอน ตามวิธีLSD (Lease significance difference) 107
4.31	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยวังศประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวจำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านการวัดและประเมินผลตามวิธีLSD (Lease significance difference) 108
4.32	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยวังศ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านห้องสมุด ตามวิธี LSD (Lease significance difference) 109
4.33	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยวังศประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานด้านการนิเทศภายใน ตามวิธี LSD (Lease significance difference) 109

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.34	แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความความคิดเห็น โดยภาพรวม จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน 110
4.35	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ตามความเห็นของผู้บริหารและครู อาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน 112
4.36	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ตามวิธี LSD (Lease significance difference) 113
4.37	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอน ตามวิธี LSD (Lease significance difference) 114
4.38	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงานด้านสื่อการเรียนการสอน ตามวิธีLSD (Lease significance difference) 114
4.39	ด้านปัญหาในการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว 115
4.40	ข้อเสนอแนะใน การบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว 118

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
2.1 องค์ประกอบคณะผู้บริหารตามระบบการจัดตั้งของมหาวิทยาลัยสุภาพงศ์	22
2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	68

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นรากฐานและเป็นปัจจัยของการพัฒนาด้านต่าง ๆ ในการสร้างความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และการแก้ไขปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิต¹ ของคนในสังคม ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ทนต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลก และยังสามารถดำรงชีวิตหรือทำการประกอบอาชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศ ในกระบวนการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า นั้น สถาบันการศึกษามีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลากรภายในชาติ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ตลอดจนสร้างปัญญา และพัฒนาคุณสมบัติของคนในสังคม เพราะฉะนั้นงานด้านการศึกษาจึงเป็นภารกิจหลักและสำคัญเป็นอันดับแรกในการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้า

การบริหารการศึกษาของลาวยังไม่มีเอกภาพ แม้ว่าจะได้มีการกำหนดการะบบบาท สิทธิหน้าที่ของแต่ละระดับชั้นก็ตาม แต่การปฏิบัติตามหน้าที่ยังล่าช้าและไม่เป็นเอกภาพสมบูรณ์ การบริหารการศึกษามีปัญหาเฉพาะหลายประการดังนี้ การจัดองค์การในการบริหาร และการบรรจุพนักงานเจ้าหน้าที่ของแต่ละระดับบริหารยังไม่สมบูรณ์ และยังไม่เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไป การจัดหน่วยงาน ภาระหน้าที่และบทบาทของการบริหารยังไม่ชัดเจน กฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน ครูและนักเรียนทั้งของรัฐและเอกชน ยังไม่สอดคล้องกันและไม่ครบถ้วนตามความจำเป็น ระเบียบการบริหารงานบุคคลของกรมการปกครอง ยังไม่สามารถนำมาใช้บริหารการศึกษาได้ทุกระดับบริหาร ระบบการจัดการฝึกอบรมผู้บริหารการศึกษายังมีน้อย และไม่เพียงพอกับความต้องการ ระบบการตรวจตราการศึกษายังมีน้อยและไม่ชัดเจน ยังขาดข้อมูลทางการศึกษา แม้ว่ารัฐบาลจะประสบปัญหาการจัดการศึกษาแต่ถึงอย่างไรในปัจจุบันนี้รัฐบาลได้เร่งดำเนินการปฏิรูปการศึกษาของตนในรอบด้านท่ามกลางความขาดแคลนทรัพยากร โดยเฉพาะทรัพยากรในการลงทุน

¹ กระทรวงศึกษาธิการ (ลาว), คู่มือครูศึกษานิเทศก์ชั้นมัธยมศึกษา, (เวียงจันทน์: วิสาหกิจการพิมพ์จำหน่ายศึกษา, 2541), หน้า 34.

อนึ่งปัญหาอุปสรรคจากลักษณะที่ตั้งและภูมิศาสตร์ ซึ่งครอบคลุมไปด้วยเทือกเขาสลับซับซ้อน ทำให้ประชากรบางส่วนต้องประสบกับปัญหาการรับรู้ทางการศึกษาน้อย²

การศึกษาจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน โดยมุ่งพัฒนา ชีวิตของมนุษย์ ทำให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นอารยะได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการศึกษายุคใหม่ จึงทำให้พรรคประชาชนปฏิวัติลาว ได้มีแผนการยกระดับความรู้ความสามารถของประชากรภายในชาติให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งสอดคล้อง กับการขยายตัวทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้นรัฐบาลลาวจึงได้วางแผนยุทธศาสตร์การศึกษาปี ค.ศ.2006 -2015 เพื่อปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ และขยายการศึกษาของประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ให้เป็นเอกภาพ มีคุณภาพและมีมาตรฐานใกล้เคียงกับต่างประเทศ³ ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นทั้งกระบวนการและเนื้อหาในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งยังเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม และเป็นการสร้างภูมิปัญญาให้แก่สังคม⁴

การจัดการศึกษาทุกประเภท ทุกระดับนั้น งานด้านวิชาการนับเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจุดมุ่งหมายของการบริหารวิชาการอยู่ที่การสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้มีจริยธรรม และมีคุณสมบัติตามที่ต้องการ งานวิชาการเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของสถานศึกษา ความสำเร็จของสถานศึกษามักจะพิจารณาจากคุณภาพของผลผลิต คือ ตัวนักเรียน ดังนั้น คุณภาพของผลผลิตจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ด้วยเหตุนี้การบริหารงานด้านวิชาการ จึงเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารที่จะต้องรับผิดชอบในการใช้หลักการในการบริหารงานด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยถือว่างานวิชาการเป็นงานหลัก เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของผู้เรียนในเชิงคุณภาพและปริมาณ ส่วนงานอื่นๆถือเป็นงานที่มีความสำคัญรองลงมาและเป็นงานสนับสนุน เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน⁵ ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา ดังที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ได้กล่าวถึงขอบข่ายของงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการจะประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้ คือ การพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อเป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวหน้าทันวิทยาการ เทคโนโลยีใหม่ๆ การจัดสื่อการเรียนการสอน การจัดห้องสมุดเป็นที่รวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์

² ชีระ ฤณเจริญ. “รายงานการปฏิรูปการศึกษาของสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว”(เอกสารรายงานต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พิมพ์ที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2541) หน้าที่, 17-18

³ กระทรวงศึกษาธิการ, แผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 2006 – 2015 , (นครหลวงเวียงจันทน์: โรงพิมพ์ศรีสรวาด, 2008), หน้า 11.

⁴ รุ่ง แก้วแดง, ปฏิรูปการศึกษาไทย, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธารอักษร, 2540), หน้า 34.

⁵ ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ, การจัดและการบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 3-4.

และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการ ให้นักเรียนได้ศึกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม การนิเทศภายในเป็น การช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในด้านการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน⁶

จากความสำเร็จและสภาพปัญหาดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารงาน วิชาการของมหาวิทยาลัยสุกานวงศ์ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้เป็น แนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น อันจะเป็นผลสัมฤทธิ์ที่ดีต่อผู้เรียนและผู้บริหาร จากสภาพดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการจัด การศึกษาใน ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวยังมีปัญหาหลาย ๆ ด้าน ที่จะต้อง ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การพัฒนางานทางด้านการศึกษามีความเจริญก้าวหน้า และเพื่อยกระดับความรู้ ความสามารถของประชากรในประเทศให้มีคุณภาพมากขึ้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการวิจัยเกี่ยวกับสภาพ การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุกานวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว เพื่อจะได้นำผลของการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุกานวงศ์ ให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุกานวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

1.2.2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิด เห็นต่อการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัย สุกานวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ตามปัจจัยพื้นฐานที่ต่างกัน

1.2.3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุกานวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

1.3 ปัญหาที่ต้องการทราบ

1.3.1. การบริหารงานวิชาการ ของ มหาวิทยาลัยสุกานวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวเป็นอย่างไร

1.3.2. เปรียบเทียบระดับความคิด เห็นต่อการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุกาน วงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูอาจารย์ ที่มีต่อปัจจัยพื้นฐานต่างกันเป็นอย่างไร

1.3.3. ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและ ครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุกานวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวเป็นอย่างไร

⁶ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 3-4.

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมุ่งเน้นศึกษาการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปีการศึกษา 2556 ตามตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน และตัวแปรตาม ได้แก่การบริหารงานวิชาการประกอบไปด้วย 6 ด้านคือ

1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล
5. ด้านห้องสมุด
6. ด้านการนิเทศภายใน

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.2.1.ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหาร และ ครู อาจารย์ ในมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 250 คน จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 50 คน และครู อาจารย์ จำนวน 200 คน

1. 4.2.2.กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้บริหาร และครูอาจารย์ ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 250 คน โดยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเทียบตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (R.V.Krejcie & D.W.Morgan)⁷ ได้กลุ่มตัวอย่าง ของผู้บริหาร จำนวน 44 คน และได้กลุ่มตัวอย่างของครู อาจารย์จำนวน 132 คน รวมเป็น 176

1.4.3 ขอบเขตด้านสถานที่

มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ตั้งอยู่บริเวณบ้านดอนใหม่ ถนน 13 เหนือ อำเภอหลวงพระบาง จังหวัดหลวงพระบาง ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1. 4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาการดำเนินงานการวิจัยตั้งแต่ เดือน กันยายน พ.ศ.2556 ถึง เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 รวมเป็นระยะเวลา 6 เดือน

⁷ ธานินท์ ศิลปจารุ, การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี, 2551), หน้า 49.

SPSS, พิมพ์ครั้งที่ 9 ,

1.5 สมมติฐานการวิจัย

1.5.1 . ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว แตกต่างกัน

1.5.2. ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์ มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว แตกต่างกัน

1.5.3. ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์ มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว แตกต่างกัน

1.5.4. ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์ ที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว แตกต่างกัน

1.5.5. ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์ มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว แตกต่างกัน

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 .การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารหรือการดำเนินงานกิจกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งเป็นงานหลักของ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ประกอบด้วย 6 ด้าน ดังนี้

1). ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ได้แก่ หลักสูตร หมายถึง จุดมุ่งหมาย และ เนื้อหาสาระวิชาต่างๆที่กระทรวงศึกษาธิการ (ลาว) กำหนดให้มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน บุคลากรทุกฝ่ายภายในสถานศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องในการนำหลักสูตรไปใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการจัดแผนการเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และมีการชี้แจงรายละเอียดต่างๆของหลักสูตรเพื่อให้ ครูอาจารย์ เข้าใจหลักสูตรอย่างชัดเจนก่อนนำไปใช้ มีการใช้หลักสูตรเป็นหลักในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ กำลังใจสนับสนุนให้ครูอาจารย์มีการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น มหาวิทยาลัยมีการวิเคราะห์ก่อนที่จะนำเอาไปใช้สอน และ มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้เรียนผู้ปกครองได้ทราบทั่วถึงกัน

2). ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ต่างๆแก่นักศึกษา ครูอาจารย์ได้ให้ความช่วยเหลือและแนะแนวแก่ผู้เรียนในด้านต่างๆรวมทั้งการให้กำลังใจ มีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายและมีเครื่องมือการสอนที่ทันสมัย ตลอดจนการสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ครูอาจารย์มีวิธีการ จัด

กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย นอกนี้ยังมีการจัดทัศนศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสามารถนำเอาประสบการณ์ตรงไปใช้ได้จริงตามจุดมุ่งหมายที่มหาวิทยาลัยตั้งไว้

3). ด้านสื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ครูอาจารย์ใช้เป็นตัวกลาง ในการถ่ายทอดความรู้ไปสู่นักศึกษา ซึ่งอยู่ในรูปของสิ่งพิมพ์ และมีใช้สิ่งพิมพ์ หรือแม้กระทั่งสื่อนำทางวิธีการต่างๆ สื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอนในส่วนช่วยทำให้บรรยากาศในห้องเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น มีสื่ออุปกรณ์อย่างเพียงพอและทันสมัย เหมาะสมแก่ผู้เรียนตรงตามรายวิชา ที่สอน และชั้นเรียนมีเทคโนโลยีคบบงจร ครูอาจารย์ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ตรงกับจุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน ทำให้ผู้สอนสนุกสนานในการสอนมากกว่าการสอนด้วยวิธีบรรยายอย่างเดียว ครูอาจารย์มีกัลยาณมิตรตักกับนักศึกษา ทำให้ผู้เรียนสนใจสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายการเรียน ช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ยุกยากซับซ้อนได้ง่ายยิ่งขึ้น

4). ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง การวัดและประเมินผลทำให้ผู้สอนและผู้เรียนทราบข้อบกพร่องของตนเอง ผู้สอนก็ทราบว่าผลการสอนของตนเองเป็นอย่างไร ผู้เรียนก็ทราบว่าตนเองมีความรู้ ความเข้าใจเพียงใด มี เครื่องมือวัดและประเมินผล ที่มีคุณภาพ มีการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียนการสอน การสอนตามที่มหาวิทยาลัยตั้งไว้ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวัดและประเมินผลของครูอาจารย์นักศึกษา ซึ่งจะเป็ข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาทั้งผู้สอนและผู้เรียน มหาวิทยาลัยได้มีการตรวจสอบการสอนของครูอาจารย์และการเรียนของนักศึกษา

5). ด้านห้องสมุด หมายถึง แหล่งรวบรวมข้อมูลทางวิชาการ ข่าวสาร ด้านห้องสมุดบรรณารักษ์มีความชำนาญด้านห้องสมุด และมีความพร้อมให้บริการแก่ผู้คนที่มาใช้ จัดซื้อหนังสือหลากหลายประเภท จัดทำรายชื้อหนังสือแนะนำหนังสือที่ใหม่ทันสมัยเหมาะสมแก่การศึกษา มีงบประมาณเพียงพอ มีการจัดเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมมีความสะอาดเรียบร้อยและมี กิจกรรมการส่งเสริมให้นักศึกษา ครูอาจารย์ให้มีการรักในการอ่าน การค้นคว้า และการยืมได้โดยเสรี

6). ด้านการนิเทศภายใน หมายถึง การปรึกษาหารือ การประชุม การให้คำแนะนำระหว่างผู้บริหารกับครูอาจารย์ และครูอาจารย์กับครูอาจารย์ ภายในมหาวิทยาลัย และ การนิเทศภายในนั้น มีการประชุมครูอาจารย์ทั้งหมดก่อนเปิดภาคเรียน มีการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการภายในมหาวิทยาลัย การสังเกตการสอนในชั้นเรียน การให้คำปรึกษา การพาครู อาจารย์ไปศึกษาอบรมดูงานนอกสถานที่ มีการจัดเอกสารหรือตำรางานวิชาการให้แก่ครูอาจารย์ได้ศึกษาระบบของการนิเทศ และ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.6.2. ม.ส. หมายถึง มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐและรัฐบาลให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณในการบริหารจัดการ และมีการจัดระบบการศึกษา หลักสูตรปริญญาตรี 5 ปี มีการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน 1 ปี และวิชาเฉพาะแต่ละสาขา 4 ปี ใน 5 คณะวิชา 14 สาขาวิชา ตั้งอยู่ บริเวณบ้านดอนใหม่ ถนน 13 เหนือ เมืองหลวงพระบาง จังหวัดหลวงพระบาง ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

1.6.3. ผู้บริหาร หมายถึง อธิการบดี หรือผู้อำนวยการแต่ละฝ่ายบริหารต่างๆ ในมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

1.6.4. ครู อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนหรือผู้ที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ จังหวัดหลวงพระบาง ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

1.6.5. สปป ลาว หมายถึง ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

1.6.6. เพศ หมายถึง เพศของผู้บริหาร และครูอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มได้แก่เพศชายและเพศหญิง

1.6.7. อายุ หมายถึง อายุของผู้บริหาร และ ครูอาจารย์ ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนับอายุตามปฏิทินจนถึงปีที่ตอบแบบสอบถาม

1.6.8. วุฒิการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้บริหาร และ ครูอาจารย์ ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งจำแนกเป็น 4 ระดับคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

1.6.9. ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง ประสบการณ์การทำงานของผู้บริหาร และ ครูอาจารย์ ผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี ประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 5 - 10 ปี และ ประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 11 ปี ขึ้นไป

1.6.10. ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน หมายถึง ตำแหน่งของผู้บริหาร และ ครูอาจารย์ ที่ทำงานอยู่ในมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.7.1. ทำให้ทราบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

1.7.2. ทำให้ทราบระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีปัจจัยพื้นฐานต่างกัน

1.7.3. ทำให้ทราบปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวซึ่งเป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ต่อไป

1.7.4. สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นเรื่อง การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ผู้วิจัยได้ค้นคว้ารวบรวมแนวคิดทฤษฎี ตลอดถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานและแนวทางของการศึกษาวิจัยโดยมีสาระสำคัญดังนี้

2.1หลักและทฤษฎีการบริหารงานวิชาการ

2.1.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

2.1.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

2.1.3 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

2.1.4 ขั้นตอนการบริหารงานวิชาการ

2.1.5 บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารงานวิชาการ

2. ประวัติและการบริหารมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์

2.3การบริหารงานวิชาการ ทั้ง6 ด้าน ได้แก่

2.3.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

2.3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.3.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน

2.3.4 ด้านการวัดและประเมินผล

2.3.5 ด้านห้องสมุด

2.3.6 ด้านการนิเทศภายใน

2.4งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. 5กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 หลักและทฤษฎีการบริหารงานวิชาการ

การจัดการศึกษาทุกระดับงานด้านวิชาการนับเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะจุดมุ่งหมายของการบริหารวิชาการอยู่ที่การสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพมีความรู้มีจริยธรรมและมีคุณสมบัติตามที่ต้องการงานวิชาการเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของสถานศึกษาความสำเร็จของสถานศึกษามักจะพิจารณาจากคุณภาพของผลผลิตคือตัวนักศึกษา ดังนั้นคุณภาพของผลผลิตจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านวิชาการของสถานศึกษา¹ ด้วยเหตุนี้การบริหารงานด้านวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารที่จะต้องรับผิดชอบในการใช้หลักการในการบริหารงานด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งงานวิชาการเป็นงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายของการศึกษาเช่นการจัดการเรียนการสอนการจัดตารางสอนการนิเทศการสอนสื่อการสอนและการวัดผลประเมินผลการเรียนเป็นต้น

2.1.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นหัวใจของสถาบันการศึกษาทุกระดับสถาบันการศึกษาจะมีมาตรฐานหรือไม่ มักจะพิจารณาจากผลงานทางด้านวิชาการเป็นหลัก ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจในงานวิชาการและเตรียมพร้อมในด้านบุคลากรอุปกรณ์วัสดุสื่อ ตลอดจนอาคารห้องเรียนเป็นต้นมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

รุจิร ภู่อาระ และ จันทราณี สงวนนาม กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ²

ภาวิตาธราศรีสุทธิ ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า หมายถึง การบริหารงาน หรือการดำเนินงานทุกชนิดในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด มหาวิทยาลัยในฐานะเป็นหน่วยปฏิบัติการที่มีหน้าที่และภารกิจโดยตรงในการจัดการศึกษา มีหน้าที่พัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถ นำไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีคุณค่า และมีศักดิ์ศรี³

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการไว้ว่า เป็นกระบวนการหรือกิจกรรมการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจน

¹ ภาวิตาธราศรีสุทธิ, **การจัดและการบริหารงานวิชาการ**, (กรุงเทพมหานคร มหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 3-4

² รุจิร ภู่อาระ และ จันทราณี สงวนนาม , **การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา**, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทบุ๊คพอยท์ จำกัด, 2545), หน้า 56.

³ อ้างแล้วหน้า3.

การประเมินผลให้ดีขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน⁴

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ กล่าวถึงความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่าการบริหารงานวิชาการหมายถึง การบริหารสถานศึกษาโดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน⁵

กมลภู ประเสริฐ กล่าวไว้ว่าการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา หมายถึงการบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจสถานศึกษา⁶

เรณูครุฑไทย กล่าวถึงความหมายของการบริหารงานวิชาการว่าหมายถึงการจัดกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้⁷

สมศรีมธุรสสุวรรณ ให้ทัศนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการว่าเป็นการจัดกิจกรรมทุกด้านที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนให้เกิดการเรียนรู้และเกิดการพัฒนาขึ้นในตัวเด็กตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาซึ่งในการบริหารโรงเรียนผู้บริหารโรงเรียนจะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการบริหารงานด้านวิชาการ⁸

จากความหมายของการบริหารงานวิชาการที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ คือ การบริหารหรือการดำเนินงานกิจกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

2.1.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารสถานศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายหลัก คือ ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์กล่าวคือเป็นคนเก่ง เป็นคนดีและมีความสุข งานวิชาการเป็นงานที่ทำให้การบริหารสถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว โดยถือว่างานวิชาการเป็นงานหลัก เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของผู้เรียนในเชิงคุณภาพและปริมาณ ส่วนงานอื่นๆถือเป็นงานที่มีความสำคัญรองลงมาและเป็นงานสนับสนุน สอดคล้องกับการศึกษาของสมิทท์ และคณะ (Smith and Others) ในด้านการใช้เวลาในการบริหารงาน และการให้ความสำคัญของงานใน

⁴รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ, การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, เอกสารประกอบการสอน, 2550, หน้า 30.

⁵ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 2.

⁶กมลภู ประเสริฐ, การจัดและการบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 3.

⁷เรื่องเดียวกัน, หน้า 3.

⁸อ้างแล้วหน้า 3

สถานศึกษา งานในความรับผิดชอบของผู้บริหาร ผู้บริหารสถานศึกษาจัดลำดับความสำคัญของ
ภารกิจการบริหารสถานศึกษา เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

อันดับ 1 การบริหารงานวิชาการคิดเป็นร้อยละ 40

อันดับ 2 การบริหารบุคลากร ได้แก่ ครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 20

อันดับ 3 การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20

อันดับ 4 การบริหารการเงิน คิดเป็นร้อยละ 5

อันดับ 5 การบริหารอาคารสถานที่คิดเป็นร้อยละ 5

อันดับ 6 การบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน คิดเป็นร้อยละ 5

อันดับ 7 งานบริหารทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 5

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการว่า การบริหารงานวิชาการถือว่าเป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใดมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัดโปรแกรมการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาและเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษาซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องโดยตรงหรือทางอ้อมก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น⁹

ภาวิตาธราศรีสุทธิ ให้ข้อคิดว่างานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษาในระดับสถานศึกษาการบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของการพัฒนาผู้เรียน¹⁰

จันทราณี สงวนนาม ได้ให้ทัศนะคิดว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาและเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา ที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการบริหารด้านอื่นๆนั้น แม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่ก็ยังเป็นเพียงส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการบริหาร จะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร¹¹

⁹อ้างใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร มหานคร : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 1.

¹⁰ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร มหานคร : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 1.

¹¹ภาวิตาธราศรีสุทธิ, การจัดและการบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร มหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 4.

¹²จันทราณี สงวนนาม, ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร มหานคร: บริษัท บุ๊คพอยท์ จำกัด, 2551), หน้า 148.

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ได้อย่างมีคุณภาพ¹³

ปัญญาแก้วกียรติและสุภัทร พันธุ์พัฒนกุล ได้กล่าวว่า งานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษาในระดับสถานศึกษาเพราะเกี่ยวข้องโดยตรงกับหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน¹⁴

พนัสหันทนาคินทร์ ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการว่างานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียนเป็นชีวิตจิตใจของสถาบันที่เดียวส่วนงานด้านอื่นๆเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้ชีวิตสถาบันดำเนินไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น¹⁵

กมล ธิโสภา กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นการบริหารกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบและเป็นผู้นำทางด้านวิชาการ¹⁶

กมลภูประเสริฐ กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของโรงเรียน¹⁷

กิตติมาปรีดีติลล กล่าวว่า การบริหารวิชาการหมายถึงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอันได้แก่โรงเรียนหลักสูตรครูนักเรียนวัสดุอุปกรณ์ตำราเรียนและอาคารสถานที่ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน¹⁸

อุทัยธรรมเตโช ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่าหมายถึงการบริหารกิจกรรมวิชาการที่เกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ

¹³รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2550), หน้า 28.

¹⁴ปัญญาแก้วกียรติและสุภัทรพันธุ์พัฒนกุล, การบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบการใช้โรงเรียนหรือเขตพื้นที่การศึกษาเป็นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545), หน้า 17.

¹⁵เรื่องเดียวกันหน้า 4.

¹⁶กมลธิโสภา, การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาไทยในปัจจุบัน, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2546), หน้า 5.

¹⁷กมลภูประเสริฐ, การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : ทิพย์พิบูลย์, 2544), หน้า 7.

¹⁸กิตติมาปรีดีติลล, การบริการและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : อักษรพิพัฒน์, 2532), หน้า 5.

สูงสุดหรือการบริหารงานวิชาการที่ให้พลเมืองมีความรู้มีคุณธรรมสามารถประกอบสัมมาชีพดำรงตนเป็นพลเมืองดีและช่วยกันพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป¹⁹

จากความหมายของความสำคัญของการบริหารงานวิชาการที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาที่จะทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ เพราะเป็นการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง

2.1.3 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานที่มีขอบข่ายที่กว้างขวางและมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษาทุกระดับการดำเนินงานต่างๆของสถานศึกษามุ่งสนองต่อความสำเร็จของงานวิชาการ ทั้งสิ้นการที่สถานศึกษาจะจัดงานวิชาการให้บรรลุเป้าหมายนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งได้แก่ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษาจึงควรให้ความสนใจในงานวิชาการเป็นอย่างยิ่งขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการมีดังนี้

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องรับผิดชอบดำเนินการไว้ดังนี้²⁰

1. งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. งานด้านการเรียนการสอน
3. งานด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
4. งานด้านการวัดผลและประเมินผล
5. งานห้องสมุด
6. งานด้านการนิเทศการศึกษา
7. งานวางแผน และกำหนดวิธีดำเนินงาน
8. งานส่งเสริมการสอน
9. งานประชุมอบรมทางวิชาการ

อนุศักดิ์ สมิตสันต์ ได้จำแนกขอบข่ายงานวิชาการเป็น 3 ลักษณะ คือ ลักษณะการจัดกระบวนการบริหารวิชาการ เช่น การวางแผนงานวิชาการ การติดตามผลการปฏิบัติงานและประเมินผลลักษณะการจัดและพัฒนางานวิชาการที่โรงเรียนควรจัดขึ้น เช่น การจัดทำแผนการสอน การสอนซ่อมเสริม การวัดและประเมินผล กิจกรรมเสริมหลักสูตรและแนวการศึกษาต่อและอาชีพ

¹⁹ อุทัยธรรมเตโช, **หลักการบริหารการศึกษา**, (กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์. 2547), หน้า 3.

²⁰ สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร, **คู่มือการนิเทศงานบริหารในสถานศึกษา**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักการศึกษา, 2547), หน้า 16-17.

จัดห้องสมุด สื่อการเรียนการสอน เอกสารการสอน คู่มือการสอน การนิเทศการสอนและลักษณะการส่งเสริมและควบคุมงานวิชาการ เช่น จัดโรงเรียน จัดครูประจำชั้นเรียน จัดหาวิธีการสอนใหม่ๆ ส่งเสริมกำลังใจ การเก็บสถิติข้อมูล ตรวจตราการทำงานของครูและการจัดบริการช่วยเหลืองานวิชาการให้มีประสิทธิภาพ²¹

อุทัย บุญประเสริฐ ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ไว้ดังนี้²²

1. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. การสอนและการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
3. กิจกรรมนักเรียน (กิจกรรมทางวิชาการ)
4. สื่อการเรียนการสอนและกิจกรรมห้องสมุด
5. การวัดผลและประเมินผล และมาตรฐานคุณภาพทางวิชาการของโรงเรียน
6. การนิเทศและการพัฒนาวิชาชีพครู

กิตติมา ปรีดีติลล ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการไว้ 6 ด้าน ดังนี้²³

1. แผนปฏิบัติการด้านวิชาการ
2. หลักสูตรและการสอน ประกอบด้วย
 - 1) หลักสูตร
 - 2) โครงการสอน
 - 3) ประมวลการสอน
3. การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย
 - 1) การจัดตารางเรียน
 - 2) การจัดชั้นเรียน
 - 3) การจัดครูเข้าสอน
 - 4) การจัดแบบเรียน
 - 5) การจัดห้องสมุด
 - 6) การจัดทำคู่มือครู
4. สื่อการสอน

²¹ อนุศักดิ์สมิตสันต์, **การบริหารวิชาการ**, คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน, (กรุงเทพมหานคร: 2540), หน้า 17.

²² อุทัยบุญประเสริฐ, **หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เอสดีเพรส, 2540), หน้า 82.

²³ กิตติมาปรีดีติลล, **การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษราพัฒนา, 2542), หน้า 15.

5. การปรับปรุงการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1) การนิเทศการสอน

2) การฝึกอบรม

6. การวัดผลและประเมินผล

ปริญญพร วงศ์อนุตรโรจน์ ได้ให้ทัศนคติเกี่ยวกับขอบข่ายของงานวิชาการไว้ว่าการบริหารงานวิชาการจะประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีรายละเอียดของงานดังนี้

1.1) แผนปฏิบัติงานวิชาการ ได้แก่ การประชุมเกี่ยวกับหลักสูตร

1.2) โครงการสอน เป็นการจัดรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร

1.3) บันทึกการสอน เป็นการแสดงรายละเอียดของการกำหนดเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเวลาของแต่ละวันหรือสัปดาห์

2.การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดีและสามารถปฏิบัติได้ จึงต้องมีการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

2.1) การจัดตารางสอนเป็นการกำหนดวิชา เวลา ผู้สอน สถานที่ ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละรายวิชา

2.2) การจัดชั้นเรียน เป็นงานที่ฝ่ายวิชาการต้องประสานกับฝ่ายอาคารสถานที่รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในห้องเรียน

2.3) การจัดครูเข้าสอน ต้องพิจารณาถึงความพร้อมของสถานศึกษา และความพร้อมของบุคลากร

2.4) การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวหน้าวิทยาการเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ความก้าวหน้าของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม เป็นต้น

3. การจัดการบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการจัดหลักสูตร และโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ได้แก่ งาน

3.1) การจัดสื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เื้อต่อการศีกษาของนักเรียน เน้นเครื่องมือและกิจกรรมให้ครูได้เลือกใช้ในการสอน

3.2) การจัดห้องสมุด เป็นที่รวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการ ให้นักเรียนได้ศีกษาและค้นคว้าเพิ่มเติม

3.3) การนิเทศการสอน เป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน

4.การวัดและประเมินผล กระบวนการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในด้านการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน²⁴

จันทราณี สงวนนาม เห็นว่าขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ควรประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ซึ่งประกอบไปด้วย
 - 1.1) การศึกษาสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรและการจัดระบบ
 - 1.2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 - 1.3) สื่อการเรียนรู้
 - 1.4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
2. การวิจัยในชั้นเรียน
3. การสอนซ่อมเสริม
4. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
5. การนิเทศภายในสถานศึกษา 6. การประกันคุณภาพการศึกษา²⁵

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการตามกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ครอบคลุมใน 4 ด้าน คือ หลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัด/ประเมินผลและการรับเข้าศึกษาต่อ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ (ICT) พบว่า มีการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานปฏิรูปด้านการเรียนรู้ในแต่ละด้านเป็นอย่างมาก²⁶

กมล ภูประเสริฐ ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้²⁷

1. การบริหารหลักสูตร
2. การบริหารการเรียนการสอน
3. การบริหารการประเมินผลการเรียน
4. การบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา
5. การบริหารการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ
6. การบริหารการวิจัยและพัฒนา

²⁴ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, **การบริหารงานวิชาการ**, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 3-4.

²⁵จันทราณี สงวนนาม, **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา**, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท บุ๊คพอยท์ จำกัด, 2551), หน้า 152.

²⁶รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, **การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2550), หน้า 28.

²⁷กมล ภูประเสริฐ, **การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา**, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร: เสริมสินทรัพย์เพรส ซิสเต็ม, 2547), หน้า 9.

7. การบริหารโครงการทางวิชาการอื่นๆ
8. การบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ

จากขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่า การบริหารงานมีขอบข่ายที่กว้างและคล้ายคลึงกัน ครอบคลุมใน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านห้องสมุด และด้านการนิเทศภายใน

2.1.4 ขั้นตอนการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ เป็นงานหลักของสถานศึกษา และมีขอบข่ายค่อนข้างกว้างปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้²⁸

1. ขั้นก่อนดำเนินการ เป็นการกำหนดนโยบายและวางแผนงานด้านวิชาการ โดยมีงานต่อไปนี้

- 1.1) จัดทำแผนงานวิชาการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 1.2) จัดสภาพงานวิชาการและวิธีการทำงาน
- 1.3) จัดครูอาจารย์เข้าสอน
- 1.4) จัดทำโครงการสอน
- 1.5) จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน
- 1.6) จัดตารางสอน
- 1.7) ประชุมนิเทศนักเรียน
- 1.8) การลงทะเบียนเรียน

2. ขั้นการดำเนินงาน เป็นขั้นที่จัดและดำเนินงาน รวมทั้งการควบคุมดูแลให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

- 2.1) การดำเนินการสอนตามหลักสูตร โดยการดูแลให้การสอนเป็นไปตามโครงการสอนในแต่ละวิชา เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ
- 2.2) การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางวิชาการ
- 2.3) งานเกี่ยวกับการบริการ การส่งเสริมให้มีการบริการเกี่ยวกับสื่อการสอน เพื่อช่วยเหลือครูในด้านการสอนและอุปกรณ์ต่างๆรวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก

3. ขั้นส่งเสริมและติดตามผลในด้านวิชาการ เพื่อให้ได้มาตรฐานของงานวิชาการผู้บริหารควรมีการส่งเสริม ปรับปรุง พัฒนาและประเมินผลงานด้านวิชาการดังนี้

- 3.1) ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ได้ปรับปรุงตนเองด้านวิชาการ

²⁸ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 5-6.

- 3.2) สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานทางวิชาการ ได้แก่การกำหนดจุดมุ่งหมายและนโยบายที่เหมาะสมกับโรงเรียน และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้
- 3.3) ริเริ่มและสร้างสรรค์ในการปรับปรุงงานด้านวิชาการ
- 3.4) จัดบรรยากาศทางวิชาการในสถานศึกษา
- 3.5) จัดให้คณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการ
- 3.6) จัดตั้งคณะทำงานทางวิชาการขึ้น ลักษณะของคณะอาจจัดรวมกันเป็นคณะครูในแผนกเดียวกัน มาร่วมกันทำงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
- 3.7) ส่งเสริมให้จัดตั้งชุมนุมหรือชมรมวิชาการ เพื่อจัดกิจกรรมและเผยแพร่งานด้านวิชาการ
- 3.8) ส่งเสริมให้มีการเข้าร่วมประชุมสัมมนาฝึกอบรม เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้และเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
- 3.9) ส่งเสริมให้ศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

สรุปว่า การบริหารงานวิชาการมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนดำเนินการ เป็นการกำหนดนโยบายและวางแผนงานด้านวิชาการ ขั้นขณะดำเนินการ เป็นการทำตามนโยบายที่กำหนด และขั้นส่งเสริมและติดตามผล เป็นการส่งเสริม ปรับปรุง พัฒนาและประเมินผลงานด้านวิชาการให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

2.1.5 บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารงานวิชาการ

การบริหารสถานศึกษา เป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่จะต้องกำหนดแบบแผน วิธีการ และขั้นตอนต่างๆ ในการปฏิบัติงานไว้อย่างมีระบบ นักบริหารที่ดีต้องรู้จักเลือกวิธีการบริหารที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะให้งานนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ การบริหารนั้น จะต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ทุกประการ เพราะว่าการดำเนินงานต่างๆมิใช่เพียงกิจกรรมที่ผู้บริหารจะกระทำเพียงลำพังคนเดียว แต่ยังมีผู้ร่วมงานอีกหลายคนที่มีส่วนทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะนำเทคนิควิธีและกระบวนการบริหารที่เหมาะสมมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา ผู้บริหารควรจะได้คำนึงถึงหลักการบริหารดังนี้²⁹

1. มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาที่ชัดเจน ผู้บริหารต้องเข้าใจถึงเป้าหมายของสถานศึกษาว่าเป็นไปในทิศทางใด
- 2.ต้องมีเทคนิควิธีการในการบริหารงาน การบริหารงานทุกประเภทย่อมต้องมีเทคนิควิธีการ ขั้นตอน และกระบวนการที่เป็นระบบ
3. มีการประเมินผล เมื่อได้กำหนดกิจการใดควรจะมีการประเมินผลและติดตามผล เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงงานได้ดีขึ้น

²⁹ รุ่งชัดดาพร เวหะชาติ, การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2550), หน้า 34.

สรุปว่า ผู้บริหารมีบทบาทหลักในการกำหนดแผน วิธีการและขั้นตอนต่างๆ รวมถึงการรู้จักใช้ศาสตร์และศิลป์ในการบริหาร เพื่อให้การบริหารงานวิชาการเกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย

2.2. ประวัติและการบริหารมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์

2.2.1. ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัย

ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ได้ย้ายจากวิทยาเขตบ้านนาสร้างเหี้ยมาอยู่ที่วิทยาเขตบ้านดอนใหม่ที่หอมล้อมด้วยบรรยากาศอันร่มรื่นรายล้อมด้วยขุนเขาและ ดอกไม้นานาพันธุ์ด้านหลังมหาวิทยาลัยมีแม่น้ำโขงไหลผ่านบรรยากาศในมหาวิทยาลัยมีซุ้มประตูอันโดดเด่นอาคารสำนักงานอธิการบดีอันโอ่โง่งอาคารสโมสร(หอประชุม) โรงอาหารหอสมุด หอพักนักศึกษาหอพักอาจารย์และอาคารเรียนของคณะวิชาต่างๆที่พร้อมสำหรับการจัดการเรียนการสอนมีอนุสาวรีย์เจ้าสุภานุวงศ์ตั้งเด่นเป็นสง่าอยู่ตรงกลางมหาวิทยาลัยอันเป็นการแสดงถึงความเคารพและให้เกียรติแก่ท่านผู้ซึ่งมีคุณูปการต่อประเทศชาติบ้านเมืองโดยปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาทั่วประเทศ โดยได้วางเป้าหมาย ใ้การสร้างและขยายการศึกษาขั้นสูงให้กว้างขวางโดยฉะเพาะแก่นการสร้างและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณสมบัติ มีความรู้ ความสามารถ ประส่วนเข้าในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมแห่งชาติ โดยฉะเพาะแก่นจังหวัดภาคเหนือของ สปป ลาว มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์จึงได้รับการสร้างตั้งขึ้นตามดำรัสของนายกรัฐมนตรี ฉบับเลขที่ 169 /นย ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2003. จากนั้นคณะนำชั้นต่างๆที่เกี่ยวข้องพร้อมด้วยพนักงาน ครูอาจารย์ได้ร่วมมือกันทุกๆทางสติปัญญา เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างรอบด้านภายใต้กรอบการดูแล ด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยแห่งชาติการสนับสนุนด้านทุนและงบประมาณจากรัฐบาลและบัณฑิตจังหวัดภาคเหนือ เพราะการเติบโตเข้มแข็งเป็นก้าวๆมานายกรัฐมนตรีจึงได้ออกคำรัฐด้วยการจัดตั้งและการเคลื่อนไห้วของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ฉบับเลขที่ 099 /นย ลงวันที่ 3 เมษายน 2009 เพื่อเป็นสิ่งที่ยืนยันถึงระดับความสามารถบริหารจัดการมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์เต็มรูปแบบเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งอื่นๆใน สปป ลาว

เริ่มเปิดเรียนครั้งแรกมีเพียง 8 หลักสูตรปริญญาตรี วิทยาศาสตร์ใน 3 คณะวิชา และได้สืบทอดขยายมาเรื่อยๆจนถึง 20 หลักสูตรใน 6 คณะวิชา³⁰

2.2.2. คามคิดเห็นของอธิการบดี

บัณฑิตท่านที่เคารพ

ปีนี้พวกเราพร้อมกันเฉลิมฉลอง วันสร้างตั้งมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ครบรอบ 10 ปี ผ่านมา มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ได้มีการเติบโตขยายตัวเป็นต้นแก่นการปฏิบัติพระบพาทของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ โดยฉะเพาะแก่นการจัดการเรียนการสอน การค้นคว้าวิทยาศาสตร์และ

³⁰ หนังสือ 10 ปีแห่งการพัฒนาและ 10 ปีเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยสุภานุวงศ์. หน้าที. 1

บริการให้แก่สังคมและประกอบการเข้าในการปกป้องรักษาวัฒนธรรม มูลเชื้ออันดีงามของชาติ 10 ปี ที่ผ่านมามีการรับเอานักศึกษาเข้ามาเรียนโดยะเพราะแม่นมาจาก 8 จังหวัดภาคเหนือ โดยเฉลี่ย แม่นประมาณปีละ 800 – 1200 คน และยังได้ผลิตบัณฑิต ต่อกองมารับใช้สังคมประมาณ 4000 กว่าคน ในจำนวน 6 รุ่น ปัจจุบันพวกเราได้สืบทอดการจัดการเรียนการสอน ให้แก่บัณฑิตนักศึกษา ซึ่งในแต่ละปีพวกเรามีนักศึกษาประมาณ 4000 กว่าคน

10 ปีที่ผ่านมาพวกเราได้มีการพัฒนาพื้นฐานโครงสร้าง โดยะเพราะตั้งแต่ เรามีเนื้อที่ ประมาณ 2 เฮกตาร์ ที่ตั้งอยู่บ้านนาสร้างเหวปัจจุบันพวกเราได้ขยายมาอยู่บ้านดอนใหม่ที่มีเนื้อที่ 109 เฮกตาร์ และรัฐบาลก็ได้ลงทุนเข้าในการพัฒนามหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ด้วยการตั้งอาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในจำนวนเนื้อที่เกือบ 30.000 ไร่ตราบเท่าปัจจุบันนี้พวกเราได้รับเอานักศึกษาต่างประเทศโดยะเพราะแม่นประเทศเวียดนามจำนวน 50 คน และ ประเทศเกาหลีจำนวน 2 คน นอกจากนี้ยังมีการร่วมมือกับสากลโดยะเพราะแม่นมหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาต่างๆจำนวน 54 แห่ง ซึ่งการร่วมดังกล่าว นั้นมันได้ช่วยให้มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ได้มีการพัฒนาทางด้านวิชาการเป็นต้นแม้นการยกระดับด้านการศึกษาของบัณฑิตครูอาจารย์ที่ได้ยกระดับปริญญาโทอีก 10 ปีข้างหน้าพวกเราจะทุ่มทั้งแรงกายแรงใจทั้งสติปัญญาเข้าในการจัดตั้งปฏิบัติในการศึกษา โดยะเพราะแม่นแผนประติรูปการศึกษามหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ โดยเน้นคุณภาพเป็นหลัก ด้วยการสร้างให้ได้บัณฑิตครูอาจารย์ ตามมาตรฐาน 1-6-3 โดยะเพราะในจำนวนครูอาจารย์สอน 10 คน ให้มีปริญญาเอก 1 คน ปริญญาโท 6 คน และปริญญาตรี 3 คน นอกจากนี้ยังได้รับเอานักศึกษาแต่ละปีให้ได้ 1000 ถึง 2400 คน และจะได้ขยายหลักสูตรต่างๆ อยู่ในภาควิชาประมาณ 30 หลักสูตรพร้อมกันนั้นจะมีหลักสูตรปริญญาโทจำนวน 6 หลักสูตรนอกจากนี้ก็จะมีการขยายอาคารเพื่อเป็นสถานที่รองรับให้แก่ครูอาจารย์ นักศึกษา และทางด้านการร่วมมือกับสากลก็ยังคงจะสืบทอดร่วมมือกับบัณฑิตประเทศ และมหาวิทยาลัยที่ได้ร่วมมือกัน ท้ายที่สุดนี้พวกเราจะพยายามสร้างมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ที่ได้วางไว้คือ “ลงลึกวิชาการละเพราะพัฒนาท้องถิ่นก้าวเข้าสู่มาตรฐานสากลที่ละก้าว”³¹

2.2.3. 10 ปีแห่งการพัฒนามหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และที่ตั้ง

1. **วิสัยทัศน์** สร้างมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ให้กลายเป็นศูนย์กลางการศึกษาชั้นสูงที่ดีเยี่ยม
2. **พันธกิจ** หลัก ประกอบมี 1). สร้างบุคลากรให้เป็นคนดีของชาติ ประกอบด้วยความรู้ความสามารถที่แท้จริงเข้าในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2). ดำเนินและส่งเสริมการค้นคว้าวิทยาศาสตร์ 3). ให้บริการทางด้านวิชาการแก่สังคม 4). อนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม ของท้องถิ่นให้ยืนยงตลอดไป

³¹ อ้างอิงแล้วหน้าที. 1

3.ที่ตั้ง สำนักงานใหญ่มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ตั้งอยู่บ้านตรใหม่ เมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง มีพื้นที่ทั้งหมด 109 เฮกตาร์ ใน 2 วิทยาเขต (วิทยาเขตบ้านนาสร้างเหวีย และ บ้านตรใหม่)

2.2.4. การพััฒนและการร่วมมือ

มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ได้ทำการพััฒนร่วมมือกับสากลด้วยรูปแบบการทำบ้นทิกเซ็น สนธิสัญญาฉบับตามมหาวิทยาลัยและสถาบันต่างๆ จำนวน 47 ฉบับ ใน 6 ประเทศ คือ เกาหลี 21 ไทย 10 เวียดนาม 6 กัมพูชา 3 จีน 6 อินโดนีเซีย 1 นอกจากนี้ยังมีการร่วมมือกับภายในประเทศอีกหลาย กว่า 10 สถาบันเพื่อการร่วมมือทางด้านการวิชาการและสนับสนุนทุน

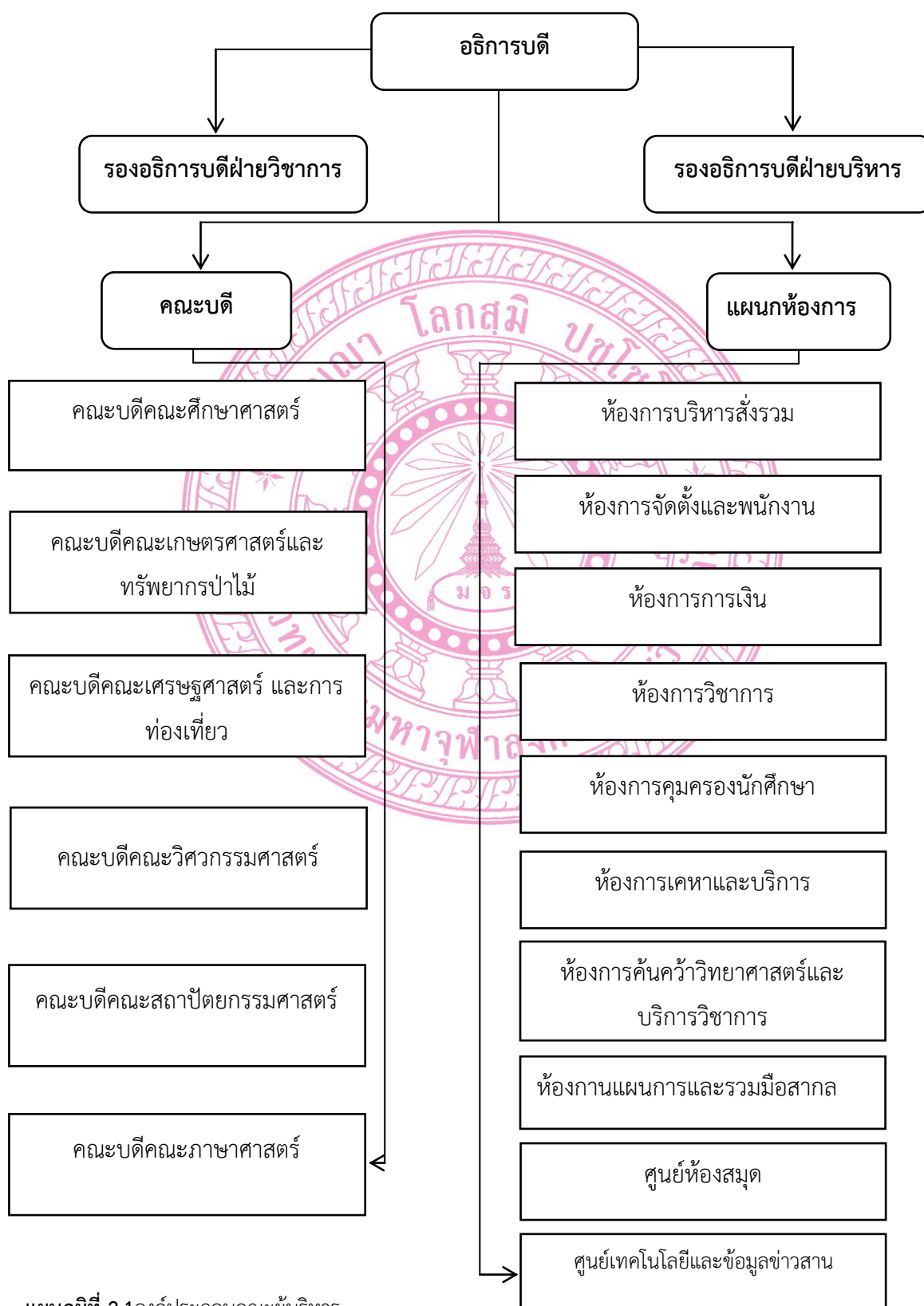
2.2.5. โครงประกอบการจัดตั้ง

1. มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ยังไม่ทันมีสภามหาวิทยาลัยเป็นของตนเองแต่ก็มี คณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการวิชาการเป็นผู้พิจารณานิติกรรม และ แผนพัฒนามหาวิทยาลัยโดยมีผู้บริหารสูงสุด 3 ท่าน คือ อธิการบดี 1 ท่าน และ รองอธิการบดีอีก 2 ท่าน นอกนั้นยังมีคณะพัักรากฐานอยู่ 7 ท่าน และ คณะนำ 3 องค์การจัดตั้งมหาชนคบชุดเพื่อช่วย นำพาทางด้านแนวคิดด้านการเมือง.

2. โครงประกอบการจัดตั้ง ด้านบริหารประกอบไปด้วยมีอยู่ 8 ห้องการคือ 1). ห้องการบริหารสั่งรวม 2). ห้องการจัดตั้งพนักงาน 3). ห้องการการเงิน 4). ห้องการวิชาการ 5). ห้องการคุมครองนักศึกษา 6). ห้องการเคหา

ละบริการ 7). ห้องการค้นคว้าวิทยาศาสตร์และบริการวิชาการ 8). ห้องกานแผนการและร่วมมือสากล3. โครงประกอบการจัดตั้งด้านวิชาการประกอบมี 6 คณะวิชาคือ 1). คณะศึกษาศาสตร์ 2). คณะเศรษฐศาสตร์ และการท่องเที่ยว 3). คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรป่าไม้ 4). คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ 5). คณะวิศวกรรมศาสตร์ 6). คณะภาษาศาสตร์ นอกนั้นยังมีอีก 1 ห้องสมุด และ 1 ศูนย์ IT ที่ทำหน้าที่สนับสนุนการบริการทางด้านการวิชาการเพิ่มเติมดังแผนภูมิ 2.1

องค์ประกอบคณะผู้บริหารตามระบบการจัดตั้งของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์

แผนภูมิที่ 2.1 องค์ประกอบคณะผู้บริหาร

2.2.6. สถิติของผู้บริหารและนักศึกษา

เริ่ม³² การเปิดเรียนการสอนครั้งแรกมีผู้บริหารครูอาจารย์และเจ้าหน้าที่มีจำนวน 34 ท่าน เป็นหญิง 9 ท่าน แต่ปัจจุบันนี้มีผู้บริหารครูอาจารย์และเจ้าหน้าที่มีจำนวน 342 ท่าน เป็นหญิง 96 ท่าน แยกตามวุฒิการศึกษาแล้วมี ปริญญาเอก 4 ท่าน ปริญญาโท 82 ท่าน ปริญญาตรี 241 ท่าน ชั้นสูง 11 ท่าน ชั้นกลาง 2 ท่าน ชั้นต้น 2 ท่าน และปัจจุบันผู้บริหารครูอาจารย์และเจ้าหน้าที่มีจำนวนที่ปฏิบัติงานอยู่จริงมีจำนวน 249 ท่าน เป็นหญิง 73 ท่าน และกำลังส่งไปเรียนต่อ 93 ท่าน หญิง 23 ท่าน

2.2.7. หลักสูตรการศึกษา

หลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอนเน้นปฏิบัติตามมาตรฐานหลักสูตรแห่งชาติ ที่สอดคล้องกับแนวทางนโยบายของพักและรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคมในแต่ละระยะ ติดพันกับ 3 หลักสนะและ 5 หลักมูลของการศึกษา ที่อยู่บนพื้นฐานความเรียกร้องต้องการของสังคม ตลาดแรงงาน ที่ขยายตัวของวิทยาศาสตร์-และฉะภาพแวดล้อมของภาคพื้นและสากล

ปีการศึกษา 2003-2005 ได้นำใช้หลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแห่งชาติในระบบ 2+3 แต่ตอนนีเปิดการเรียนการสอน 8 หลักสูตรใน 3 คณะวิชา (คณะศึกษาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และการท่องเที่ยว คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรป่าไม้)

ปีการศึกษา 2006-2011 ได้นำหลักสูตรใหม่ที่พัฒนาที่ร่วมกับบัณฑิตมหาวิทยาลัยของสหพันธรัฐเกาหลี ในระบบ ปริญญาตรี ระบบ 1+4 ได้เปิดการเรียนการสอน 15 หลักสูตร อยู่ใน 5 คณะวิชา (เพิ่ม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์)

เริ่มแต่ปีการศึกษา 2011 เป็นต้นมาได้พัฒนาตามมาตรฐานหลักสูตรแห่งชาติ โดยใช้ระบบ 1-6 ปี ตามความเหมาะสมของหลักสูตร มาถึงปัจจุบันได้เปิดการเรียนการสอน 20 หลักสูตรอยู่ใน 6 คณะวิชา (เพิ่ม คณะภาษาศาสตร์) ดังตารางที่ 2.1

³² หนังสือ 10 ปีแห่งการพัฒนาและ 10 ปีเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยสุกานวงศ์. หน้าที่. 4-7

ตารางที่ 2.1 คณะวิชาและหลักสูตรที่เปิดสอน

ข้อ	คณะวิชาและหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอน	เวลาเรียน
คณะศึกษาศาสตร์		
1	หลักสูตรปริญญาตรีครุภาษาอังกฤษ	ระบบ 4 ปี
2	หลักสูตรปริญญาตรีครุภาษาลาว	ระบบ 4 ปี
3	หลักสูตรปริญญาตรีครุคณิตศาสตร์	ระบบ 4 ปี
คณะเศรษฐศาสตร์ และทรัพยากรป่าไม้		
4	หลักสูตรปริญญาตรีวิทยาศาสตร์พืช	ระบบ 4 ปี
5	หลักสูตรปริญญาตรีวิทยาศาสตร์การเลี้ยงสัตว์	ระบบ 4 ปี
6	หลักสูตรปริญญาตรีวิทยาศาสตร์ทรัพยากรป่าไม้	ระบบ 4 ปี
7	หลักสูตรปริญญาตรีวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	ระบบ 4 ปี
คณะเศรษฐศาสตร์ และการท่องเที่ยว		
8	หลักสูตรปริญญาตรีเศรษฐศาสตร์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์	ระบบ 4 ปี
9	หลักสูตรปริญญาตรีเศรษฐศาสตร์วิชาการค้าระหว่างประเทศ	ระบบ 4 ปี
10	หลักสูตรปริญญาตรีบริหารธุรกิจสาขาวิชาการบริหาร	ระบบ 4 ปี
11	หลักสูตรปริญญาตรีบริหารธุรกิจสาขาวิชาธุรกิจไอที	ระบบ 4 ปี
12	หลักสูตรปริญญาตรีบริหารธุรกิจสาขาวิชาการเงินการธนาคาร	ระบบ 4 ปี
13	หลักสูตรปริญญาตรีศิลปศาสตร์สาขากานท่องเที่ยว	ระบบ 4 ปี
คณะวิศวกรรมศาสตร์		
14	หลักสูตรปริญญาตรีวิศวกรรมไฟฟ้า	ระบบ 4 ปี
15	หลักสูตรปริญญาตรีวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	ระบบ 4 ปี
16	หลักสูตรปริญญาตรีวิศวกรรมโยธา	ระบบ 4 ปี
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์		
17	หลักสูตรปริญญาตรีสถาปัตยกรรม	ระบบ 4 ปี
18	หลักสูตรปริญญาตรีตกแต่งภายใน	ระบบ 4 ปี
คณะภาษาศาสตร์		
19	หลักสูตรปริญญาตรีภาษาอังกฤษ	ระบบ 4 ปี
20	หลักสูตรปริญญาตรีภาษาลาว	ระบบ 4 ปี

2.1. ตาราง คณะวิชาและหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยสุรนารี

2.2.8. แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ในช่วงปี 2013-2023³³

โดยอิงตามมติของประชุมใหญ่ครั้งที่ 6 ของพักประชาชนประตีวิตลาว และแผนการพัฒนากองกระทรวงศึกษาธิการและกีฬาเพื่อกองพัฒนามหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ให้เป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงที่มีความสามารถมากขึ้น ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อกองสนองให้แก่องการกิจการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของชาติ ให้เท่าเทียมกับภาคพื้น และสากลนั้น มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์จึงได้กำหนดพระบทบาต วิสัยทัศน์ แผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาดังนี้

1. พระบทบาตของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์

- 1.1. จัดการเรียนการสอนและการศึกษาอบรมเพื่อกองสร้างพนักงานวิชาการและนักบริหารให้เป็นไป จดมุ่งหมายเพื่อกองสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่พักและรัฐบาลกำหนดไว้
- 1.2. ดำเนิน และส่งเสริมการค้นคว้าวิทยาศาสตร์ให้มีมาตรฐานเพื่อกองสนองนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของชาติและเผยแพร่การค้นคว้าวิทยาศาสตร์
- 1.3. บริการทางด้านวิชาการที่มีประสิทธิภาพเพื่อกองสนองให้แก่องสังคม
- 1.4. ปกป้องรักษา และ เสริมสร้างขยาย วัฒนธรรม อิดครองประเพณีอันดีงามของชาติ พร้อมทั้งมีการเลือกเว้นและรับเอาสิ่งยอดเยี่ยมด้านวัฒนธรรมของโลก

2. วิสัยทัศน์

2.1. สร้างมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ให้กายเป็นศูนย์การศึกษาชั้นสูงที่มีความเข้มแข็งทางด้านวิชาการและมีผลงานทางด้านการค้นคว้าวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี กิสร้างกำลังแรงงานให้มีคุณภาพและสามารถนำเอาความรู้ไปพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติ ประกอบส่วนเข้าใน การกิจเชื่อมโยงภาคพื้นและสากลโดย “ลงลึกวิชาการณะเพราะ พัฒนาท้องถิ่น ก้าวสู่มาตรฐานสากล ” ปฏิบัติตามคำขวัญ “ปัญญาสามัคคีสิวิไลมีวินัยพะลามาัยสมบุรณ์ ”

3. จดหมายรวม

- 3.1. สร้างนักศึกษาให้เป็นนักวิชาการที่มีความรู้ ความสามารถด้านวิชาณะเพราะ มีคุณภาพ คุณสมบัติมีศีลธรรมประวัติหนักแน่น มีสุขภาพแข็งแรง และมีความสืวิสัยทางด้านจิตใจซึ่งภายหลังเรียนจบหลักสูตรไหนหลักสูตรหนึ่งแล้วสามารถไปประกอบอาชีพตามวิชาเรียนของตนได้ดี
- 3.2. พัฒนาระบบการปกครอง การบริหาร การคุมครองมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์บนพื้นฐานการนำใช้เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารให้มีประสิทธิภาพ รับประกันความโปร่งใส และความถูกต้อง
- 3.3. พัฒนามหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ให้มีพื้นฐานวัตถุ เทคนิคทันสมัย มีอุปการณและเทคโนโลยีเพียงพอในการปฏิบัติพระบทบาตของตนได้เป็นอย่างดี
- 3.4. สร้างมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ตามแผนแม่บทที่จัดแบ่งพื้นที่อย่างมี ศิลปะ วิทยาศาสตร์กลมเกลือกกับท่ามะชาติและวัฒนธรรม ของเมืองมรดกโลก

³³ หนังสือ 10 ปีแห่งการพัฒนากอง 10 ปีเพื่อกองพัฒนามหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์. หน้าที. 16.

2.2.9.แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสุภาววงศ์

เพื่อบรรลุจุดหมายรวม วิสัยทัศน์ และพันธกิจของมหาวิทยาลัยสุภาววงศ์ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษานับมหาวิทยาลัยสุภาววงศ์จึงได้กำหนด 6 ยุทธศาสตร์ ในการพัฒนาแต่ละด้านดังนี้

- 1). พัฒนาครูอาจารย์ พนักงานและนักศึกษา
- 2). พัฒนาระบบบริหารคุ้มครอง
- 3). พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
- 4). พัฒนาคุณภาพการค้นคว้าวิทยาศาสตร์และการบริการวิชาการ
- 5). พัฒนาการร่วมมือภายในและต่างประเทศ

2.2.9.1..แผนยุทธศาสตร์แต่ละด้าน

แผนยุทธศาสตร์ที่ 1. พัฒนาครูอาจารย์ พนักงานและนักศึกษา

การพัฒนาครูอาจารย์ พนักงานและนักศึกษาโดยมีเป้าหมายทิศทางคือสร้างให้พวกเขาให้มีโลกทัศน์วิทยาศาสตร์ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความเชื่อมั่นต่อการนำพาของพัก รู้จักการแปรรูป ขยายแนวทางของพักอย่างมีหัวใจคิดประคองคิดสร้าง และจัดตั้งปฏิบัติแผนยุทธศาสตร์ของพักและรัฐให้ปรากฏเป็นจริง เพื่อตอบสนองให้ได้ตามความเรียกร้องต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย โดยผ่านการยกระดับความรู้ ความสามารถทางด้านวิชาชีพเพราะ และการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์

เพื่อให้บรรลุแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยสุภาววงศ์ จึงได้กำหนดแผนงานที่ต้องปฏิบัติดังนี้

แผนงานที่1 การยกระดับระยะยาวให้แก่พนักงานอาจารย์

1. กำหนดแผนสร้างพนักงานครูอาจารย์ให้เหมาะสมกับความต้องการแต่ละสาขา
2. ส่งเสริมให้พนักงานครูอาจารย์สมัครเอาทุนการศึกษาเพื่อไปเรียนต่อทั้งภายในและต่างประเทศ (ปริญญาโทและปริญญาเอก)
3. ส่งเสริมให้บุคลากรที่ยังหนุ่มน้อยไปยกระดับการศึกษาต่อโดยผ่านการคัดเลือกตามเงื่อนไขที่ได้สมัครได้ของผู้เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับแผนพัฒนาในการสร้างพนักงานโดยได้มีการเซ็นสนธิสัญญากันตามระเบียบของรัฐกร

4. พยายามบรรลุการยกระดับวุฒิการศึกษาให้ได้ตามอัตราส่วนดังนี้

ปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี = 1: 15: 14 (ถึงปี 2020 ต้องบรรลุให้ได้ตามอัตราส่วน 1:6:3)

แผนงานที่ 2 การยกระดับระยะยาวให้แก่พนักงานอาจารย์

1. ฝึกอบรมทางด้านแนวคิดการเมือง แนวทางนโยบายของพรรค รัฐ อบรมทางด้านวิชา
จะเพราะให้มีคุณภาพด้วยรูปการจัดจัดสัมมนาทางด้านวิทยาศาสตร์การเมือง (ทฤษฎีการเมือง) และ
ด้านวิชาจะเพราะ
2. ฝึกอบรมทางด้านคุณสมบัติ และจรรยาบรรณ ให้แก่ครูอาจารย์พนักงานด้วยการฝึก
การศึกษาเล่าเรียนทางการเมืองคุณสมบัติ คุณธรรมการเป็นแบบอย่างของบัณฑิตผู้นำ
3. สนับสนุนทุนการศึกษา และทุนการฝึกอบรม ทักษะศึกษา และการแลกเปลี่ยน
นักวิชาการ เพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์กับบัณฑิตประเทศพม่าและประเทศใน
โลก ด้วยการจัดตั้งกองทุนของมหาวิทยาลัยสุกานวงศ์
4. จัดตั้งฝึกอบรมวิชาครูให้แก่พนักงาน ครูอาจารย์สอนจะเพราะผู้ที่ไม่ได้ผ่านหลักสูตร
วิชาครู
5. จัดเตรียมสร้างภาควิชาครูวิชาวิทยาศาสตร์การเมืองในคณะศึกษาศาสตร์

แผนงานที่ 3 สร้างกิจกรรมต่างๆเพื่อส่งเสริมการพัฒนาพนักงาน และครูอาจารย์

1. ดำเนินการประกวดผลงานการค้นคว้า ผลงานการเขียนหนังสือ การเขียนเอกสารอื่นๆ
ตลอดทั้งผลงานการสอนดีเด่นของครูอาจารย์ประจำแต่ละปีและมีการยกย่องสรรเสริญ ตามผลงานใน
แต่ละระยะอย่างเหมาะสม
2. ส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตรด้วยการสร้างขบวนการแข่งขันกีฬา และการไปทัศน
ศึกษาดูงานวิชาการ
3. ดำเนินการประเมินคุณภาพการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานครูอาจารย์ให้เป็นประจำตาม
ระเบียบรัฐครูอาจารย์ผู้อาวุโส รับบำนาญแล้วแต่มีประสบการณ์ และมีสุขภาพแข็งแรงสืบต่อ
ปฏิบัติหน้าที่การสอนและค้นคว้าในมหาวิทยาลัยสุกานวงศ์
5. สร้างเงื่อนไขให้ครูอาจารย์พนักงานได้ฝึกฝนตนเองให้เป็นคนของพักรับเข้าในของพัก
รัฐและเคลื่อนไหว ในองค์กรจัดตั้งมหาชนภายในมหาวิทยาลัยสุกานวงศ์
6. ส่งเสริมให้พนักงาน ครูอาจารย์ได้มีส่วนร่วมในการสร้างรายรับให้ มหาวิทยาลัยเพื่อ
ยกระดับให้สูงเพื่อการเป็นอยู่ให้ดีขึ้นด้วยการบริการวิชาการตามระเบียบหลักการ
7. ส่งเสริมผู้บริหารได้ยกระดับทฤษฎีการเมือง วิชาจะเพราะการบริหาร คุ้มครองเพื่อให้
พาวะผู้นำที่หนักแน่น

แผนงานที่ 4 การพัฒนาศึกษา

1. สร้างและพัฒนาการศึกษาให้กลายเป็นพลเมืองที่ดี มีน้ำใจรักชาติรักบ้านเกิดเมืองนอน มี
ทัศนคติทางการเมืองอย่างชัดเจน รู้จำแนกมิติสำคัญความดีความชั่ว มีคุณสมบัติ มีศีลธรรม มีความส
วิสัย ทางด้านวัตถุและจิตใจ

2. พัฒนานักศึกษาให้เป็นนักคิดในระดับสูง (รู้วิเคราะห์ สรุปสังรวม รู้คาดคะเน วางแผน รู้ตีราคาประเมินผล และรู้จักการตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างสมเหตุสมผล) มีความรู้ความสามารถในการปรับตัวเข้าสู่สภาพการเปลี่ยนแปลงของโลกท่ามกลางความท้าทายและสังคมเป็นอย่างดีเพื่อการเชื่อมโยงระดับพหุพื้นที่และสากล

3. สร้างให้นักศึกษารู้จักการดำรงชีวิตที่ใสบริสุทธิ์ มีระเบียบวินัย รู้จักสัจธรรม และแก้ไขสิ่งย่ำแย่ รู้จักหาข้อดีของปะเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ รู้จักเลือกในสิ่งที่ดีที่พาตนก้าวหน้าของโลกโดยให้สอดคล้องกับแบบแผนดำรงชีวิตของคนยุคใหม่ตามแนวทางของพักและระเบียบกฎหมายของพักรัฐ

4. พัฒนานักศึกษาให้เป็นเจ้าการในขบวนการเคลื่อนไหวกิจกรรมเสริมหลักสูตร ขบวนการกีฬา จัดกิจกรรมแข่งขันประกวดความสามารถแนวคิด ประดิษฐ์สร้าง กิจกรรมแลกเปลี่ยนภูมิปัญญาท้องถิ่น การเรียนรู้สุขภาพ และเงื่อนไขตัวจริงเพื่อสร้างประสบการณ์ชีวิตที่ดี รู้จักรักษาสุขภาพ มีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงเตรียมพร้อมเพื่อเข้าร่วมขบวนการสร้างสาประเทศชาติ ขบวนการสละปะวันนะคติ การเคลื่อนไหวครอบครัและสังคม.

แผนยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาระบบการปกครอง การบริหารและการคุ้มครอง

ปรับปรุงบูรณะ กนไกลการปกครอง การบริหารการคุ้มครองเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน การค้นคว้าและการบริการวิชาการให้มีประสิทธิภาพประประสิทธิผลทำให้ระบบบริหารให้ถูกต้อง โปร่งใส่องไวและสอดคล้องกับยุคสมัย

แผนงานที่ 1 ปรับปรุงโครงสร้างและกนไกลจัดตั้งให้สอดคล้อง

1. รับผิดชอบตั้งสภามหาวิทยาลัย ปรับปรุงบูรณะแบบแผนวิธีทำงานของคณะกรรมาธิการบริหารและคณะกรรมการวิชาการที่สร้างตั้งและเคลื่อนไหวมาแล้วนั้นให้มีคุณภาพดีขึ้น

2. ดำเนินการประเมินระบบการจัดตั้งเพื่อปรับปรุงให้มีความสอดคล้องกับการทำงานตัวจริงในแต่ละระยะตามระเบียบกฎหมาย

3. สลับปันจุน่งงานบริหารที่มีมาตรฐานด้านหลักมันทางด้านการเมืองคุณสมบัตินและความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับตำแหน่งงานในการทำงานตัวจริง

4. ปรับปรุงกลไกดำเนินงานของพนักงานในแต่ละชั้นให้ทันสมัย ่องไว ชัดเจน โปร่งใสและเชื่อถือได้

แผนงานที่ 2 พัฒนาและปรับปรุงระบบนิติกรรม

1. ดำเนินการประเมินนิติกำต่างๆที่มีอยู่ และตรวจตาความเหมาะสมทางด้านเนื้อในของแต่ระนิติกรรมดังกล่าวเพื่อปรับปรุงปรับแก้ให้สอดคล้อง เข้าใจ่ายรัดกุมและเหมาะสมสามารถเป็นที่อ้างอิงทางนโยบาย ระเบียบกฎหมายเพื่อให้การปฏิบัติการทำงานมีความเป็นเอกกะภาพ่องไวและมีประสิทธิผลสูง

2. สร้างและพัฒนานวัตกรรมใหม่เพื่อให้ทุกงานมีระเบียบหลักการ และสะดวกในการจัดตั้งคุ้มครองบริหารอย่างเป็นระบบ

แผนงานที่ 3 สร้างการบริหารให้ทันสมัย

1. การพัฒนาพนักงานบริหารให้มีความรู้ความสามา รดที่สอดคล้องกับระดับหน้าที่และตำแหน่ง (ดูรายละเอียดในแผนยุทธศาสตร์ที่ 1 และสำหรับนำอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรับใช้การบริหารให้ดูรายละเอียดในแผนยุทธศาสตร์ที่ 5)

แผนยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

การพัฒนาการเรียนการสอนซึ่งหน้าที่ต้นตอของการคุ้มครองบริหารมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ เพื่อให้กายเป็นศูนย์กลางการศึกษาชั้นสูงในภาคเหนือของประเทศไทยและมีมาตรฐานเทียบเท่ากับสากล สร้างผู้เรียนให้เป็นนักวิชาการที่มี วิทยาศาสตร์ มีหลักมั่นในการเมือง มีคุณสมบัติ มีศีลธรรม มีความรู้ ความสามารถด้านวิชาเฉพาะ มีสุขภาพที่สมบูรณ์ และมีความสืโลทางด้านจิตใจเพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของชาติ ให้สามารถเชื่อมโยงพากพื้นและสากลตามแนวทางของพักรัฐที่ได้วางไว้

แผนงานที่ 1 สร้างระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

1. สร้างหน่วยงานการประกันคุณภาพการเรียนการสอน (QA)
2. สร้างหน่วยงานลงทะเบียนของนักศึกษา
3. สร้างระบบเครือข่ายการประเมินผลการเรียนการสอนทั่ว มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์
4. กำหนดระเบียบหลักการประกันคุณภาพ

แผนงานที่ 2 ปรับปรุงสร้างหลักสูตรแต่ละชั้นให้ได้มาตรฐานใกล้เคียงกับภาคพื้นและ

สากล

1. ปรับปรุงและสร้างหลักสูตรปริญญาตรีตามแผนการประติรูปการศึกษาแห่งชาติ
2. เตรียมสร้างหลักสูตรปริญญาโท อยู่ในคณะวิชา หรือพากวิชาที่มีความพร้อมทางด้านกายภาพและวิชาการ ทั้งผู้สอน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ
3. แต่ละคณะวิชามีการพัพพันกับแขนงการที่เกี่ยวข้อง เพื่อสมทบทุนพัฒนาหลักสูตรและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละแขนงการ

แผนงานที่ 3 สร้างและปรับปรุงระบบการบริหารคุ้มครองการเรียนการสอนที่มีหลัก

สนะรวมสุนและทันสมัย³⁴

1. สร้างมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์เป็นศูนย์กลางการศึกษาชั้นสูงที่สามารถเชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษาชั้นสูงภายในลาวและให้เทียบเท่ากับสากลที่ระก้าว สามารถแลกเปลี่ยนการเรียนการสอนแลกเปลี่ยนนักศึกษาและครูอาจารย์ในระดับพากพื้นได้

³⁴ อ้างแล้ว

2. ประเมินและปรับปรุงระเบียบการเรียนการสอน แลกเปลี่ยนและทอดถอนบทเรียนระหว่างคณะวิชาต่างๆในมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเอกภาพขั้นพื้นฐาน
3. ปรับปรุงระบบการจัดตั้งและระบบแผนวิธีการทำงานของครูอาจารย์ประจำชั้นเรียน ครูอาจารย์ที่ปรึกษา ครูอาจารย์นำพาเขียนบทวิทยานิพนธ์ให้มี มีความรับผิดชอบและรับประกันในความโป่งใส
4. จัดแต่ระดับชั้นแต่ห้องเรียนให้มีการจัดตั้งนักศึกษาเป็นคณะรับผิดชอบคุ้มครองตัวเองอย่างเข้มแข็ง

แผนงานที่ 4 สร้างและสนองสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่เรียนการสอนตามมาตรฐานหลักสูตร

1. ปรับปรุงและสร้างศูนย์เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารและห้องสมุดให้ทันสมัยเพื่อบริการการเรียนการสอนและการค้นคว้าให้มีประสิทธิภาพ
2. ค้นหาแหล่งทุนจากรัฐและองค์กรจัดตั้งสากลเพื่อมาสนับสนุน แบบเรียน ตำรา การแปล การพิมพ์หนังสือแบบเรียนและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้หลากหลายและมีคุณภาพ
3. พัฒนาระบบการคุ้มครองการบริการสื่อการสอนที่ง่ายสะดวก ว่างไวด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของผู้สอนและผู้เรียน

แผนงานที่ 5 ปรับปรุงพัฒนาและนำใช้ระบบการประเมินผลการเรียนการสอนตามมาตรฐานภาคพื้นและสากล

1. ทบทวน ดัดแก้ระบบการวัดผลและการประเมินผล การตัดเกรดผลการเรียนให้ได้มาตรฐาน
2. สร้างข้อสอบที่ได้มาตรฐานโดยให้มีหลักฐาน คบถ้วนพอสมควรเช่น พุทธิวิสัย ทักษะวิสัย และ ทศณะนะคติ (KSA)
3. เก็บก้าผลการเรียนของนักศึกษาเข้าในฐานข้อมูลไว้อย่างปลอดภัยและถาวร

แผนยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการค้นคว้าวิทยาศาสตร์และบริการวิชาการ

เพื่อนำไปสู่การสู่การพัฒนามหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ให้มีคุณภาพ เทียบเท่ากับพวกพื้นและสากลนั้น มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ จะต้องเอาใจใส่จัดตั้งการค้นคว้าวิทยาศาสตร์ ของครูอาจารย์แต่ละคณะ ก็คือแต่ละคณะวิชา ให้มีความถูกต้องและสอดคล้องกับฉะภาพตามความเป็นจริง ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมประเทศชาติและความต้องการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคนิคให้ทันสมัยในอนาคต โดยแนเใสในการปรับปรุงประสิทธิภาพ ความสามารถด้านวิชาการของผู้สอนและผู้เรียนให้เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยฉะเพราะทางด้านประสิทธิภาพ ในการบริการเป็นที่ปรึกษา วิชาการโดยเอาใจใส่ บันดาแผนงานดังลุ่มนี้

แผนงานที่ 1 สร้างนักค้นคว้าวิทยาศาสตร์ให้ติดพันกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

1. ส่งเสริมให้นักศึกษาปริญญาตรีให้กลายเป็นนักค้นคว้า และผลิตนักศึกษาปริญญาโท ในบางสาขาวิชาโดยเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ให้สอดคล้องกับการพัฒนาตัวจริงของประเทศชาติ
2. ส่งเสริมความสามารถให้แก่ครูอาจารย์ในการค้นคว้าวิทยาศาสตร์
3. สร้างคณะกรรมการชี้แจงนำบทปริญญาโทโดยนุชนใช้พนักงานเกษียณ

แผนงานที่ 2 สร้างศูนย์ค้นคว้าและเครือข่ายการค้นคว้าวิทยาศาสตร์

1. สร้างสถาบันบันหรือศูนย์ ในระดับมหาวิทยาลัยให้เป็นเชื้อ นข่าย ของสถาบันค้นคว้าต่าง ๆ ภายในประเทศ

2. สร้างเครือข่ายค้นคว้าวิทยาศาสตร์กับมหาวิทยาลัยที่ได้เซ็นสนธิสัญญากันแล้ว

แผนงานที่ 3 สร้างฐานข้อมูลการค้นคว้าวิทยาศาสตร์

1. สร้างฐานข้อมูลนักค้นคว้า หัวบท และผลงานการค้นคว้าของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ และของเครือข่ายอยู่ภายในและต่างประเทศ
2. สนองข้อมูลและเผยแพร่ผลงานการค้นคว้าวิทยาศาสตร์อยู่ภายในมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ อยู่ภายในประเทศและต่างประเทศ

แผนงานที่ 4 คัดกรองและส่งเสริมการค้นคว้าวิทยาศาสตร์

1. สร้างนิติกรรมคุ้มครองการค้นคว้าวิทยาศาสตร์และการบริการวิชาการ
2. สร้างนโยบายการค้นคว้าวิทยาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ โดยระบุแจกแจงจุดประสงค์เป้าหมาย ประเพณี และขบวนการค้นคว้าวิทยาศาสตร์
3. ปรับปรุงห้องทดลอง ห้อง IT ที่อยู่แต่ละคณะวิชาเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่การทำงานค้นคว้าวิทยาศาสตร์

แผนงานที่ 5 ส่งเสริมการบริการวิชาการ

1. สืบต่อสร้างตั้งการพัฟพันและร่วมมือกับบริษัท สมาคมวิชาชีพ ศูนย์การกิจกรรมป่าไม้ โรงงานอุตสาหกรรม เพื่อดำเนินการค้นคว้าและพัฒนาผลการค้นคว้าที่สามารถยก นะมัดตะภาพการผลิต และสร้างรายรับสูงบนพื้นฐานต่างฝ่ายต่างได้ผล
2. ออกระเบียบการคุ้มครองรายรับรายจ่ายจากการบริการวิชาการให้ชัดเจนและสอดคล้อง

แผนยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก³⁵

พื้นฐานโครงสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นเงื่อนไขทางกายภาพ ที่สำคัญการประกันคุณภาพของการทำงาน โดยจะเพราะแม่นคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยและทั้งเป็นสิ่ง

³⁵ เรื่องเดียวกัน หน้า. 23

บ่งชี้ถึงการพัฒนาการงานการศึกษาอีกด้วย ดังนั้นโดยอิงใส่ความต้องการตัวจริงเพื่อให้บรรลุยุทธศาสตร์ดังกล่าวนั้นมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์จึงได้กำหนดแผนงานปฏิบัติดังต่อไปนี้

**แผนงานที่ 1 ปรับปรุงแผนแม่บทเกี่ยวกับการปรับปรุงและการขยายของมหาวิทยาลัย
ตรวจตักกำหนดเนื้อที่ เขตแดนที่มีอยู่ในปัจจุบันและพัฒนาในอนาคต**

1. เสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อผ่านและอนุมัติแม่บทคุ้มครองที่ดินเขตพัฒนามหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ในอนาคต

2. คุ้มครองกรรมสิทธิ์ที่ดินอย่างขาดตัวตามใบโฉนดที่ดิน (ใบที่ดิน) ของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ที่องค์การที่ดินได้ออกให้มหาวิทยาลัยคุ้มครองจำนวน 109 เฮกตาร์ อย่างขาดตัว

แผนงานที่ 2 ปรับปรุงก่อสร้างอาคารสถานที่ที่ใช้แก่การเรียนการสอนให้เพียงพอและได้มาตรฐาน

1. ดำเนินการประเมินอาคาร ห้องเรียน ห้องการ โต๊ะเก้าอี้ ตู้ น้ำ ไฟ ห้องน้ำ ระบบความเย็นให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพสูงในการนำใช้ ขึ้นแผนปรับปรุงก่อสร้างใหม่ บันจุ่มใหม่ให้ดีและเพียงพอ

2. ประเมินบันดาห้องทดลอง สถานีค้นคว้าทดลองของแต่ละคณะวิชา ภาควิชา แต่ละหลักสูตรการเรียนการสอน ถ้าจำเป็นต้องซ่อมแซมใหม่ให้เหมาะสม

3. ประเมินขนาด รูปแบบ และระบบการปกปักรักษาสถาบันอาคาร ห้องการ ห้องสมุด หรือศูนย์ข้อมูลข่าวสารและอื่นๆ

แผนงานที่ 3 ปรับปรุงก่อสร้างอาคารหอพักของครูอาจารย์พนักงาน ห้องพักนักศึกษาให้มีความสะดวกในการดำรงชีวิต

1. สัมมนารูปแบบการคุ้มครองหอพักนักศึกษา การบริการอาหารและการบริการเครื่องใช้ต่างๆเพื่อสร้างสะดวกให้แก่การดำรงชีวิตของนักศึกษา

2. ประเมินอาคารหอพักนักศึกษาลาว นักศึกษาต่างประเทศ หอพักครูอาจารย์ แล้วซ่อมแซมถ้าหากว่าจำเป็น

3. ดำเนินการก่อสร้างอาคารหอพักสำหรับผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ต่างประเทศที่มาประจำการอยู่ในมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ตามที่ได้เซ็นสัญญาแล้ว

แผนงานที่ 4 ปรับปรุงและสร้างเส้นทางในแต่ละคณะ วิทยาเขตให้ได้มาตรฐาน

1. ประเมิน สำนวดออกแบบเส้นทางที่เชื่อมต่อแต่ละเขตขึ้นแผนปรับปรุงและก่อสร้างใหม่ตามความเหมาะสม และเป็นระเบียบตามแผนแม่บทที่ได้วางเอาไว้แล้ว

แผนงานที่ 5 ปรับปรุงระบบพัฒนาไฟฟ้า น้ำปาลาให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพในการใช้

1. ขึ้นแบบปรับปรุงระบบไฟฟ้าทั่วมหาวิทยาลัย
2. ประเมินระบบน้ำปาลาเพื่อนำมาใช้ให้เพียงพอ
3. ปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อใช้รดดอกไม้ ต้นไม้และสนามหญ้า

แผนงานที่ 6 ขยายวิทยาเขตของแต่ละคณะวิชาตามความต้องการและเหมาะสม

1. ส่งเสริมให้แต่ละคณะขยายวิทยาเขตสำหรับภาควิชาที่เปิดใหม่ตามความเหมาะสม

แผนงานที่ 7 สร้างวิทยาเขตให้เป็นเขตที่สงบสะอาด และเต็มไปด้วยสีเขียว

1. ปรับปรุงพัฒนาการงานป้องกันความสงบสุข บันจุงบุคลากรที่มีความรับผิดชอบสูงต่อการงานและจัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบโดยคณะเพราะ
2. จัดสันพื้นที่สร้างสวนสาธารณะ จัดสันสระน้ำ จัดสรรสวนดอกไม้ตามริบถนน ให้เป็นเขตท่องเที่ยวชมที่เป็นธรรมชาติ และปลูก กัดต้นไม้ ต้นไม้ประดับ เพื่อให้มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ให้มีความเขียวงาม และสร้างสิ่งแวดล้อมธรรมชาติที่หน้าชื่นชม
3. มีการประเมินผลการตักต่างความงามและความเป็นระเบียบแต่ละคณะวิชาของภาคเรียนแต่ละครั้ง

แผนงานที่ 8 ปกป้องรักษาและพัฒนาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ให้มั่นคง

1. เอาใจใส่ตรวจตาการประเมินผลระบบบริหารการเงินรายรับวิชาการงบประมาณและดำเนินการปรับปรุง พัฒนาให้มีความชัดเจน โป่งใส ว่องไว ให้มีการฝึกฝเอาใจใส่ในการสิดสอน ดำเนินการทำการบริหารมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. เอาใจใส่สร้างระบบการคุ้มครองบริหารอุปกรณ์ส่วนร่วมในแต่ละหน่วยงาน
3. เอาใจใส่พัฒนาระบบงจักและบันดานติกรรมการคุ้มครองพาหะส่วนร่วมนำใช้ให้เหมาะสม
4. เอาใจใส่พัฒนาระบบงจักคุ้มครองที่ดิน มีการสำหววางแผนจัดสันพัฒนาที่ดินของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ให้เป็นไปตามระเบียบยาวนานและมั่นคง
5. ค้นคว้าและปฏิบัติที่เหมาะสมต่อการจัดสันที่อยู่ของอาจารย์พนักงานตามกฎหมายที่ดิน

6. สร้างนิติกรรมเกี่ยวกับการคุ้มครองที่อยู่พักอาศัยอย่างเข้มงวด

แผนงานที่ 9 สร้างสิ่งอำนวยความสะดวก

1. ประกอบอุปกรณ์วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ให้แก่การเรียนการสอน การค้นคว้า วิทยาศาสตร์ตามความเรียกร้องต้องการของแต่ละฝ่ายอย่างเหมาะสม
2. ปรับปรุงสโมสร ห้องประชุมให้ได้มาตรฐานสะดวกสบายการนำใช้ตลอดไป
3. ปรับปรุงสร้างสนามกีฬา ให้ได้มาตรฐาน
4. สำหวออกแบบและสร้างร้านอาหารที่มีมาตรฐานให้ได้คุณภาพ

แผนยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนารวมมือทั้งภายในและต่างประเทศ³⁶

การพัวพันร่วมมือภายในและภายนอกกับบันดาสถาบัน องค์การจัดตั้งต่างๆในทุกระดับ
 แม่นเป็นสำคัญให้แก่การขยายเครือข่ายประสานงานซึ่งกันและกันให้มีความสะดวก บทเรียนให้การ
 รวมมือและสร้างผลประโยชน์ร่วมกัน สร้างความเข้มแข็งให้แก่นักระหว่างมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์กับ
 พากพื้นและสากลตามแนวทางนโยบายของพักรู้ที่ได้วางไว้ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่สำคัญเหล่านั้นได้
 วางไว้ดังลุ่มนี้

แผนงานที่ 1 กำหนดระเบียบร่วมมือภายใน

1. ประเมินระเบียบหลักการร่วมมือ บทบาทและสิทธิในการพัวพันร่วมมือของ
 มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์กับการจัดตั้งต่างๆทั้งภายในและต่างประเทศ
2. ดำเนินการปรับปรุงระบบ ระเบียบการพัวพันร่วมมือให้สอดคล้องกับภาระบทบาทของ
 มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์
3. ปรับปรุงหน่วยประสานร่วมมือกับอำนาจการปกครองท้องถิ่นที่ใกล้เคียงให้ปกติ
 และมีความสนิทสนมคึก

แผนงานที่ 2 กำหนดระเบียบการร่วมมือกับสากล

1. ประเมินระเบียบความร่วมมือสากลที่มีแล้วพร้อมกันนั้นก่อสร้างระเบียบหลักการใหม่ที่
 มีความจำเป็นให้สอดคล้องกับแนวทางพัวพันต่างประเทศของคณะพัวพันต่างประเทศศูนย์กลางพัก

แผนงานที่ 3 ปรับปรุงกลไกการร่วมมือภายในและภายนอกให้สอดคล้อง

1. มีการประสานงานอย่างว่องไว
2. รายงานสภาพความร่วมมือให้ผู้บริหารทราบอย่างเป็นประจำและทันการ
3. ปรับปรุงฐานข้อมูล สั ังรวมข้อมูลที่ต้องการพัฒนาและแสวงหาการช่วยเหลือจาก
 ต่างประเทศของแต่ละภาคส่วน
4. เพิ่มการตรวจตราติดตามเอกสารสัญญาร่วมมือต่างๆให้เกิดดอกออกผล
5. ตรวจตราประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะและปรับปรุงสิ่งที่ยังคงค้าง

แผนงานที่ 4 สร้างและปรับปรุงนิติกรรมการงานการร่วมมือภายในและต่างประเทศให้ สอดคล้อง

1. ประเมินคืบการงานพัวพันร่วมมือภายในและต่างประเทศปรับปรุงสร้างระเบียบการ
 ใหม่ที่ได้พัฒนา
2. เผยแพร่และส่งเสริมการปฏิบัติระเบียบการต่างๆ

แผนงานที่ 5 ติดตามตรวจตราการจัดตั้งปฏิบัติการร่วมมือให้มีประสิทธิภาพ

³⁶ เรืองเดียวกัน หน้า.25.

1. ตรวจตราบันดาเอกสารสัญญาธรรมมื่อต่างๆกับภายในและต่างประเทศ
2. ประเมินผลการจัดตั้งปฏิบัติบทันทิกข้อความเข้าใจและสัญญาการรวมมื่อต่างๆเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น
3. เผยแผนและแนะนำข้อมูลสัญญาธรรมมื่อระหว่างมหาวิทยาลัยกับคณะวิชาภาควิชาให้ทั่วถึงเพื่อพร้อมกันรับผิชอบและจัดตั้งการปฏิบัติให้สำเร็จผลให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด

2.2.10.วิธีจัดตั้งปฏิบัติ

1. หลังจากแผนยุทธศาสตร์ได้รับรองแล้ว ภาควิชาส่วนที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่เผยแผ่ให้ทุกภาคส่วนเพื่อนำไปขยายกำหนดแผนงานเป็นโครงการอย่างละเอียด
2. คณะบดี หัวหน้าห้องการผู้อำนวยการศูนย์และห้องสมุดมีหน้าที่นำไปแปลขยายโดยการแบ่งขาดหมายไปสู่ชนในแต่ระดับและเป็นคาตหมายที่ละเอียดแต่ระดับ
3. แต่ระดับภาคส่วนสร้างโครงการให้ละเอียดของภาคส่วนตนขึ้นแผนโดยประกอบมี งานแผนคน แผน 1 ปีและแผน 5 ปี
4. เพิ่มทวีในการตรวจตรา ติดตามประเมินผลและสรุปทอดถอนบทเรียนเป็นระยะการจัดตั้งแม่่นปฏิบัติลงลึกและติดตามการทำงานตัวจริง
5. สรุปทอดถอนบทเรียน ผลได้ ผลเสีย พร้อมกันนั้นก็คึดเอาบุคคลที่ดีเด่นในแต่ละปี³⁷

³⁷ หนังสือ 10 ปีแห่งการพัฒนาและ 10 ปีเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยสุสานุนวงค์ หน้าที 26

2.3 การบริหารงานวิชาการทั้ง 6 ด้าน

ในการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 6 ด้านครั้งนี้จากขอบข่ายการบริหารงานวิชาการที่ผู้วิจัยได้สรุปไว้ข้างต้นดังกล่าวแล้วนั้นจะเห็นได้ว่างานวิชาการมักมีขอบข่ายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อาจแตกต่างกันที่รายละเอียดเท่านั้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำขอบข่ายการบริหารงานวิชาการที่สรุปไว้แล้วมาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัย 6 ด้านคือ

2.3.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

2.3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.3.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน

2.3.4 ด้านการวัดและประเมินผล

2.3.5 ด้านห้องสมุด

2.3.6 ด้านการนิเทศภายใน

2. 3.1 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

ความหมายของหลักสูตร

คำว่า หลักสูตร แปลมาจากภาษาอังกฤษว่า Curriculum ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Currere หมายถึง running course หรือเส้นทางที่ใช้วิ่งแข่ง ต่อมาได้นำศัพท์นี้มาใช้ในทางการศึกษาว่า running sequence or learning experience การที่เปรียบเทียบหลักสูตรกับสนามหรือเส้นทางที่ใช้วิ่งแข่งอาจเนื่องมาจากการที่ผู้เรียนจะสำเร็จการศึกษาในระดับใดหรือหลักสูตรใดก็ตาม ผู้เรียนจะต้องฟันฝ่าความยากของวิชาหรือประสบการณ์การเรียนรู้ตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่นเดียวกับนักวิ่งที่ต้องวิ่งแข่งและฟันฝ่าอุปสรรคไปสู่ชัยชนะและความสำเร็จให้ได้³⁸

หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาทุกระดับหลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดกรอบแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ชี้ให้เห็นแนวทางในการจัดมวลงประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเปรียบได้กับแผนที่หรือเข็มทิศที่จะนำทางในการจัดการศึกษาให้บรรลุผล³⁹ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้

ทาบ (Taba) กล่าวว่าไว้ว่า หลักสูตร คือ แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยจุดประสงค์และจุดหมายเฉพาะและการจัดเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล⁴⁰

³⁸บุญเลี้ยง ทุมทอง, การพัฒนาหลักสูตร, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทแอคทีฟพริ้น จำกัด, 2553), หน้า

³⁹รุจิรี ภูสาระ และ จันทราณี สงวนนาม , การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทบุ๊คพอยท์ จำกัด, 2545), หน้า 77.

⁴⁰บุญเลี้ยง ทุมทอง, การพัฒนาหลักสูตร, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทแอคทีฟพริ้น จำกัด, 2553), หน้า

โอลิวา(Oliva)ได้นำคำนิยามต่างๆของหลักสูตรมาเรียบเรียงไว้ดังนี้⁴¹

หลักสูตรคือ

- สิ่งที่ใช้สอนในโรงเรียน
- ชุดวิชาที่เรียน (Set of Subject)
- เนื้อหา (Content)
- โปรแกรมการเรียน (Program of Studies)
- ชุดของสิ่งที่ใช้ในการเรียนการสอน (Set of Materials)
- ลำดับของกระบวนวิชา (Sequence of Courses)
- จุดประสงค์ที่นำไปปฏิบัติ (Performance Objectives)
- กระบวนวิชาที่ศึกษา (Course of Study)
- ทุกสิ่งที่สอนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนที่โรงเรียนเป็นผู้จัด
- ทุกสิ่งที่กำหนดขึ้นโดยบุคคลในโรงเรียน
- ลำดับของกิจกรรมในโรงเรียนที่ดำเนินการโดยผู้เรียน
- ประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคนซึ่งเกิดจากระบบการจัดการของโรงเรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์⁴²ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้3ประการคือ

1. หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎีหลักการและการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามที่มีมุ่งหมายไว้
2. หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษาโดยมีปัจจัยนำเข้าได้แก่ครูนักเรียนวัสดุอุปกรณ์อาคารสถานที่กระบวนงานได้แก่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผลผลิตได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสำเร็จทางการศึกษาเป็นต้น
3. หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอนที่มีมุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

สุราษฎร์พร มจันท์ กล่าวว่า หลักสูตรคือโครงการในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้⁴³

ภาวิตาธาราศรีสุทธิ ได้อธิบายความหมายของหลักสูตรไว้ดังนี้ว่าหลักสูตรเป็นกระบวนกรจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทักษะและเจตคติค่านิยมพัฒนานักเรียน

⁴¹ภาวิตาธาราศรีสุทธิ, **การจัดและการบริหารงานวิชาการ**, (กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 14-15.

⁴²ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, **การบริหารงานวิชาการ**, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 25.

⁴³สุราษฎร์พร มจันท์, **ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค**, ฉบับปรับปรุง, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2550),หน้า 15.

ในทุกๆด้านและเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศให้ยั่งยืนก้าวหน้าบุคคลที่นำพาสิ่งเหล่านี้ให้ประสบความสำเร็จก็คือครูนั่นเอง⁴⁴

จิตพิทย์ เชื้อรัตนพงษ์ สรุปความหมายของหลักสูตรให้จดจำได้ง่าย ตามอักษรย่อ SOPEA ดังนี้

1. Curriculum as Subjects and Subject Matter: หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาวิชาที่เรียน
2. Curriculum as Objectives: หลักสูตร คือ จุดหมายที่ผู้เรียนพึงบรรลุ
3. Curriculum as Plans: หลักสูตร คือ แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่คาดหวังให้แก่ผู้เรียน
4. Curriculum as Learners' Experiences: หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนที่โรงเรียนจัดให้
5. Curriculum as Educational Activities: หลักสูตร คือ กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับนักเรียน⁴⁵

อึ้ง บัตรี ได้ให้ความหมายไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ รวมถึงกิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งซึ่งสังคมมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับ วิธีทางต่างๆ เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย⁴⁶

ชูศรี สุวรรณโชติ ได้สรุปความหมายไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทุกชนิดที่ครูจัดอย่างสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเจริญงอกงาม⁴⁷

จากความหมายของหลักสูตรที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่าหลักสูตร หมายถึง จุดมุ่งหมาย และเนื้อหาสาระวิชาต่างๆตามที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยสุโขทัยได้ใช้ในการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นที่ผู้เรียนจะพึงได้เรียนรู้ เพื่อพัฒนา ฝึกฝน อบรมผู้เรียนให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

⁴⁴ ภาวธิดาธราศรีสุทธิ, **การจัดและการบริหารงานวิชาการ**, (กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 15.

⁴⁵ วันเพ็ญ วรรณโกมล, **เอกสารประกอบวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน**, (คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2551), หน้า 3.

⁴⁶ อึ้ง บัตรี, **ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา**, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: ธนัชการพิมพ์, 2544), หน้า 6.

⁴⁷ ชูศรี สุวรรณโชติ, **หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร**, (กรุงเทพมหานคร : อักษรไทย, 2544), หน้า 41.

ความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้

การนำหลักสูตรไปใช้เป็นกระบวนการดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆในการนำหลักสูตรไปสู่มหาวิทยาลัยและจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรหลายฝ่ายในสถานศึกษา เช่นผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวข้องในด้านการบริหารและบริการหลักสูตร การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่างๆภายในสถานศึกษา ครูผู้สอนเกี่ยวข้องในด้านการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร ถ้าหากว่าการนำหลักสูตรไปใช้ดำเนินไปโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ดีเพียงพอ ความล้มเหลวของหลักสูตรบังเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะฉะนั้นการนำหลักสูตรไปใช้จึงมีความสำคัญที่บุคคลผู้เกี่ยวข้องจะต้องทำความเข้าใจกับวิธีการขั้นตอนต่างๆเพื่อให้นำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด⁴⁸ มีนักสถานที่ศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า การนำหลักสูตรไปใช้ ดังนี้

จอร์จ เอ. โบแชมป์ (George A. Beauchamp) ได้ให้ความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ว่า หมายถึง การนำหลักสูตรไปปฏิบัติโดยประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญที่สุด คือ การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ครูได้มีการพัฒนาการเรียนการสอน⁴⁹

วันเพ็ญ วรรณโณม สรุปความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ไว้ว่า หมายถึง การแปลงเจตนารมณ์ของหลักสูตรจากเอกสารหลักสูตรลงสู่การปฏิบัติที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยดำเนินงานในกิจกรรมต่างๆ ที่ครอบคลุมตั้งแต่การเตรียมเอกสารหลักสูตรทุกประเภท เตรียมครูสอนและบุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี สภาพแวดล้อม การจัดการเรียนการสอน การนิเทศติดตาม ตลอดจนการวัดและประเมินผลหลักสูตร ตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร อย่างเป็นระบบครบวงจร⁵⁰

รายงานการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของประเทศในภูมิภาคเอเชีย (APEID) ได้กล่าวถึง การนำหลักสูตรไปใช้ว่ามีความหมายครอบคลุมตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตรไปจนถึงการอบรมครูผู้สอนให้เป็นผู้มีสมรรถนะที่จำเป็น พร้อมทั้งจะนำหลักสูตรไปใช้ให้ได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้⁵¹

สุมิตร คุณากร กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้เป็นกระบวนการที่ทำให้หลักสูตรกลายเป็นการปฏิบัติจริง และเป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร โดยมีกิจกรรมที่จะกระทำได้ 3 ประเภท คือ

⁴⁸บุญเลี้ยง ทุมทอง, การพัฒนาหลักสูตร, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทแอคทีฟพริ้น จำกัด, 2553), หน้า 261-262.

⁴⁹วันเพ็ญ วรรณโณม, เอกสารประกอบวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน, คณะครู ศาสตร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2551, หน้า 107.

⁵⁰เรื่องเดียวกัน, หน้า108.

⁵¹.วันเพ็ญ วรรณโณม, เอกสารประกอบวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน, คณะครู ศาสตร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2551 หน้า107

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน
2. การจัดปัจจัยและสภาพต่างๆภายในโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร
3. การสอนของครู

52

บุญเลี้ยง ทุมทอง สรุปไว้ว่า การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ ในอันที่จะทำให้หลักสูตรที่สร้างขึ้นดำเนินไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย นับแต่การเตรียมบุคลากร อาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ สภาพแวดล้อม และการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน⁵³

สัจ จูทรานันท์ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ว่าเป็นขั้นตอนของการนำหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนในห้องเรียน ได้แก่การจัดเอกสารประกอบหลักสูตร การเตรียมบุคลากร การบริหารและบริการหลักสูตร และการนิเทศการใช้หลักสูตร⁵⁴

สันต์ ธรรมบำรุง ได้กล่าวถึงการนำหลักสูตรไปใช้ว่า การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูนำโครงการของหลักสูตรที่เป็นรูปเล่มนั้นไปปฏิบัติให้บังเกิดผล และรวมถึงการบริหารด้วยวิชาการของโรงเรียนเพื่ออำนวยความสะดวกให้ครูและนักเรียนสามารถสอนและเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ⁵⁵

อึ้ง บัควรี กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนสำหรับสอนเป็นประจำทุกวัน⁵⁶

จากความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่า การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึงการนำหลักสูตรไปปฏิบัติใช้จริงในการเรียนการสอน โดยครอบคลุมตั้งแต่การเตรียมเอกสารประกอบหลักสูตร การเตรียมบุคลากร อาคารสถานที่

บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้

การนำหลักสูตรไปใช้เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง จึงจำเป็นที่ทุกคนและทุกฝ่ายจะต้องรู้และตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตน และต้องร่วมมือกันปฏิบัติงานให้สอดคล้องและเป็นกัลยาณมิตรต่อกัน⁵⁷ และบทบาทของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้มีดังนี้

⁵².เรื่องเดียวกัน, หน้า108

⁵³บุญเลี้ยง ทุมทอง, การพัฒนาหลักสูตร, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทแอคทีฟพรีน จำกัด, 2553),หน้า 263.

⁵⁴อ้างใน บุญเลี้ยง ทุมทอง, การพัฒนาหลักสูตร, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทแอคทีฟพรีน จำกัด, 2553),หน้า 262.

⁵⁵เรื่องเดียวกัน, หน้า 262.

⁵⁶เรื่องเดียวกัน, หน้า 263.

⁵⁷รังสรรค์ บุชยะมา, เอกสารประกอบวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน, คณะครู ศาสตราจารย์มหาวิทาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2554, หน้า 12.

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา คือ จัดแผนการเรียน จัดตารางสอน จัดครูเข้าสอน จัดครูสอนแทน จัดองค์กรและระบบการบริหารงานวิชาการ ประเมินผลระดับสถานศึกษา นิเทศ ควบคุม และติดตามผลเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ จัดเตรียมอาคารสถานที่จัดการเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา จัดสรรและสนับสนุนงบประมาณ จัดทรัพยากร แหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวก และส่งเสริมและให้กำลังใจผู้ปฏิบัติงาน⁵⁸ ซึ่งสอดคล้องกับบุญเลี้ยง ทุมทอง ได้กล่าวว่าผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตร ดังนี้

1. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่โรงเรียนใช้อยู่อย่างชัดเจน
2. ให้บริการวัสดุ และสื่อการเรียนการสอนชนิดต่างๆแก่ครู
3. ดำเนินการนิเทศ และติดตามผลการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

59

บทบาทของครูผู้สอนในฐานะที่เป็นผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง มีส่วนที่จะช่วยสนับสนุนให้การใช้หลักสูตรภายในโรงเรียนมีประสิทธิภาพได้ ดังนี้ คือ ทำการศึกษาหลักสูตรเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนเองใช้อยู่อย่างชัดเจน ทำการสอนให้ถูกต้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ใช้อยู่ และพยายามคิดค้นหาวิธีการที่เหมาะสม หรือวิธีการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการใช้หลักสูตรที่ตนเองเป็นผู้ใช้⁶⁰

จากข้างต้นพอ สรุปได้ว่า บุคลากรทุกฝ่ายภายในสถานศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องในการนำหลักสูตรไปใช้ จุดมุ่งหมาย และเนื้อหาสาระวิชาต่างๆที่กระทรวงศึกษาธิการ (ลาว) กำหนดให้มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน บุคลากรทุกฝ่ายภายในสถานศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องในการนำหลักสูตรไปใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการจัดการเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และมีการชี้แจงรายละเอียดต่างๆของหลักสูตรเพื่อให้ ครูอาจารย์เข้าใจหลักสูตรอย่างชัดเจนก่อนนำไปใช้ มีการใช้หลักสูตรเป็นหลักในการจัดประสบการณ์การเรียน การสอน ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้กำลังใจสนับสนุนให้ครูอาจารย์มีการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น มหาวิทยาลัยมีการวิเคราะห์ก่อนที่จะนำเอาไปใช้สอน และมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้เรียน ผู้ปกครองได้ทราบทั่วถึงกัน

2. 3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

การเรียนการสอน (Instruction) เป็นคำที่มักใช้คู่กันเรียกรวมกันว่า การเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะคำทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน ทั้งการสอนและการเรียนต่างเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกัน ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนต้องศึกษาเป้าหมายและปรัชญาของการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่าง

⁵⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า13.

⁵⁹ บุญเลี้ยง ทุมทอง, การพัฒนาหลักสูตร, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทแอคทีฟพริ้น จำกัด, 2553), หน้า 284.

⁶⁰ ชวลิต ชูกาแพง, การพัฒนาหลักสูตร, (มหาสารคาม : โรงพิมพ์ ทีคิวพี จำกัด, 2551), หน้า 72.

ถ่องแท้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการและผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดแล้วพิจารณาเลือกนำไปใช้ออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและศักยภาพของผู้เรียน⁶¹ ดังนั้นในเนื้อหาสาระเดียวกันผู้สอนแต่ละสำนักเรียนย่อมมีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

สุราษฎร์พรหมจันทร์ กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนนั้นมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ถาวรให้แก่ผู้เรียนการเรียนรู้เกิดขึ้นโดยตัวผู้เรียนเองครูเป็นแต่เพียงผู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้นเท่านั้นการเรียนการสอนจึงเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งในกระบวนการทางการศึกษาในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน⁶²

นวลจิตต์เขาวงกตพิงศ์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการเรียนการสอน คือการจัดการบรรยากาศกิจกรรมสื่อสถานการณ์ฯให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพครูจึงจำเป็นที่จะต้องรู้จักผู้เรียนอย่างรอบด้านและสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปเป็นพื้นฐานการออกแบบหรือวางแผนการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับผู้เรียน⁶³

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนว่า หมายถึงการจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ เช่น การใช้สื่อการสอน การจัดกิจกรรมระหว่างสอน การทดสอบเป็นต้น รวมทั้งความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในการให้ความช่วยเหลือ แนะนำแก่ผู้เรียนในด้านต่างๆ รวมทั้งการให้กำลังใจ ให้ความรักและความเอาใจใส่ด้วย⁶⁴

อาภรณ์ ใจเที่ยง กล่าวว่าเรียนการสอน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน⁶⁵

สุนน อมรวิวัฒน์ ได้อธิบายความหมายไว้ว่า การเรียนการสอน คือสถานการณ์อย่างหนึ่งที่มีสิ่งต่อไปนี้เกิดขึ้น ได้แก่

1. ความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับสิ่งแวดล้อม และครูกับนักเรียนกับสิ่งแวดล้อม

⁶¹ อาภรณ์ ใจเที่ยง, **หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)**, พิมพ์ครั้งที่ 5, (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮ้าส์, 2553), หน้า 1.

⁶² สุราษฎร์พรหมจันทร์, **ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค**, ฉบับปรับปรุง, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2550), หน้า 15.

⁶³ นวลจิตต์เขาวงกตพิงศ์, **ชุดฝึกอบรมผู้บริหาร : ประมวลสาระ**, 2545, หน้า 10.

⁶⁴ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, **การบริหารงานวิชาการ**, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 53.

⁶⁵ อาภรณ์ ใจเที่ยง, **หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)**, พิมพ์ครั้งที่ 5, (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮ้าส์, 2553), หน้า 2.

2. ความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์นั้นก่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่
3. ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ใหม่นั้นไปใช้ได้⁶⁶

สมิตร คุณานุกร ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า การจัดการเรียนการสอน คือกระบวนการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาไปตามเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ⁶⁷

ดร. ทิศนา แคมมณี ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูจะต้องให้โอกาสผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากมาย ซึ่งกิจกรรมนั้นจะต้องมีลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่าง active คือช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ตื่นใจ มีความจดจ่อ ผูกพันกับสิ่งที่ทำ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสำหรับการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้เสนอไว้ดังต่อไปนี้⁶⁸

1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางร่างกาย
2. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางด้านสติปัญญา
3. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางด้านสังคม
4. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางด้านอารมณ์

จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้ง 4 ด้านดังกล่าว รวมทั้งการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ และการถ่ายโอนการเรียนรู้ที่ได้เพิ่มขึ้นมา นั้น มาใช้เป็นแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา (CIPPA)

ก. หลักชิปปา (CIPPA)

หลักการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปาหรือหลักชิปปา (CIPPA) เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาขึ้นโดยรองศาสตราจารย์ ดร.ทิศนา แคมมณี ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลักการดังกล่าวพัฒนาขึ้นจากแนวคิดหลัก 5 แนวคิด ได้แก่

แนวคิดการสรรค์สร้างความรู้ (Constructivism)

แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่ม และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Group Process and Cooperative Learning)

แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ (Learning Readiness)

⁶⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า1.

⁶⁷ สมิตรคุณานุกร, การบริหารโรงเรียนด้านวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2540), หน้า 137.

⁶⁸ ดร.ทิศนา แคมมณี. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. (กรุงเทพมหานคร: นคร:CIPPA MODE วารสารวิชาการ,2545),หน้า 2-30.

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning)

แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

โดยพื้นฐานของแนวคิดหลักทั้ง 5 ข้างต้น คือ ทฤษฎีสำคัญ 2 ทฤษฎี ได้แก่

ทฤษฎีพัฒนาการมนุษย์ (Human Development)

ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning)

จากแนวคิดข้างต้น สรุปเป็นหลักชีปปา (CIPPA) ได้ดังนี้

๑ มาจากคำว่า Construction of knowledge

หลักการสร้างความรู้ หมายถึง การให้ผู้เรียนสร้างความรู้ตามแนวคิดของ

Constructivism ซึ่งเชื่อว่าการเรียนรู้เป็นประสบการณ์เฉพาะตนในการสร้างความหมายของสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง ซึ่งการที่ผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างความรู้ด้วยตนเองนี้เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา

๒ มาจากคำว่า Interaction

หลักการปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งตามทฤษฎี Constructivism และ Cooperative Learning เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคมที่บุคคลจะต้องอาศัยและพึ่งพาซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการอยู่ร่วมกัน กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลและแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

๓ มาจากคำว่า Process Learning

หลักการเรียนรู้กระบวนการ หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ เพราะทักษะกระบวนการเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าสาระ (Content) ของการเรียนรู้ กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ เช่น กระบวนการคิด กระบวนการทำงาน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม ฯลฯ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ตลอดชีวิต รวมทั้งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางด้านสติปัญญาอีกทางหนึ่ง

๔ มาจากคำว่า Physical participation / Involvement

หลักการมีส่วนร่วมทางร่างกาย หมายถึง การให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกาย โดยการทากิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางกาย กล่าวคือ การเรียนรู้ต้องอาศัยการเรียนรู้การเคลื่อนไหวทางกายจะช่วยให้ประสาทการรับรู้ "active" และรับรู้ได้ดีดังนั้น ในการสอนจึงจำเป็นต้องมีกิจกรรมให้ผู้เรียนต้องเคลื่อนไหวที่หลากหลาย และเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการรับรู้และเรียนรู้

A มาจากคำว่า Application

หลักการประยุกต์ใช้ความรู้ หมายถึง การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ กล่าวคือ การนำ ความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงหรือการปฏิบัติจริง จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นเรื่อยๆ และเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งขึ้น กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีแต่เพียงการสอนเนื้อหาสาระให้ผู้เรียนเข้าใจ โดยขาดกิจกรรมการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ จะทำให้ผู้เรียนขาดการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร การจัด กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับเป็น การช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายๆ ด้านแล้วแต่ลักษณะของสาระและกิจกรรมที่จัดนอกจากนี้ การนำความรู้ไปใช้เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต เป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาและการเรียนการสอน

สุพิศ ทองมาก กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การสอน มีการจัดระบบกระบวนการเรียนการสอน มีกิจกรรม และกำหนดแผนงานส่งเสริมการเรียนการสอน โดยมีผู้สอนและผู้เรียน⁶⁹

จากความหมายของการจัดการเรียนการสอนที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนคือการจัดการกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ต่างๆ แก่นักศึกษา มหาวิทยาลัยได้มีการจัดทำแผนการสอน และตารางการเรียนการสอนก่อนเปิดเรียน มีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายและมีเครื่องมือการสอนที่ทันสมัย ตลอดจนการสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ครูอาจารย์มีวิธีการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายนอกนี่ยังมีการจัดทัศนศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสามารถนำเอาประสบการณ์ตรงไปใช้ได้จริง ตามจุดมุ่งหมายที่มหาวิทยาลัยตั้งไว้

2. 3.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน (Instructional Media) เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ได้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรสื่อเป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้ความคิดเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมและประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้กันมากคือภาษาพูดและภาษาเขียนต่อมาได้มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ ในปัจจุบันจะพบว่ามีสื่อการเรียนการสอนมากมายหลายชนิดเพราะถือว่าสื่อการเรียนการสอนคือมือที่สามของครูช่วยให้ครูสอนได้สนุกและมีประสิทธิภาพ⁷⁰ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

⁶⁹สุพิศทองมาก, **หลักการสอน**, เอกสารประกอบการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์สำนักส่งเสริมวิชาการสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาเขตกรณในพระบรมราชูปถัมภ์, 2536, หน้า 6.

⁷⁰ภาวดีธราธรศรีสุทธิ, **การจัดและการบริหารงานวิชาการ**, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 130.

ที นิวบาย (T. Newby) และคณะ ให้คำจำกัดความคำว่า Instructional media ไว้ดังนี้ Channels of communication that carry messages with an instructional purpose; the different ways and means by which information can be delivered to learner. ซึ่งสรุปเป็นภาษาไทยได้ว่า ช่องทางต่างๆของการสื่อสาร ซึ่งนำพาสารต่างๆไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ด้วยเส้นทางและวิธีการที่สามารถนำพาสารสนเทศไปนำเสนอให้ถึงผู้เรียนได้⁷¹

สุราษฎร์พรหมจันทร์ กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนคือสิ่งต่างๆที่ใช้เป็นตัวกลางในกระบวนการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารระหว่างผู้ส่งกับผู้รับ (ครูกับผู้เรียน) ซึ่งอาจเป็นคำพูดคำเขียน รูปภาพสัญลักษณ์หรือแม้กระทั่งสีหน้าท่าทาง⁷²

ภาวิตาธราศรีสุทธิ ได้กล่าวถึงสื่อการเรียนการสอนว่า เป็นตัวกลางตัวช่วยในการให้ข้อมูลความรู้หรือสิ่งบอกกล่าวแก่ผู้เรียนแต่การใช้สื่อการเรียนการสอนให้ได้ผลนั้นต้องตรงกับจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียนอีกทั้งยังต้องใช้อย่างประหยัดและคุ้มค่าอีกด้วย⁷³

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า คือสิ่งที่นำความรู้ไปสู่ผู้เรียน อยู่ในรูปของสิ่งพิมพ์หรือไม่ใช่สิ่งพิมพ์ก็ได้⁷⁴

อาภรณ์ ใจเที่ยง กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน คือ สิ่งที่จะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ช่วยสร้างความเข้าใจให้ชัดเจนขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ตลอดจนจำได้นาน สื่อการเรียนการสอนแบ่งได้เป็นสื่อประเภทวัสดุ เช่น ของจริง รูปภาพ หนังสือ เป็นต้น สื่อประเภทอุปกรณ์ เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น และสื่อประเภทวิธีการ ได้แก่ กิจกรรมทุกอย่างที่ครูอาจารย์หรือนักศึกษาจัดทำขึ้น ทั้งในและนอกห้องเรียน⁷⁵

จันทราณี สงวนนาม ได้ให้ทัศคติเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนว่า เป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูและนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนได้สะดวกยิ่งขึ้น สื่อที่จำเป็นสำหรับครูผู้สอน เช่น เอกสารหลักสูตร คู่มือครู บันทึกการสอน เป็นต้น⁷⁶

⁷¹รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2550), หน้า 124.

⁷²สุราษฎร์พรหมจันทร์, ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค, ฉบับปรับปรุง, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2550), หน้า 101.

⁷³ภาวิตาธราศรีสุทธิ, การจัดและการบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 131.

⁷⁴ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 207.

⁷⁵อาภรณ์ ใจเที่ยง, หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง), พิมพ์ครั้งที่ 5, (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์, 2553), หน้า 190-191.

⁷⁶จันทราณี สงวนนาม, ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทบุ๊คพอยท์ จำกัด, 2551), หน้า 154.

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ ได้สรุปไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่น่าความรู้ไปสู่ผู้เรียน อยู่ในรูปของสิ่งพิมพ์และไม่ใช้สิ่งพิมพ์ ที่ผู้สอนสามารถส่งถึงผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้⁷⁷

อนุศักดิ์สมิตสันต์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนหมายถึงสิ่งที่ช่วยในการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นผู้ใช้เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพเช่น

1. ทำให้สิ่งที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่ายขึ้น
2. เป็นการสร้างแรงจูงใจและสร้างความสนใจ
3. ช่วยเสริมสร้างความคิดและการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียน
4. สามารถเอาชนะข้อจำกัดต่างๆเกี่ยวกับเวลา ระยะทาง และขนาดได้เช่น
 - 4.1. ทำให้สิ่งที่เคลื่อนไหวเร็วช้าลงเพื่อศึกษาได้
 - 4.2. ทำให้สิ่งที่เคลื่อนไหวช้าดูเร็วขึ้นเพื่อศึกษากระบวนการเปลี่ยนแปลง
 - 4.3. สามารถนำสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตมาศึกษาได้
 - 4.4. สามารถย่อสิ่งใหญ่ให้เล็กลงเพื่อให้สะดวกแก่การศึกษา
 - 4.5. ขยายสิ่งเล็กให้ใหญ่ขึ้น
 - 4.6. ทำสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมขึ้น
 - 4.7. สามารถนำสิ่งที่อยู่ไกลมาศึกษาได้⁷⁸

กระทรวงศึกษาธิการ ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอน ว่าเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมีความเข้าใจเกิดการเรียนรู้และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสื่อการเรียนการสอนมีหลายรูปแบบเช่นสื่อสิ่งพิมพ์สื่อเทคโนโลยีสื่อธรรมชาติการเลือกสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความน่าสนใจชวนคิดชวนติดตามเป็นสื่อที่เข้าใจง่ายกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีแสวงหาความรู้และที่สำคัญคือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนและความแตกต่างระหว่างบุคคล⁷⁹

กรมวิชาการ ให้คำจำกัดความสื่อการเรียนการสอนว่า เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเรื่องราว เนื้อหาความรู้จากผู้สอนไปสู่เด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ช่วยให้เด็ก

⁷⁷ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2550), หน้า 124.

⁷⁸ ภาวิตาธราศรีสุทธิ, การจัดและการบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 133.

⁷⁹ กระทรวงศึกษาธิการ, นิยามคำศัพท์หลักสูตร, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด, 2553), หน้า 25.

ได้รับประสบการณ์ตรง ทำให้สิ่งที่เป็นนามธรรมเข้าใจยาก กลายเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจง่าย เรียนรู้ได้ง่าย รวดเร็ว เพลิดเพลิน⁸⁰

จากความหมายของสื่อการเรียนการสอนที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่าสื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆที่ครูอาจารย์ใช้เป็นตัวกลาง ในการถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้เรียนซึ่งอยู่ในรูปของ สิ่งพิมพ์ และมีใช้สิ่งพิมพ์ หรือแม้กระทั่งสื่อนำทาง วิธีการต่างๆ เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจง่าย เรียนรู้ได้รวดเร็ว เพลิดเพลิน และสนใจในการเรียนการสอน

บทบาทหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานสื่อการเรียนการสอน

งานด้านสื่อการเรียนการสอนมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ฝ่ายบริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้
 - 1.1) เข้าใจงานสื่อการเรียนการสอน ตระหนักในคุณค่าและความสำคัญ โดยการให้การสนับสนุนและส่งเสริมการใช้สื่อการเรียนการสอน
 - 1.2) มีนโยบายและวางแผนการจัดโครงการงานสื่อการเรียนการสอน
 - 1.3) มีความรู้ความสามารถ ช่วยจัดและช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดบริการสื่อการเรียนการสอน
 - 1.4) จัดให้มีอาคารสถานที่ งบประมาณ บุคลากรในงานสื่อการเรียนการสอน
2. ครูอาจารย์ มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้
 - 2.1) ครูอาจารย์ควรฝึกการใช้สื่ออุปกรณ์การสอน และใช้ให้ถูกวิธี
 - 2.2) เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการใช้สื่อเป็นอุปกรณ์การสอน และจำเป็นต้องใช้เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น
 - 2.3) ครูอาจารย์ควรส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาได้ใช้สื่อการเรียนการสอน
 - 2.4) หากครูอาจารย์ใช้สื่อการสอนไม่ถูกต้อง งานสื่อการเรียนการสอนควรมีการบริการใช้สื่อ ตลอดจนการสาธิตและการฝึกฝนอบรมเกี่ยวกับการผลิต และการใช้สื่อให้กับครูอาจารย์⁸¹

สรุปว่า ในงานสื่อการเรียนการสอนนั้น ผู้บริหารต้องเข้าใจ ให้ความสำคัญ และให้การสนับสนุนในการจัดหาสื่อการเรียนการสอน ส่วนครูอาจารย์ก็ต้องให้ความสำคัญและรู้ประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอน และฝึกการใช้สื่อให้ชำนาญ

⁸⁰ กรมวิชาการ, **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546), หน้า 74.

⁸¹ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, **การบริหารงานวิชาการ**, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 208-210.

ประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนให้ประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน ดังนี้

สื่อกับผู้เรียน

1. เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ เนื้อหาบทเรียนที่ยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
2. สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสุขและไม่เบื่อหน่ายการเรียน
3. การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียนนั้น
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดีในระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและกับผู้สอนด้วย
5. ช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีในการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเหล่านั้น
6. ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดให้มีการใช้สื่อในการเรียนการสอนรายบุคคล

สื่อกับผู้สอน

1. การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการเรียนการสอน ช่วยให้การบรรยายภาคในการเรียน น่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้ผู้สอนมีความสนุกสนานในการสอนมากกว่าวิธีการที่เคยใช้ในการบรรยายเพียงอย่างเดียว เป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้เพิ่มขึ้นด้วย
2. สื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหา เพราะบางครั้งอาจให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้เอง
3. เป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนตื่นตัวอยู่เสมอในการเตรียมและผลิตวัสดุใหม่ๆ เพื่อใช้เป็นสื่อการสอน ตลอดจนคิดค้นเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้การเรียนรู้ที่น่าสนใจยิ่งขึ้น⁸²

สรุปว่า สื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอนในส่วนช่วยทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น สื่อคือสิ่งต่างๆ ที่ครูอาจารย์ใช้เป็นตัวกลาง ในการถ่ายทอดความรู้ ไปสู่ นักศึกษา ซึ่งอยู่ในรูปของสิ่งพิมพ์ และมีใช้สิ่งพิมพ์ หรือแม้กระทั่งสื่อนำทาง วิธีการต่างๆ สื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอนในส่วนช่วยทำให้บรรยากาศในห้องเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น มีสื่ออุปกรณ์อย่างเพียงพอและทันสมัยเหมาะสมแก่ผู้เรียนตรงตามรายวิชา ที่สอน และชั้นเรียน

⁸² อารมณ์ ใจเที่ยง, **หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)**, พิมพ์ครั้งที่ 5, (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์, 2553), หน้า 191.

มีเทคโนโลยีคบบงจร ครูอาจารย์ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ตรงกับจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน ทำให้ผู้สอนสนุกสนานในการสอนมากกว่าการสอนด้วยวิธีบรรยายอย่างเดียว ครูอาจารย์มีกลายณมิตรดีกับ นักศึกษา ทำให้ผู้เรียนสนใจสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายการเรียน ช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ยุกยากซับซ้อนได้ง่ายยิ่งขึ้น

2.3.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล

การวัดและประเมินผล (Assessment) เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนการสอนที่สมบูรณ์จะต้องเริ่มที่การตั้งจุดมุ่งหมายของการสอนเตรียมเนื้อหากิจกรรมและสื่อในเรื่องที่จะสอนสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลลงมือสอนการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนนอกจากจะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนแล้วการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนยังกระทำเพื่อจะได้ทราบพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและเพื่อตัดสินเลื่อนขั้นต้นนั้น การวัดและประเมินผลเป็นกิจกรรมทางวิชาการที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งการเรียนการสอนจะได้ผลดีเพียงไรหรือบรรลุจุดหมายหรือไม่ย่อมทราบได้จากการวัดหรือประเมินผล⁸³ สำหรับความหมายของการวัดและการประเมินผลนั้นนักการศึกษาได้ให้ความหมายที่หลากหลายแตกต่างกันออกไปกล่าวคือ

สุราษฎร์พรหมจันทร์ ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลว่า การวัดผลหมายถึงการกำหนดค่าแทนคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดโดยใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพไปวัดหรือไปตรวจสอบเช่นใช้ข้อสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาในการทำงานของผู้เรียนเป็นต้นส่วนการประเมินผลนั้นเป็นกระบวนการในการวินิจฉัยตัดสินคุณค่าคุณลักษณะที่ได้วัดมาเทียบกับเกณฑ์ว่าสมควรผ่านหรือไม่ผ่านสอบได้หรือสอบตกในทำนองนี้ดังนั้นกระบวนการในการประเมินผลจะต้องทำหลังจากได้มีการวัดผลมาก่อนแล้วเสมอ⁸⁴

รุ่งชัยดาพร เวหะชาติ กล่าวว่า การวัดผล (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมายและเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น เช่น การวัดความสามารถทางสมองด้านต่างๆ การวัดคุณสมบัติทางกายภาพ เช่น น้ำหนัก ขนาดของวัตถุ ผลที่ได้จากการวัดเป็นจำนวนตัวเลข จุดมุ่งหมายของการวัดผลนั้น เป็นการตรวจสอบการสอนของครูอาจารย์และการเรียนของผู้เรียน ในด้านการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Domain) ด้านทักษะปฏิบัติ (Psychomotor Domain) ด้านเจตคติ (Affective Domain)

⁸³ ภาวิตาธราศรีสุทธิ, **การจัดและการบริหารงานวิชาการ**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 81.

⁸⁴ สุราษฎร์พรหมจันทร์, **ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค**, ฉบับปรับปรุง, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2550), หน้า 107.

สำหรับการประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริงและการกระทำ บางที่ขึ้นอยู่กับวิธีวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนสอบ แต่โดยทั่วไปจะเป็นการรวมการวัดหลายทางๆ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดจากการสังเกต การตรวจผลงาน การสัมภาษณ์ หรือการทดสอบประกอบการพิจารณา การประเมินผลแต่ละครั้ง จะประกอบด้วยผลการวัดที่ได้จากกระบวนการต่างๆ เกณฑ์การพิจารณา และการตัดสินใจ เป็นการชี้ขาดหรือสรุปผลการเปรียบเทียบผลของการวัดกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้⁸⁵

ภาวิตา ธาธาศรีสุทธิ ได้สรุปความหมายของการวัดและประเมินผลว่า การวัดผลเป็นการบอกเชิงปริมาณหรือการตีค่าเป็นตัวเลขตามกฎเกณฑ์การประเมินผลคือกระบวนการพิจารณาตัดสินคุณค่าของวัตถุ คุณลักษณะหรือการดำเนินงานว่าบรรลุความสำเร็จมากน้อยเพียงใดเก่งหรือไม่เก่งดีหรือไม่ดีโดยอาศัยข้อมูลที่ได้มาจากการวัดเป็นหลัก⁸⁶

โนรีใจใส ให้ความหมายว่า การวัดผล (Measurement) คือกระบวนการที่จะได้มาซึ่งข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนโดยใช้เครื่องมือ / วิธีการวัดทางการศึกษาได้มากมายหลายวิธีการทดสอบการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนการสอบถาม / สัมภาษณ์การดูจากผลงานที่ส่งและจากปฏิกิริยา / การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวัดผลนี้จะนำไปสู่ขั้นตอนการประเมินผล(Evaluation) ต่อไปการประเมินผล (Evaluation) เป็นกระบวนการนำข้อมูลที่ได้จากการวัดผลมาตัดสินคุณค่าเช่นเมื่อทำการวัดผลในวิชาหนึ่งแล้วนักศึกษาได้คะแนนรวม86คะแนนจากคะแนนเต็ม100คะแนนแล้วนำมาประเมินผล / ตัดสินคุณค่าซึ่งถ้ามีการตั้งเกณฑ์ไว้85คะแนนถือว่าการประเมินผลอยู่ในระดับดีมาก (A)⁸⁷

จันทราณี สงวนนาม กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียน ว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่เพียงใด ผลการประเมินจะช่วยให้ผู้สอนรู้ข้อบกพร่องหรือความก้าวหน้าของผู้เรียน ทำให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีการแก้ปัญหาหรือพัฒนาให้เหมาะสมได้⁸⁸

อาภรณ์ ใจเที่ยง ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลว่า เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สอนทราบว่า การสอนที่ผ่านมานั้นบรรลุผลหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

⁸⁵รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ, การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2550), หน้า 99.

⁸⁶ภาวิตาธธาธาศรีสุทธิ, การจัดและการบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 80.

⁸⁷โนรีใจใส, คู่มือการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้, (สุราษฎร์ธานี : มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ , 2552), หน้า 1.

⁸⁸จันทราณี สงวนนาม, ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทบุ๊คพอยท์ จำกัด, 2551),หน้า 154.

หรือไม่ มีตอนใดหรือจุดประสงค์ข้อใดบ้างที่ยังไม่บรรลุ ทำให้ผู้สอนสามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้ตรงจุด การวัดและประเมินนี้มีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน ผู้สอนจึงต้องทำการวัดและประเมินผลทุกครั้งการสอน⁸⁹

ธีรยุทธ พึ่งเทียร ให้ทัศนะไว้ว่า การวัดและการประเมิน ถือเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับกระบวนการเรียนการสอน เพราะจะทำให้ผู้บริหารทราบว่า ผลของการเรียนการสอนเป็นอย่างไร ผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งเอาไว้ โดยวัดและประเมินอย่างสม่ำเสมอเป็นระยะๆ ใช้วิธีวัดหลายๆแบบและวัดหลายๆด้าน⁹⁰

บุญเลี้ยง ทุมทอง กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพของนักการศึกษาในระดับการศึกษาต่างๆ เพราะผลจากการวัดจะเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจของครูอาจารย์และนักการศึกษา เพื่อใช้ปรับปรุงวิธีการสอน การแนะแนว เป็นต้น ผลของการสอบของนักศึกษาที่ไม่ดี ไม่เพียงแต่แสดงความอ่อนของนักเรียนแต่ละคนเท่านั้น เพราะถ้าพิจารณาผลการสอบรวมทั้งโรงเรียนก็จะแสดงถึงความบกพร่องในการสอนไม่ดีของครูด้วย และถ้าพิจารณาผลการสอบรวมทั้งในโรงเรียนก็จะแสดงถึงความบกพร่องในด้านการบริหารมหาวิทยาลัยของอธิการบดี และคณะผู้บริหารอีกด้วย⁹¹

กระทรวงศึกษาธิการ ให้ทัศนะว่า การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลร่องรอยหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ⁹²

กรมวิชาการ กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพการเรียน เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ⁹³

⁸⁹ อารณ ใจเที่ยง, **หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)**, พิมพ์ครั้งที่ 5, (กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์, 2553), หน้า 8.

⁹⁰ ธีรยุทธ พึ่งเทียร, **คู่มือประกอบการบรรยาย การบริหารการศึกษาคณะสงฆ์**, หน้า 232-233.

⁹¹ บุญเลี้ยง ทุมทอง, **การพัฒนาหลักสูตร**, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทแอคทีฟพริ้น จำกัด, 2553), หน้า 274-275.

⁹² กระทรวงศึกษาธิการ, **นิยามคำศัพท์หลักสูตร**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด, 2253), หน้า 29.

⁹³ กรมวิชาการ, **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**, พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545), หน้า 24.

จากความหมายของการวัดและประเมินผลที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล คือ การทดสอบความรู้ ความเข้าใจและความสามารถของนักศึกษาที่ผ่านการเรียนการสอนตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดขึ้น เพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียนการสอน

ความสำคัญของการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนการสอนที่สมบูรณ์ จะต้องเริ่มที่การตั้งจุดมุ่งหมายของการสอนเตรียมเนื้อหากิจกรรมและสื่อในเรื่องที่จะสอนสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลลงมือสอนการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนนอกจากจะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนแล้วการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนยังกระทำเพื่อจะได้ทราบพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและเพื่อตัดสินเลื่อนขั้นดังนั้นการวัดผลและประเมินผลเป็นกิจกรรมทางวิชาการที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งการเรียนการสอนจะได้ผลดีเพียงไรหรือบรรลุจุดหมายหรือไม่ย่อมทราบได้จากการวัดผลหรือประเมินผล

หน้าที่ของผู้บริหารในด้านการวัดและประเมินผลคือการส่งเสริมให้ครูอาจารย์รู้จักหลักการและวิธีการวัดผลและประเมินผลนอกจากนี้ตัวผู้บริหารเองต้องมีความรู้ในเรื่องการวัดผลและประเมินผลด้วยเพราะจะได้เข้าใจและสามารถแนะนำครูผู้สอนได้ผู้บริหารจะต้องช่วยบริการและอำนวยความสะดวกในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลต่างๆ⁹⁴

สรุปว่า การวัดและประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนการสอน เพราะเป็นวิธีการที่จะทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาว่าเป็นอย่างไร ทำให้ทราบว่าการเรียนการสอนดีเพียงไรหรือบรรลุจุดหมายหรือไม่ ดังนั้น ผู้บริหารต้องมีความรู้ในเรื่องการวัดผลและประเมินผลและอำนวยความสะดวกในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลต่างๆ

ประโยชน์ของการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการเรียนการสอนมีประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูอาจารย์ทำให้ครูอาจารย์ทราบว่าผลการสอนของตนเองเป็นอย่างไรและจะได้แก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียนนักศึกษา นักเรียนนักศึกษาจะได้ทราบว่าตนมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่เพียงใดซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง
3. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษาทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงของหลักสูตรโครงการสอนบันทึกการสอนที่นำมาสู่การปฏิบัติว่าประสบปัญหาอย่างไรจะได้แก้ไขปรับปรุงอย่างไร

⁹⁴ ภาวิดาธาราศรีสุทธิ, การจัดการและบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 81-82.

4. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไปเช่นผลการเรียนการศึกษาสำเร็จตามหลักสูตรเป็นแนวทางในการทำงานและศึกษาต่อ
5. เป็นหลักฐานด้านการศึกษาของสถานศึกษาในด้านการรับนักศึกษาผลการเรียนและการสำเร็จตามหลักสูตร
6. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาในด้านผลการเรียนและการสำเร็จการเรียนของนักเรียนนักศึกษา⁹⁵

สรุปว่า การวัดและประเมินผลทำให้ผู้สอนและผู้เรียนทราบข้อบกพร่องของตนเอง ผู้สอนก็ทราบว่าผลการสอนของตนเองเป็นอย่างไร ผู้เรียนก็ทราบว่าตนเองมีความรู้ ความเข้าใจเพียงใด มีเครื่องมือวัดและประเมินผล ที่มีคุณภาพมีการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียนการสอน การสอนตามที่มหาวิทยาลัยตั้งไว้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวัดและประเมินผลของครูอาจารย์นักศึกษาซึ่งเป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาทั้งผู้สอนและผู้เรียน มหาวิทยาลัยได้มีการ ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ใช้เครื่องมือและวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายตามสภาพที่แท้จริง และ มีการใช้ผลจากการวัดและประเมินผลเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการศึกษา

2. 3.5 ด้านห้องสมุด

ห้องสมุด (Library) เป็นสถานที่ที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในสถานศึกษามาก เพราะเป็นศูนย์รวมของวิชาการทั้งปวง เป็นสถานที่ที่ครูอาจารย์ใช้ศึกษาค้นคว้า เติริมบทเรียนเพื่อการเรียนการสอน และเป็นสถานที่ที่นักศึกษาสามารถแสวงหาความรู้ทั้งจากงานที่ครูอาจารย์มอบหมาย และความรู้ด้านอื่นๆ ที่นักศึกษาสนใจ รวมทั้งเป็นสถานที่ปลูกฝังการรักการอ่านหนังสือ และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และความสามารถที่จะศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตัวเองได้⁹⁶ มีนักการศึกษาได้ให้คำนิยามหรือความหมายของห้องสมุดไว้ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ให้ความหมายไว้ว่า ห้องสมุด คือ สถานที่รวบรวมหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เป็นแหล่งวิทยาการความรู้ ความเห็นของนักปราชญ์ นักวิชาการ ห้องสมุดมีวัตถุประสงค์ 5 ประการ คือ

1. เพื่อให้การศึกษา เป็นแหล่งที่ให้การศึกษากับบุคลากรในสถานศึกษา ได้แก่ ครู อาจารย์และนักศึกษา
2. เพื่อความรู้และข่าวสาร ห้องสมุดที่ทันสมัย นอกจากจะเป็นที่รวบรวมตำรา หนังสือ และวัสดุอุปกรณ์อื่นๆแล้ว ยังเป็นแหล่งที่จะให้บริการในด้านข่าวสาร ความรู้ทั่วไป เช่น การจัด

⁹⁵ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 166-167.

⁹⁶เรื่องเดียวกัน, หน้า 195.

นิทรรศการ การจัดป้ายแผ่นกระดานเพื่อปิดประกาศข่าวสารความรู้ใหม่ๆ รวมทั้งการจัดเชิญวิทยากร และการประชุมเพื่อเผยแพร่ความรู้และข่าวสาร

3. เพื่อการศึกษาค้นคว้า ห้องสมุดจะเป็นแหล่งหนังสืออ้างอิง ที่ใช้เป็นการค้นคว้า การทำวิจัย เป็นต้น

4. เพื่อความจรรโลงใจ เป็นแหล่งที่มีหนังสือบันเทิง หรือการจัดกิจกรรม การฉายภาพยนตร์ ทัศนศึกษาเพื่อความจรรโลงใจ

5. เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ มีมุมที่จะจัดกิจกรรมต่างๆ และเป็นที่ผ่อนคลายจากการเรียนในห้องเรียน⁹⁷

ธีรยุทธ พึ่งเทียร กล่าวถึงห้องสมุดว่า เป็นที่รวบรวมของวิชาการทั้งมวล ที่ซึ่งครูและนักเรียนจะสามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองได้⁹⁸

ภาวิตาธราศรีสุทธิ กล่าวว่า ห้องสมุดเป็นแหล่งรวบรวม จัดเก็บ และให้บริการวัสดุสารนิเทศ ความรู้ ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ห้องสมุดเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่จำเป็น สำหรับครูอาจารย์และนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งที่เปิดโอกาสให้ทุกคนได้มาศึกษาหาความรู้ เรียนรู้วิทยาการต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมนิสัยใฝ่เรียน และมีนิสัยรักการอ่าน⁹⁹

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ ให้คำจำกัดความหมายของห้องสมุดไว้ว่า เป็นเป็นศูนย์รวมของวิชาการทั้งปวง เป็นสถานที่ที่ครูใช้ศึกษาค้นคว้า เตรียมบทเรียนเพื่อการเรียนการสอน และเป็นสถานที่ที่นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้านอื่นๆ ที่นักเรียนสนใจ รวมทั้งเป็นสถานที่ปลูกฝังการรักการอ่านหนังสือ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และความสามารถที่จะศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตัวเองได้

จากความหมายของห้องสมุดที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่า ห้องสมุด หมายถึง แหล่งรวบรวมข้อมูลทางวิชาการ ข่าวสารที่ทันสมัย หลากหลาย และเหมาะสมแก่การศึกษาเล่าเรียน เพื่อเป็นสถานที่ค้นคว้า หาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนของครูอาจารย์และนักศึกษา ภายในมหาวิทยาลัย

การบริการของห้องสมุดในสถานศึกษา

การบริการเป็นหัวใจสำคัญของงานห้องสมุดเพราะจะช่วยส่งเสริมงานด้านวิชาการในสถานศึกษาได้เป็นอย่างดีผู้ที่ทำให้งานห้องสมุดดำเนินงานไปด้วยดีก็คือบรรณารักษ์งานบริการห้องสมุดแบ่งเป็น3ประเภทคือ

⁹⁷ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 195-196.

⁹⁸ ธีรยุทธ พึ่งเทียร, คู่มือประกอบการบรรยาย การบริหารการศึกษาระดับสูง, 2554, หน้า 231.

⁹⁹ ภาวิตาธราศรีสุทธิ, การจัดและการบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 81-82. หน้า 167.

1. การบริการนักเรียนนักศึกษา นักเรียนนักศึกษาจำเป็นต้องใช้ห้องสมุดเพื่อจะได้อ่านหนังสือต่างๆตามที่ครูอาจารย์มอบหมายและอ่านเพื่อความรู้ความบันเทิงของตนเองห้องสมุดสามารถจัดบริการให้กับนักเรียนนักศึกษาคือ

1.1)ให้อ่านและให้ยืมโดยเสรีห้องสมุดควรเปิดบริการตลอดวันแม้ในเวลาเที่ยงโดยจัดเวรเจ้าหน้าที่ให้บริการตอนพักเที่ยงรวมทั้งหลังเลิกเรียนอย่างน้อย1ชั่วโมง

1.2)การแนะนำการใช้ห้องสมุดได้แก่การปฐมนิเทศนักเรียนนักศึกษาให้เข้าใจและรู้จักการใช้ห้องสมุดรวมทั้งการจัดป้ายแนะนำการจัดบรรณารายการห้องสมุดเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาได้ใช้ห้องสมุดเป็น

1.3)การบริการตอบคำถามในข้อสงสัยเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดแก่นักเรียนนักศึกษา การแนะนำการอ่านเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาได้อ่านและเลือกหนังสือได้ตามต้องการ

2. การบริการครูอาจารย์ ครูอาจารย์ใช้ห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าและการเรียนการสอน รวมทั้งการศึกษาเพิ่มเติมและแนะนำนักเรียนนักศึกษาในกรณีที่มีมอบหมายงานให้ไปศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองการบริการครูอาจารย์ควรปฏิบัติดังนี้

2.1)ให้ยืมและอ่านได้โดยเสรี

2.2)การทำรายชื่อหนังสือตำราที่จะเป็นประโยชน์กับการเรียนการสอนเช่นหลักสูตร คู่มือครู เป็นต้น

2.3) ให้ความร่วมมือในการเตรียมสถานที่เพื่อสะดวกแก่ครูอาจารย์ได้อ่านรวมทั้งการจัดหนังสือที่ให้ความสะดวกในการค้นคว้า

2.4)บริการอื่นๆตามความต้องการของครูอาจารย์เช่นการยืมหนังสือต่างห้องสมุด การแนะนำหนังสือใหม่การจัดซื้อหนังสือตามความต้องการของครูอาจารย์

3. การให้บริการแก่บุคคลภายนอก ซึ่งถือว่าเป็นสมาชิกสมทบได้แก่ศิษย์เก่าที่ต้องการยืมหนังสือบุคคลภายนอกใกล้เคียงที่มาใช้หนังสือเพื่อการศึกษาค้นคว้าและเพื่อความบันเทิงห้องสมุดสามารถที่จะให้บริการได้โดยให้สมัครเป็นสมาชิกประเภทบุคคลทั่วไปหรือสมาชิกสมทบและมีระเบียบว่าด้วยการยืมหนังสือตามที่ห้องสมุดกำหนดรวมทั้งสามารถเก็บค่าบำรุงห้องสมุดได้¹⁰⁰

สรุปว่า การบริการห้องสมุดเป็นหัวใจของงานห้องสมุด คือแหล่งรวบรวมข้อมูลทางวิชาการ ข่าวสารด้านห้องสมุดบรรณารักษ์มีความชำนาญด้านห้องสมุด และมีความพร้อมให้บริการแก่ผู้คนที่มาใช้ จัดซื้อหนังสือ หลากหลายประเภท จัดทำรายชื่อหนังสือแนะนำหนังสือที่ใหม่ทันสมัยเหมาะสมแก่การศึกษา มีงบประมาณเพียงพอ มีการจัดเตรียมสถานที่ให้เหมาะสมมีความสะอาดเรียบร้อยและมี กิจกรรมการส่งเสริมให้นักศึกษา ครูอาจารย์ให้มีการรักในการอ่าน การค้นคว้า และการยืมได้โดยเสรี

¹⁰⁰ ภาวิดาธาราศรีสุทธิ, การจัดและการบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 169-170.

2.3.6 ด้านการนิเทศภายใน

การจัดการศึกษาในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมของสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนระบบการจัดการศึกษา การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ผู้บริหารและครูอาจารย์ในสถานศึกษาจำเป็นต้องได้รับความรู้เพิ่มเติม และพัฒนาให้มีรู้ความสามารถเพื่อรับการเปลี่ยนแปลง และก้าวทันความเปลี่ยนแปลงที่กำลังเป็นอยู่ สิ่งหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาครูอาจารย์ในด้านวิชาการและช่วยให้งานวิชาการก้าวหน้ามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นก็คือ การนิเทศภายในสถานศึกษาฯ เป็นกระบวนการหรือวิธีการ หรือกิจกรรมที่บุคลากรภายในสถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อปรับปรุงส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอน ภายในสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น การนิเทศมาจากคำภาษาอังกฤษว่า Supervision ตามรูปศัพท์ หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ และปรับปรุง ในพจนานุกรม หมายถึง การชี้แจง การแสดง และการจำแนก¹⁰¹ มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการนิเทศภายในไว้ดังนี้

ภาวิตา ธาตรีสุทธิ ให้ความหมายว่า การนิเทศภายใน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของผู้บริหารโรงเรียนในอันที่จะก่อให้เกิดการร่วมมือการช่วยเหลือแนะนำและให้คำปรึกษาหารือเพื่อช่วยให้ครูสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถและพฤติกรรมการสอนได้ด้วยตนเองอันจะส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน¹⁰²

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ กล่าวว่า การนิเทศภายใน หมายถึง การนิเทศที่มีการริเริ่มและจัดดำเนินการโดยบุคลากรภายในสถานศึกษาและในหลายโอกาสก็เชิญบุคลากรภายนอกเป็นวิทยากรร่วมโครงการดังนั้นการนิเทศภายในจึงมีลักษณะดังนี้คือ

1. บุคลากรภายในสถานศึกษาเป็นผู้จัดดำเนินการและเป็นเจ้าของโครงการจัดตามความต้องการและความจำเป็นของสถานศึกษานั้น

2. การดำเนินงานกระบวนการกิจกรรมต่างๆเกิดขึ้นภายในสถานศึกษา

การนิเทศถือเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์เพราะกระบวนการนิเทศที่จัดว่าเป็นศาสตร์ก็เพราะกระบวนการนี้เป็นปรัชญาที่แสวงหาความจริงความรู้และคุณค่าในสิ่งต่างๆที่เกี่ยวกับการศึกษาส่วนที่ว่าเป็นศิลป์ก็เพราะต้องอาศัยเทคนิควิธีการและมนุษย์สัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นการติดต่อประสานงานการจูงใจเพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา

การนิเทศมีความสัมพันธ์กับการบริหารการศึกษาก็เพราะเป็นรูปแบบของการบริหารการศึกษาที่ต้องการการมีส่วนร่วมของบุคคลเป็นลักษณะของการบริหารตามรูปแบบประชาธิปไตยการนิเทศใช้ลักษณะต่างๆของประชาธิปไตยมาดำเนินการได้แก่การเคารพซึ่งกันและกันการประชุม

¹⁰¹ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 221-222.

¹⁰² อ้างแล้ว หน้า 182.

ปรึกษาหารือกันการให้ความร่วมมือและประสานงานการร่วมมือแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน¹⁰³

จันทราณี สงวนนาม กล่าวว่า การนิเทศภายในเป็นการนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษา ซึ่งดำเนินการโดยผู้บริหารสถานศึกษาและครู ตลอดจนบุคลากรภายในสถานศึกษา ร่วมมือกันปรับปรุงงานด้านต่างๆ เป็นการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน อันจะนำมาซึ่งคุณภาพของสถานศึกษาและของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ ซึ่งผู้รับการนิเทศ ได้แก่ ครูผู้สอน และบุคลากรภายในสถานศึกษาทุกคน¹⁰⁴

อำภาบุญช่วย กล่าวถึงการนิเทศภายในว่าหมายถึงความพยายามทุกสิ่งทุกอย่างของผู้ที่อยู่ในโรงเรียนตั้งแต่ผู้บริหารลงไปจนถึงที่จะปรับปรุงส่งเสริมประสิทธิภาพในด้านการเรียนการสอนภายในโรงเรียนให้ดีขึ้นทำให้เกิดการเพิ่มพลังในการปฏิบัติงานของครูรวมทั้งให้ครูเกิดความก้าวหน้าในวิชาชีพและก่อให้เกิดผลในขั้นสุดท้ายคือการศึกษาของเด็กก้าวหน้าไปอย่างมีประสิทธิภาพการนิเทศภายในโรงเรียนเป็นการจัดการนิเทศการศึกษาโดยบุคลากรในโรงเรียนเองผู้นิเทศจะได้แก่ ครูใหญ่ผู้ช่วยครูใหญ่หัวหน้าหมวดหรือหัวหน้าสายวิชาและหัวหน้าฝ่ายต่างๆที่โรงเรียนคัดเลือกและแต่งตั้งขึ้น¹⁰⁵

อุดมศักดิ์พลอยบุตร ได้ให้ความหมายว่าการนิเทศภายใน หมายถึงการสอนงานมีการชี้แนะ (แนะนำ) มีการทำเป็นตัวอย่างส่งเสริมให้กำลังใจในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ¹⁰⁶

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ให้คำจำกัดความว่าการนิเทศภายในหมายถึงการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารกับครูในโรงเรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตรกำหนด¹⁰⁷

จากความหมายของการนิเทศภายในที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่า การนิเทศภายใน หมายถึง การปรึกษาหารือ การประชุม การให้คำแนะนำ ระหว่างผู้บริหารกับครูอาจารย์ และครูอาจารย์ กับครูอาจารย์ ภายในมหาวิทยาลัย และการที่ผู้บริหารสังเกตการสอนในชั้นเรียนของครูอาจารย์ รวมทั้งการพาครูอาจารย์ ไปศึกษาดูงานนอกสถานที่และการสัมมนาวิชาการ เพื่อพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

¹⁰³ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553), หน้า 223-224.

¹⁰⁴ จันทราณี สงวนนาม, ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทบุ๊คพอยท์ จำกัด, 2551), หน้า 159.

¹⁰⁵ ภาวิดาธาราศรีสุทธิ, การจัดและการบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานคร :สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 181.

¹⁰⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 182.

¹⁰⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 182.

กิจกรรมการนิเทศภายใน

ในเรื่องของกิจกรรมการนิเทศภายในมหาวิทยาลัยนั้น มีผู้คิดค้นและรวบรวมไว้มากมายหลายวิธี แต่ในที่นี้จะเสนอกิจกรรมการนิเทศเพียงบางส่วนที่น่าสนใจเท่านั้น

1. การประชุมก่อนเปิดภาคเรียน เป็นการประชุมครูอาจารย์ทั้งหมดของมหาวิทยาลัยเพื่อเตรียมการให้พร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในวันเปิดภาคเรียน โดยนำผลการปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ผ่านมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานในภาคเรียนต่อไป หัวข้อในการประชุมอย่างน้อยควรประกอบด้วย การประเมินผลงานในรอบปีที่ผ่านมาปัญหาและอุปสรรคที่ผ่านมา การเตรียมการเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน การเตรียมการเกี่ยวกับอาคารสถานที่และการจัดครูอาจารย์เข้าชั้น โครงการที่จะดำเนินการในปี/ภาคเรียนต่อไป เป็นต้น

2. การสังเกตการสอนในชั้นเรียน เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างผู้บริหารหรือครูอาจารย์ ที่ได้รับมอบหมายกับครูอาจารย์ ในมหาวิทยาลัย เพื่อร่วมมือกันแก้ปัญหาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูอาจารย์ ในห้องเรียน แล้วนำข้อมูลที่บันทึกหรือสังเกตได้ไปวิเคราะห์ และหาทางปรับปรุงพฤติกรรมการสอนร่วมกัน

3. จัดเอกสารหรือตำราทางวิชาการให้แก่ครูผู้สอนได้ศึกษาการนิเทศบางรูปแบบไม่สามารถให้ผู้รับการนิเทศรับรู้โดยตรงได้เพราะปัญหาต่างๆเช่นความไม่รู้งบประมาณแต่การจัดหาเอกสารตำราทางวิชาการในเรื่องรายละเอียดต่างๆให้กับครูผู้สอนสามารถที่จะช่วยพัฒนาการสอนของครูผู้สอนได้อีกอย่างหนึ่งทำให้ครูอาจารย์ มีความรู้สึกในทางที่ดีว่าตนได้รับความไว้วางใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบจากผู้บริหารและเป็นการเสริมแรงแก่ครูอาจารย์ ถ้าหากการค้นคว้านั้นจะต้องนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่เพื่อนครูอาจารย์ อีกต่อหนึ่ง

4. การให้คำปรึกษาหารือเป็นกิจกรรมการนิเทศภายในอีกอย่างหนึ่งที่มหาวิทยาลัยสามารถปฏิบัติได้ปัญหาในการปรึกษาหารืออาจแบ่งเป็นปัญหส่วนตัวและปัญหาด้านการเรียนการสอนซึ่งผู้นิเทศโดยเฉพาะผู้บริหารจำเป็นต้องให้คำปรึกษาหารือในปัญหาทั้ง2ส่วนการให้คำปรึกษาหารือจะช่วยให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกันและเป็นการสร้างขวัญกำลังใจแก่ครูอาจารย์ ที่วิธีหนึ่งวิธีการให้คำปรึกษาทำได้ทั้งใน3ลักษณะคือ

1.)บอกวิธีแก้ปัญหาโดยตรง

2.)เสนอข้อมูลและช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถวิเคราะห์และหาทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง

3.)อาจจะทำไปทั้ง2ลักษณะพร้อมๆกันก็ได้

5. สาธิตการสอนในกรณีที่ครูมีปัญหาเกี่ยวกับการสอนในบางครั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัยอาจนิเทศการสอนโดยวิธีสาธิตการสอนสิ่งสำคัญที่ควรระวังและทำความเข้าใจกับผู้สังเกตการสอนก็คือการสาธิตการสอนครั้งนั้นไม่ใช่การสอนที่ดีที่สุดและผู้ชมการสอนไม่ใช่ผู้สาธิตดังนั้นการเลียนแบบวิธีและพฤติกรรมการสอนของผู้สาธิตจึงไม่ใช่พฤติกรรมการสอนที่ดีที่สุดเพราะพฤติกรรม

การสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้นเป็นพฤติกรรมการสอนที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของครูอาจารย์ แต่ละคนข้อควรคำนึงถึงในการสาธิตการสอนคือผู้สาธิตและผู้ชมและผู้ชมการสาธิตควรรู้ตัวล่วงหน้า เพื่อเข้าใจวัตถุประสงค์ร่วมกัน

6. การพาครูอาจารย์ ไปศึกษานอกสถานที่การพาครูอาจารย์ไปศึกษาดูงานมีความประสงค์เพื่อให้ครูอาจารย์ได้รับประสบการณ์ตรงและให้เกิดแนวความคิดที่จะเอาประสบการณ์ที่ได้รับมานั้นมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบโดยเฉพาะในเรื่องวัตถุประสงค์และกิจกรรมจะต้องชัดเจนมีการแจ้งวัตถุประสงค์ให้มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่จะไปศึกษาดูงานทราบและถ้าเป็นไปได้ควรมอบหมายให้ครูอาจารย์ผู้รับผิดชอบไปประสานงานด้วยตนเอง ก่อนการเดินทาง

7. การสนทนาวิชาการเป็นกิจกรรมการนิเทศที่เป็นประโยชน์และมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องใช้งบประมาณวิธีดำเนินการอาจใช้เวลาใดเวลาหนึ่งเช่นในช่วงเวลารับประทานอาหารกลางวันผู้บริหารมหาวิทยาลัยอาจขอร้องให้ครูได้จัดอาหารกลางวันมารับประทานร่วมกันและในช่วงนี้ก็จะมีการมอบหมายให้ครูอาจารย์คนใดคนหนึ่งนำสนทนาวิชาการการเลือกหัวข้อการสนทนาควรให้เป็นไปตามความต้องการของคณะครูอาจารย์ในกรณีที่หัวข้อการสนทนาเป็นเรื่องค่อนข้างยากหรือเป็นเทคนิคเฉพาะเรื่องของมหาวิทยาลัยควรเชิญบุคคลภายนอกมาเป็นผู้นำการสนทนา¹⁰⁸

สรุปว่า กิจกรรมการนิเทศภายในนั้น คือการปรึกษาหารือ การประชุม การให้คำแนะนำระหว่างผู้บริหารกับครูอาจารย์ และครูอาจารย์กับครูอาจารย์ ภายในมหาวิทยาลัย และ การนิเทศภายในนั้นยังมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีการนิเทศภายในระหว่างครูด้วยกันและครูกับผู้บริหาร มีการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการภายในมหาวิทยาลัยการสังเกตการสอนในชั้นเรียน การให้คำปรึกษา การพาครูอาจารย์ไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ ซึ่งแจ้งผลการนิเทศภายในให้ครู อาจารย์ ผู้สอนได้ทราบเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

¹⁰⁸ ภาวิดาธาราศรีสุทธิ, การจัดและการบริหารงานวิชาการ, (กรุงเทพมหานครสำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550), หน้า 196-201.

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1. งานวิจัยภายในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการในระดับอุดมศึกษาได้มีผู้ทำการวิจัย ดังนี้

งามละมัย เสริมสกุลวัฒน์¹⁰⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการสายวิชา บริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนบริหารงานวิชาการครบทั้ง 4 ด้านคือ การวางแผนงานวิชาการ การดำเนินงานการเรียนการสอน การบริหารการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล ปัญหา คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนปฏิบัติงานวิชาการ การนำโครงการสอนไปปฏิบัติไม่ครบถ้วนตามที่เขียนไว้ ผู้เขียนไม่เข้าใจรูปแบบการเขียนบันทึกการสอนที่ถูกต้อง จำนวนครูขาดในบางหมวดวิชาและเกินในบางหมวดวิชา นักเรียนมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน ครูได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานอื่นมากเกินไป ครูขาดความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเนื้อหาวิชาที่เขียนแบบเรียน ครูเคยชินต่อการสอนแบบบรรยาย เด็กมีโอกาสฝึกปฏิบัติและแสดงความคิดเห็นได้น้อย สถานที่ปฏิบัติงานอยู่ไกลเกินไปการคมนาคมไม่สะดวก ครูขาดความรู้ความชำนาญในการผลิตสื่อ ห้องสมุดมีหนังสืออุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่เพียงพอ ขาดการติดตาม การนิเทศ และตรวจติดตามการวัดและประเมินผลทางการเรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชา ขาดการนำผลที่ได้จากการประเมินผลงานทางวิชาการมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

พรนิภา จันทน์น้อย ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนศรีธนาพณิชยการเทคโนโลยีเชียงใหม่ ซึ่งผลของการศึกษาสรุปได้ ดังนี้¹¹⁰

1. ข้อมูลที่ได้จาก แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า พบว่า การบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนศรีธนาพณิชยการเทคโนโลยี เชียงใหม่ โดยรวมแล้วมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ส่วนการปฏิบัติงานที่อยู่ในระดับปานกลางได้แก่การจัดเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร เพื่อให้อาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ การจัดกระบวนวิชาต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง และหลากหลาย เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ แบบทดสอบมีลักษณะเน้นการคิดวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหา การวิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การได้เสนอปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนมาอภิปราย เพื่อแก้ไขปัญหา ร่วมกัน การเยี่ยมชั้นเรียนของผู้บริหารเพื่อสังเกตการเรียนการสอนของอาจารย์ การส่งเสริมให้อาจารย์ได้มี

¹⁰⁹ งามละมัย เสริมสกุลวัฒน์, “การบริหารงานวิชาการสายวิชาบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครมหานคร”, **ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต** (สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541)

¹¹⁰ พรนิภา จันทน์น้อย, “ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนศรีธนาพณิชยการเทคโนโลยี เชียงใหม่”, **การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต** (สาขาวิชาอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542),

โอกาสเข้ารับการอบรมสัมมนาทางวิชาการ และการปฏิบัติงานที่อยู่ในระดับน้อยจนถึงไม่มีการปฏิบัติ ก็คือ การส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ได้มีโอกาสในการศึกษาต่อตามสาขาวิชาที่สอน และการเยี่ยมชมกิจการของสถานประกอบการหรือได้ศึกษาดูงานของสถานศึกษาอื่น

2. ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด พบว่าในการบริหารงานวิชาการนั้นมีปัญหาและอุปสรรค ดังนี้ อาจารย์บางส่วนยังไม่เข้าใจเรื่องหลักสูตรอย่างชัดเจน นโยบายของโรงเรียนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร เอกสารประกอบการใช้หลักสูตรมีน้อย อาจารย์ผู้สอนไม่มีความชำนาญในการเขียนแผนการสอนและไม่ปฏิบัติตามแผนการสอน การวัดผลไม่ตรงกับจุดประสงค์การสอนอาจารย์ขาดความรู้ และทักษะในการสร้างเครื่องมือวัดผล ขาดการวิเคราะห์ข้อสอบ รายชื่อนักเรียน-นักศึกษาไม่เป็นปัจจุบัน ขาดการประสานงานที่ดี นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีน้อยงานด้านการสอนและงานที่ต้องปฏิบัติมีมากเกินไปไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนในบางเรื่องไม่มีการชี้แจงจุดประสงค์และรูปแบบของการนิเทศการเรียนการสอน ช่วงเวลาการนิเทศไม่เหมาะสม และขาดการติดตามอย่างต่อเนื่อง

อรพิน ดวงแก้ว ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 8 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในภาพรวมพบว่าสภาพการบริหารงานวิชาการในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในส่วนของสถานศึกษาและสถานประกอบการทั้ง4ด้านมีการดำเนินการอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้านจากการสังเคราะห์สรุป แนวทางการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีที่เหมาะสมกับสภาพการบริหารงานวิชาการแยกออกเป็นแต่ละด้านดังนี้¹¹¹

1. ด้านการบริหารหลักสูตรควรมีการอบรมทุกปีการจัดทำแผนการฝึกและแผนการเรียนควรจัดทำต่อเนื่องรวมทั้งไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลงผู้รับผิดชอบบ่อยครั้งเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินการ

2. ด้านการบริหารการจัดการเรียนการสอนควรแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มตามสาขาวิชาโดยให้มีอาจารย์และครูฝึกรับผิดชอบตามกลุ่มควรปรับการจัดการเรียนการสอนให้ดำเนินไปตามความเหมาะสมของสถานประกอบการการกำหนดระยะเวลาในการเรียนควรมีการประชุมสัมมนาร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหาแนวทางในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีที่เหมาะสม

3. ด้านการนิเทศการศึกษาควรเน้นอาจารย์ออกนิเทศเฉพาะกลุ่มที่รับผิดชอบอย่างใกล้ชิดควรนิเทศอย่างต่อเนื่องตามความต้องการของสถานประกอบการนอกจากนี้ควรกำหนดตารางที่ชัดเจนและแน่นอนตลอดจนเวลาในการนิเทศสามารถที่จะนำมาคิดเป็นค่าการสอนได้และการแก้ไขปัญหาควรจะต้องเชื่อมโยงกันทั้งสองฝ่าย

¹¹¹ อรพิน ดวงแก้ว, “การบริหารงานวิชาการในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 8”, *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต* (สาขาวิชาการบริหารการศึกษาศาสนาราชภัฏเชียงราย, 2544),

4. ด้านการวัดผลประเมินผลควรดำเนินการตามขั้นตอนของหลักการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีโดยการดำเนินการจัดประชุมสัมมนาร่วมกันทั้งสองฝ่ายเพื่อหาแนวทางการวัดผลประเมินผลที่เป็นรูปธรรมและเหมาะสมในแต่ละท้องถิ่นนอกจากนี้ต้องดำเนินการประเมินผลรายวิชาเมื่อสิ้นสุดการเรียนและดำเนินการประเมินผลมาตรฐานวิชาชีพตามระเบียบการวัดผลประเมินผล

พระราชรัฐ พงษ์ภิญโญ ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 9 สภาพการบริหารคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 9 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับด้านที่มีสภาพการบริหารมากไปหาด้านที่มีสภาพการบริหารน้อยตามลำดับได้ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา ด้านการส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านการพัฒนาบุคลากร ส่วนปัญหาการบริหารคุณภาพการเรียนการสอนนั้น อยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงลำดับด้านที่มีปัญหามากไปหาด้านที่มีปัญหาน้อยตามลำดับได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา และด้านการส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน นอกจากนั้นเมื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารคุณภาพการเรียนการสอนพบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารคุณภาพการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน แต่โรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาต่างกันมีสภาพและปัญหาการบริหารคุณภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน¹¹²

วิทยา ขาวขจร ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ภาคใต้ผลของการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้¹¹³

1) การบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนภาคใต้ ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 จำแนกตามขนาดของโรงเรียนใน 4 ด้าน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ตามลำดับดังนี้ คือ ลำดับที่ 1. ด้านการวัดและประเมินผล ลำดับที่ 2. ด้านการวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ และ ลำดับที่ 3. ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน และ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านจัดบริการเกี่ยวกับการเรียนการสอน

¹¹² พระราชรัฐ พงษ์ภิญโญ, “สภาพและปัญหาการบริหารคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 9”, **วิทยานิพนธ์ปริญญาโท** (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สำนักงานบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏเลย, 2546),

¹¹³ วิทยา ขาวขจร, “การบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนภาคใต้”, **วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต** (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง, 2546),

2) การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนภาคใต้ ตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่3จำแนกตามขนาดของโรงเรียนใน 4ด้านโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ธนพงศ์ ไกรศรีวรรณะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตการศึกษา9 ผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตการศึกษา 9อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับด้านที่มีสภาพการบริหารมากไปหาด้านที่มีสภาพการบริหารน้อยตามลำดับได้ดังนี้ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ด้านการจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนของบุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน และความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีประเภทวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนของบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05¹¹⁴

2) ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตการศึกษา 9 อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับด้านที่มีปัญหาการบริหารมากไปหาด้านที่มีปัญหาการบริหารน้อยตามลำดับได้ดังนี้ ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชนของบุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนของบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05 ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหาร งานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีประเภทวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

¹¹⁴ธนพงศ์ ไกรศรีวรรณะ, “ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตการศึกษา9”, **วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต** (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย,2548)

ข้อเสนอแนะโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในเขตการศึกษา 9 ควรมีการปรับปรุงเกี่ยวกับงานวิชาการในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านการวางแผนงานวิชาการควรมีการอบรมเกี่ยวกับการวางแผนงานวิชาการ และส่งเสริมให้ครูผู้สอนและพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ในฝ่ายงานต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนงานวิชาการ ด้านการจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองและชุมชนได้มีบทบาทและร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และให้ครูผู้สอนได้มีโอกาสไปศึกษาดูงานในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอนควรมีการบริหารสื่อการเรียนการสอนอย่างเป็นระดับ ด้านการนิเทศการศึกษาควรมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศหรือศึกษานิเทศก์เข้ามาช่วยเหลือในการจัดนิเทศภายใน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนควรมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความรู้ทางการวัดและประเมินผล¹¹⁵

2.6.2. งานวิจัยต่างประเทศ

แอนโดนีโต้ (Adornetto) ได้ศึกษาเรื่องการปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาวิชาชีพสำหรับปรับปรุงผลการศึกษานักศึกษาพบว่าการปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาวิชาชีพเกิดจากความพยายามในการร่วมมือกันของอาจารย์ซึ่งมีความเห็นว่ามีมีความจำเป็นในการปรับปรุงผลการศึกษานักศึกษา ความพยายามในการพัฒนาวิชาชีพเป็นผลจากการวางแผนการพัฒนาดังต่อไปนี้ เป้าหมายที่จะปรับปรุงผลการศึกษานักศึกษาปัจจัยเกื้อหนุนหลักคือผู้นำและการสนับสนุนโดยชุมชนในขณะที่ปัจจัยเรื่องไม่มีเวลาให้กับการทำงานการเรียนรู้ร่วมและงบประมาณเป็นข้อจำกัดบทเรียนที่ได้รับที่สำคัญมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งระบุถึงความจำเป็นในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องสำหรับอาจารย์และนักศึกษา¹¹⁶

แอกที (Agthe) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทของครูใหญ่และครูในด้านวิชาการสรุปได้ว่าครูใหญ่และครูวิชาการยอมรับว่างานปรับปรุงการสอนจะต้องจัดทำคณะ โดยให้ทุกคนมีความรับผิดชอบร่วมกัน ครูใหญ่จะทำหน้าที่นิเทศการเรียนการสอน ผลของการใช้วัตรกรรม และเทคโนโลยีจะเปลี่ยนบทบาทของครูใหญ่จากการเป็นผู้สั่งงานมาเป็นผู้ประสานงาน และทำงานเป็นคณะมากขึ้น มีการศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อแสวงหาวิธีการแบบวิทยาศาสตร์เพื่อการบริหารและการพัฒนาหลักสูตร¹¹⁷

¹¹⁵ ธนพงศ์ ไกรศรีวรรณ, “ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตการศึกษา 9”, **วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต** (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2548),

¹¹⁶ (Adornetto : 1999) อ้างถึงใน สุวรรณาควิบูลย์วงศ์, รูปแบบความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ เพื่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยเอกชน, **ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต** (สาขาการบริหารการศึกษบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2549),

¹¹⁷ Agthe Robert R. The Elementary principles perceptions of their own and teacher's role in curriculum decision making. (Dissertation Abstracts International. 1980),

อเล็กซานเดอร์ (Alexander) ได้ศึกษาผลของการใช้หลักสูตรอาชีพศึกษาของนักเรียนระดับ 8 ในเซนต์หลุยส์ตะวันออก รัฐอิลลินอย ใช้กลุ่มตัวอย่าง 30 คน ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรอาชีพศึกษาสามารถเพิ่มเจตคติของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นได้¹¹⁸

มาร์คัส (Marcus) ได้ศึกษาถึงการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับดัชนีบ่งชี้การปฏิบัติงานของวิทยาลัยในรัฐอลาบามาสืบเนื่องจากการเรียกร้องความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ทำให้ทุกรัฐในสหรัฐอเมริกาต้องพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของสถาบันผลการวิจัยพบว่าดัชนีบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมได้แก่ความพึงพอใจของอาจารย์ความพึงพอใจของนักศึกษา นักศึกษามีงานทำหลังจบการศึกษาปริญญาบัตรได้รับการยอมรับจากสังคมภายนอกอัตราการจบของนักศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทุนจากภายนอกความพอใจของห้องสมุดการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่สูงขึ้นและภาระงานของอาจารย์จะเป็นวิถีทางให้โรงเรียนมีระบบความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้¹¹⁹

ซาลินัส คริตสัน และ เฮริงตัน (Salinas, Kritsonis and Herrington) ได้ทำการศึกษาถึงคุณภาพของผู้สอนซึ่งเป็นตัวทำนายของสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในสถานศึกษาชนบทงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าความต้องการความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ที่เพิ่มมากขึ้นและยึดหลักผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญตามกฎีกาว่าด้วย No Child Left Behind 2001. ความท้าทายเหล่านี้เป็นสิ่งที่วิพากษ์วิจารณ์ในบริบทของการศึกษาโดยเฉพาะหลักสูตรการผลิตผู้สอนที่ไม่ได้ผลิตให้เหมาะสมกับความต้องการแต่ผลิตเพื่อรองรับภาวการณ์ขาดแคลนของผู้สอนดังนั้นการกำหนดโดยการให้ปริญญาบัตรหรือใบรับรองมีความสำคัญและมีนัยสำคัญที่แสดงถึงสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการของผู้เรียนในอนาคตซึ่งเป็นหลักสำคัญของประเทศชาติการทำงานและการจัดสรรทรัพยากรอย่างระมัดระวัง¹²⁰

สไมล์ (Smiley) ได้ศึกษาการพยากรณ์ถึงการปฏิรูปการปรับปรุงหลักสูตรในศตวรรษที่ 21 ว่าเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับสถาบันเพื่อตอบสนองแนวความคิดนี้จึงได้ทำการศึกษาระบบการปรับปรุงหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษาโดยขั้นแรกได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) และภารกิจของสถาบัน(Mission) ขั้นที่สองกำหนดเป้าหมาย (Goals) และวัตถุประสงค์ (Objectives) ทั้งสองขั้นนี้ต้องทำให้มีลักษณะก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและในขั้นที่สามเป็นการนำเสนอหลักสูตรคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรประชุมพิจารณาทบทวนและวิเคราะห์หลักสูตรสะท้อนให้เห็นความตั้งใจที่เสนอแนว

¹¹⁸ Alexander. R.H. The effect career education curriculum on the vocational maturity of inner city adolescent boys. Dissertation Abstracts International. 1980.

¹¹⁹ Marcus, D. 2003. Perceptions of Two-Year College Faculty and Administrators Regarding Various Performance Indicators. Ed.D. Dissertation, The University of Alabama. 2003.

¹²⁰ Salinas, R., W. Kritsonis, and D. Herington. 2006. Teacher Quality As A Predictor of Student Achievement in Urban Schools: A National Focus. Lamar University-Electronic Journal Research Spring, 2006.

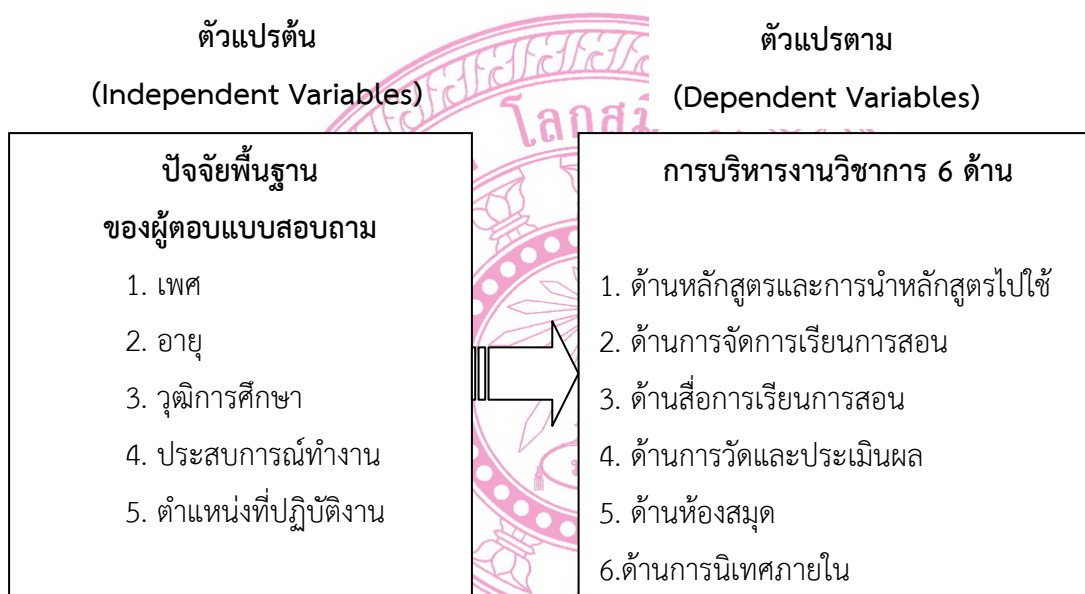
วิสัยทัศน์ใหม่การวางแผนหลักสูตรต้องมีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดโดยผู้บริหารต้องพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ¹²¹

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พอสรุปได้ว่าการบริหารงานวิชาการในสถาบันการศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าสถาบันการศึกษานั้นจะอยู่ในระดับใดก็ตาม เริ่มตั้งแต่ระดับโรงเรียนขนาดเล็กไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งทั้งหมดล้วนแล้วแต่มีการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญต่อระบบการจัดการศึกษาทั้งนั้น โดยเฉพาะในระดับอาชีวศึกษา ที่มีหน้าที่ที่จะต้องผลิตนักเรียน นักศึกษา และพัฒนาทางด้านอาชีพ ออกสู่สังคม ฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมุ่งเน้นในเรื่องคุณภาพของผู้เรียนที่จบออกมามีคุณภาพ และสามารถทำงานได้ตามที่หลักสูตรได้กำหนดเอาไว้ การบริหารงานวิชาการจะเป็นส่วนสำคัญที่จะให้ความรู้แก่ผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ ดังนั้นการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารงานวิชาการจึงมีผลกระทบอย่างยิ่งต่องานทางวิชาการ และกระทบต่อคุณภาพของผู้เรียนโดยตรง ทำให้การจัดการศึกษาต้องมีการทบทวนกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ และควรมองว่าการบริหารงานวิชาการนั้นเป็นหัวใจสำคัญ ที่จะต้องกำหนดบทบาทและหน้าที่ ระเบียบข้อปฏิบัติ และปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาสู่กระบวนการปรับปรุงแก้ไข ให้ก้าวไปสู่ความมุ่งหวังเดียวกันที่จะผลิตผู้เรียนออกสู่สังคมอย่างมีคุณภาพถึงแม้ว่าการบริหารงานวิชาการที่ดำเนินการอยู่ในสถาบันการศึกษา อาจจะมีข้อดี หรือมีบ้างบางด้านที่ขาดตกบกพร่องไป แต่ถ้าหากสถานศึกษามีแนวทางในการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านั้น ก็ย่อมจะนำมาสู่การเปลี่ยนแปลง และเตรียมพร้อมที่จะรองรับสภาพจริงที่เกิดขึ้นต่อไป ดังนั้นในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำเอาประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ เช่น งานด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา งานด้านการจัดการเรียนการสอนงานด้านการนิเทศการศึกษางานห้องสมุด และงานด้านการวัดและประเมินผล รวมไปถึงแนวทางในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทาง และข้อมูลในการบริหารงานวิชาการให้แก่ผู้บริหารของสถาบัน เพื่อจะได้นำเอาผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปสู่การปรับปรุงแก้ไข หรือพัฒนา ให้ระบบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภาพงศ์รักษ์ เป็นไปในทิศทางที่ดีและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

¹²¹ Smiley, D. M., Development and Validation of a Curriculum Renewal Process for Programs for Higher Education at Nova Southeastern University, (DAI-A 56/09:3476). Ed.D. Dissertation Abstract, Nova Southeastern University, 1996.

2.7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ประกอบด้วยตัวแปรต้น (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังนี้

แผนภูมิที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว และเพื่อให้เกิดการเรียนรู้คืบหน้าไปตามจุดหมายที่ได้กำหนดเอาไว้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นไปตามลำดับ ดังนี้

3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

ผู้บริหารและครูอาจารย์ในมหาวิทยาลัยสุโขทัย

ผู้บริหารจำนวน 50 คน และครู อาจารย์ จำนวน 200 คน รวมประชากรทั้งหมด
จำนวน 250 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

ผู้บริหาร

และครู อาจารย์ ประจำปีการศึกษา 2556 จำนวน 250 คน โดยจำแนก

เป็นผู้บริหารและครู อาจารย์โดยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเทียบตารางสำเร็จรูปของเครซี และมอร์แกน (R.V.Krejcie & D.W.Morgan)¹ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1. แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. กลุ่มผู้บริหาร	50	44
2. กลุ่มครู อาจารย์	200	132
รวม	250	176

¹ ธาณินท์ ศิลปจารุ, การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS, พิมพ์ครั้งที่ 9, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ปิสซิเนสแอนด์ดี, 2551), หน้า 49.

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาจากแนวคิดที่ต้องการศึกษา 6 ด้าน มีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหาร และครูอาจารย์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว 6 ด้าน ตามที่กำหนดในขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-End Questions) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก

ระดับ 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

การแปลความหมายของข้อมูลในแบบสอบถาม พิจารณาจากระดับคะแนนเฉลี่ยช่วงระดับคะแนน (Class interval) 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง เป็นระดับการบริหารงานมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง เป็นระดับการบริหารงานมาก

2.51-3.50 หมายถึง เป็นระดับการบริหารงานปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง เป็นระดับการบริหารงานน้อย

1.00-1.50 หมายถึง เป็นระดับการบริหารงานน้อยที่สุด

3.3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.3.1. ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี เอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 3.3.2. ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบว่า แบบสอบถามตรงตามเนื้อหาสาระที่จะศึกษาหรือไม่และปรับปรุงให้สมบูรณ์

3.3.3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหาค่า IOC แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง โดยได้ค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือที่ 0.8 – 1.00

3.3.4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปทดลอง (Try-out) ใช้ กับ ผู้บริหาร และครูอาจารย์ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี จำนวน 30 ชุด จากนั้นนำแบบสอบถาม มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น โดยภาพรวมทั้งหมดที่ 0.826

3.3.5. แปลแบบสอบถามจากภาษาไทยเป็นภาษาลาว

3.3. 6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้ และได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับจริง และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมายจริงในมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.4. 1.ขอหนังสือส่งจากคณะบดีวิทยาลัย สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และขอหนังสือส่งจากเลขานุการเอกทูตศึกษาสถานทูต สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ประจำประเทศไทย จากนั้นได้ส่งหนังสือถึงอธิการบดี มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการ แจกแบบสอบถาม และเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร และ ครู อาจารย์ที่อยู่ในมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

3.4.2. ส่งแบบสอบถาม และหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

3.4.3. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลวันที่ 13 เดือนธันวาคม พ.ศ.2556 ถึง วันที่ 28 เดือน มกราคม พ.ศ.2557

3.4.4. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม จำนวน 176 ชุด ได้รับคืน 176 ชุด เป็นฉบับสมบูรณ์ทั้งสิ้น 176 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3.5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.5.1 . นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

3.5.2 . กำหนดคะแนนของแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ดังนี้

ระดับการปฏิบัติอยู่น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน
ระดับการปฏิบัติน้อย	ให้	2 คะแนน
ระดับการปฏิบัติปานกลาง	ให้	3 คะแนน
ระดับการปฏิบัติมาก	ให้	4 คะแนน
ระดับการปฏิบัติมากที่สุด	ให้	5 คะแนน

3.5.3. นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสังคมศาสตร์ เพื่อใช้วิเคราะห์หาค่าสถิติตามจุดมุ่งหมาย และสมมติฐานที่ตั้งไว้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1 . หาค่าร้อยละและค่าความถี่ของตัวแปรสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

2 . หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อรายด้านและโดยรวม และแปลความหมายของการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ของผู้บริหาร และ ครู อาจารย์ ในด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านห้องสมุด และด้านการนิเทศภายใน โดยใช้เกณฑ์ของวิเชียร เกตุสิงห์² ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ระดับการปฏิบัติมากที่สุด

² วิเชียร เกตุสิงห์, ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้, (ข่าวสารการวิจัย การศึกษา, 2543), หน้า 9.

3.5.4 . เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวของผู้บริหาร และครูอาจารย์จำแนกตามสถานภาพ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการทำงาน ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานโดยใช้ (ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว ถ้าพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จะเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD และใช้สถิติ (t-test) เพื่อเปรียบเทียบข้อแตกต่างในด้านตำแหน่ง

3.5.5 . การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอเป็นแบบพรรณนาความ

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ มีดังนี้

ข้อมูลคำนวณค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการดังนี้

3.6.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอโดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) และการวิเคราะห์ความต่างกันระหว่างตัวแปรต่างๆ ใช้ สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.6.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistics) สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต่างๆ โดยใช้สถิติที่ทดสอบ (t-test) ในการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไปใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดทางเดียว (One-way Analysis of Variance : ANOVA) เป็นค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยได้เรียงลำดับการนำเสนอ ดังนี้

ตอนที่1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และ ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามกรอบแนวคิดทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลด้านห้องสมุด และด้านการนิเทศภายใน โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)

ตอนที่3 วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานที่แตกต่างกัน โดยใช้ค่า F-test (One-Way ANOVA) และ(t-test Independent Sample)

ตอนที่4 วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t – distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F – distribution)
DF	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 นี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์จำนวน 176 คน จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน โดยหาค่าความถี่และร้อยละดังปรากฏในตาราง 4.1

ตารางที่ 4.1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทั่วไป

สถานภาพทั่วไป	จำนวน (n=176)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	137	77.8
หญิง	39	22.2
รวม	176	100
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	11	6.3
25 - 34 ปี	99	56.3
35 - 44 ปี	46	26.1
45 ปี ขึ้นไป	20	11.4
รวม	176	100
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	2.3
ปริญญาตรี	126	71.6
ปริญญาโท	43	24.4
ปริญญาเอก	3	1.7
รวม	176	100
ประสบการณ์การทำงาน		
ต่ำกว่า 5 ปี	50	28.4
5 - 10 ปี	70	39.8
11 ปี ขึ้นไป	56	31.8
รวม	176	100

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

สถานภาพทั่วไป	จำนวน (n= 176)	ร้อยละ
ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน		
ผู้บริหาร	32	18.2
ครู อาจารย์	129	73.3
อื่นๆ	15	8.5
รวม	176	100

จากตารางที่ 4.1 ผู้บริหารและครูอาจารย์ ของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ซึ่งเป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงานตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน มีรายละเอียดดังนี้

เพศ ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ใช้ในการวิจัยเป็นเพศชายจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 เป็นเพศหญิง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2

อายุ ผู้บริหารและครูอาจารย์ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 25-34 ปีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมาคือ 35-44 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 และ ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4

วุฒิการศึกษา ผู้บริหารและครูอาจารย์ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 71.6 รองลงมาคือ ปริญญาโท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 รองลงมาคือต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือปริญญาเอก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

ประสบการณ์การทำงาน ผู้บริหารและครูอาจารย์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาคือ 11 ปีขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือต่ำกว่า 5 ปีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4

ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูอาจารย์จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมาคือ ผู้บริหาร จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ อื่นๆ จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 8.5

**ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและ
ครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย
ประชาชนลาว**

การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัย
สุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการ
นำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล
ด้านห้องสมุด และด้านการนิเทศภายใน โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมราย
ด้านและรายข้อดังนี้

ตารางที่ 4.2. ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D ของการบริหารงาน วิชาการมหาวิทยาลัยสุภานุ
วงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวสรุปรวมทั้ง 6 ด้าน

การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ (n = 176)			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	3.58	0.62	มาก	2
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.65	0.53	มาก	1
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.43	0.60	ปานกลาง	5
4. ด้านการวัดและประเมินผล	3.49	0.64	ปานกลาง	4
5. ด้านห้องสมุด	3.34	0.64	ปานกลาง	6
6. ด้านการนิเทศภายใน	3.51	0.64	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	3.50	0.43	มาก	

จากตารางที่ 4.2 ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ
มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวโดยภาพรวม ผู้บริหารและ
ครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับมากค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.50 เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านเรียงตามระดับ
จากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ด้านหลักสูตรและการนำ
หลักสูตรไปใช้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 และด้านการนิเทศภายในค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ส่วนด้านอื่นๆผู้บริหาร
และครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง คือด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49
ด้านสื่อการเรียนการสอนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และด้านห้องสมุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34

ตารางที่ 4.3. ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานS.Dของการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยวังศ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	ระดับการปฏิบัติ (n = 176)			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1	ครูอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างชัดเจน	3.83	0.90	มาก	1
2	ใช้หลักสูตรเป็นหลักในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน	3.77	0.92	มาก	2
3	มีการส่งเสริมให้ครูอาจารย์จัดทำหลักสูตรท้องถิ่น	3.32	0.96	ปานกลาง	5
4	มหาวิทยาลัยมีการวิเคราะห์และประเมินหลักสูตรก่อนนำไปใช้	3.57	1.01	มาก	3
5	มีการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรให้ผู้ปกครองและชุมชนทราบอย่างทั่วถึง	3.40	1.03	ปานกลาง	4
ค่าเฉลี่ยรวม		3.58	0.62	มาก	

จากตารางที่ 4.3 ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยวังศ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนโดยภาพรวม ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามระดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับมาก คือ ครูอาจารย์มีความรู้ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ใช้หลักสูตรเป็นหลักในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และมหาวิทยาลัยมีการวิเคราะห์และประเมินหลักสูตรก่อนนำไปใช้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ส่วนข้ออื่นๆผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ข้อที่ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง 2 อันดับ คือ มีการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรให้ผู้ปกครองและชุมชนทราบอย่างทั่วถึง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และ มีการส่งเสริมให้ครูอาจารย์จัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 และเมื่อพิจารณาในภาพรวมผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58

ตารางที่ 4.4. ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานS.D.ของการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระดับการปฏิบัติ (n = 176)			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1	มหาวิทยาลัยมีการจัดทำแผนการสอน และตารางสอนเพื่อเตรียมงานก่อนเปิดภาคเรียน	3.86	1.06	มาก	1
2	ครูอาจารย์มีเทคนิคการสอนและมีเครื่องมือการสอนที่ทันสมัย	3.46	0.82	ปานกลาง	5
3	ครูอาจารย์สร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน	3.65	0.78	มาก	3
4	ครูอาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย	3.66	0.83	มาก	2
5	มีการจัดทัศนศึกษาออกสถานที่เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและสามารถนำไปใช้ได้จริง	3.60	0.89	มาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม		3.65	0.53	มาก	

จากตารางที่ 4.4ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวโดยภาพรวมผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ3.40เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยเรียงตามระดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ

มหาวิทยาลัยมีการจัดทำแผนการสอน และตารางสอน เพื่อเตรียมงานก่อนเปิดภาคเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ครูอาจารย์ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.66ครูอาจารย์สร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.65 มีการจัดทัศนศึกษาออกสถานที่เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและสามารถนำไปใช้ได้จริง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ส่วนข้อที่ปานกลางมีอยู่ 1 คือ ครูอาจารย์มีเทคนิคการสอนและมีเครื่องมือการสอนที่ทันสมัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60

ตารางที่ 4.5. ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานS.Dของการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระดับการปฏิบัติ (n = 176)			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1	มหาวิทยาลัยมีการจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอและทันสมัย	3.32	0.90	ปานกลาง	4
2	เลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียนและตรงตามกับรายวิชาที่สอน	3.39	0.91	ปานกลาง	3
3	ชั้นเรียนมีเครื่องเทคโนโลยีครบวงจร	3.18	0.96	ปานกลาง	5
4	ครูอาจารย์ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ตรงกับจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน	3.51	0.84	มาก	2
5	ครูอาจารย์มีสื่อหน้าทำทางเป็นกัลยาณมิตรดีกับนักศึกษาในระหว่างการเรียนการสอน	3.73	0.89	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม		3.43	0.60	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว โดยภาพรวม ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก 2 อันดับ โดยเรียงตามระดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

ครูอาจารย์ มีสื่อหน้าทำทางเป็นกัลยาณมิตร ดีกับนักศึกษาในระหว่าง การเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.73และ ครูอาจารย์ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ตรงกับจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51ข้อผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง 3 อันดับ คือ เลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียนและตรงตามกับรายวิชา ที่สอนค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.39มหาวิทยาลัย มีการจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอ และทันสมัย ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.32 และ ชั้นเรียนมีเครื่องเทคโนโลยีครบวงจร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ตามระดับ

ตารางที่ 4.6. ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานS.Dของการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและรายข้อ

ข้อที่	ด้านการวัดและประเมินผล	ระดับการปฏิบัติ (n = 176)			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1	ครูอาจารย์มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์สำหรับการวัดและประเมินผลของมหาวิทยาลัย	3.66	0.91	มาก	1
2	ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายตามสภาพที่แท้จริง	3.37	0.83	ปานกลาง	5
3	มีเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	3.45	0.90	ปานกลาง	4
4	มหาวิทยาลัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของครูอาจารย์ทุกครั้ง	3.46	0.90	ปานกลาง	3
5	มหาวิทยาลัยได้นำผลการวัดและประเมินผลมาเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน	3.52	0.98	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม		3.49	0.64	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวโดยภาพรวม ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก 2 อันดับ โดยเรียงตามระดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

ครูอาจารย์ มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์สำหรับการวัดและประเมินผลของ มหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.66และ มหาวิทยาลัยได้นำผลการวัดและประเมินผลมาเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.52 ข้อที่ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง3 อันดับ คือ มหาวิทยาลัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของครูอาจารย์ทุกครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46มีเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.45 และ ส่งเสริมให้ครู อาจารย์ ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายตามสภาพที่แท้จริงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37ตามอันดับ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานS.Dของการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัย
วงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวด้านห้องสมุด โดยรวมและ
รายข้อ

ข้อที่	ด้านห้องสมุด	ระดับการปฏิบัติ (n = 176)			
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1	บรรณารักษ์มีความพร้อมให้บริการแก่ผู้คนที่มาใช้	3.45	0.94	ปานกลาง	1
2	จัดหาหนังสือที่หลากหลาย ทันสมัย และเหมาะสม แก่การศึกษา	3.28	0.90	ปานกลาง	4
3	มีงบประมาณที่เพียงพอในการพัฒนาห้องสมุด	3.21	0.98	ปานกลาง	5
4	มีเจ้าหน้าที่คอยทำความสะอาด เป็นระเบียบ เรียบร้อย บรรณารักษ์มีวินัย อยู่ตลอดเวลา	3.39	0.96	ปานกลาง	3
5	มีการส่งเสริมให้ครูอาจารย์และนักศึกษาให้ มีนิสัยรักการอ่านสามารถใช้ห้องสมุดเป็นแหล่ง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ตามความสนใจ	3.39	0.95	ปานกลาง	2
ค่าเฉลี่ยรวม		3.34	0.64	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวโดยภาพรวม ผู้บริหารและ
ครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับ
ปานกลางทั้งหมด โดยเรียงตามระดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

บรรณารักษ์มีความพร้อมให้บริการแก่ผู้คนที่มาใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 มีการส่งเสริมให้
ครูอาจารย์และนักศึกษาให้มีนิสัยรักการอ่านสามารถใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งการศึกษาค้นคว้าหาความรู้
ตามความสนใจค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.39 มีเจ้าหน้าที่คอยทำความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย
บรรณารักษ์มีวินัย อยู่ตลอดเวลา ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.39 และจัดหาหนังสือที่หลากหลาย ทันสมัย และ
เหมาะสมแก่การศึกษา ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.28 มีงบประมาณที่เพียงพอในการพัฒนาห้องสมุด ค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.21

ตารางที่ 4.8. ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานS.Dของการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัย
วงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ด้านการนิเทศภายใน โดยรวม
และรายข้อ

ข้อที่	ด้านการนิเทศภายใน	ระดับการปฏิบัติ (n = 176)			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1	มหาวิทยาลัยได้มีการประชุมครูอาจารย์ ทั้งหมดก่อนเปิดภาคเรียน	3.86	0.95	มาก	1
2	มีการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการภายใน มหาวิทยาลัยอยู่เสมอ	3.41	0.95	ปานกลาง	3
3	มหาวิทยาลัยมีการประชุมปรึกษาหารือกัน อย่างสม่ำเสมอ	3.67	0.95	มาก	2
4	มหาวิทยาลัยมีการจัดทัศนศึกษาดูงานนอก สถานที่	3.24	0.84	ปานกลาง	5
5	มีการชี้แจงผลการนิเทศภายในให้ครูอาจารย์ ผู้สอนได้ทราบเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียน การสอน	3.38	0.99	ปานกลาง	4
ค่าเฉลี่ยรวม		3.51	0.64	มาก	

จากตารางที่ 4.8 ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว โดยภาพรวม ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก 2 อันดับ โดยเรียงตามระดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ

มหาวิทยาลัยได้มีการประชุมครูอาจารย์ทั้งหมดก่อนเปิดภาคเรียนค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.86 และมหาวิทยาลัย มีการประชุมปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.67ส่วนข้ออื่นๆ ผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง คือ

มีการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการภายในมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.41 มีการชี้แจงผลการนิเทศภายในให้ครูอาจารย์ผู้สอนได้ทราบเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และ มหาวิทยาลัยมีการจัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24

ตอนที่3 วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที 3 นี้เป็นการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านห้องสมุด และด้านการนิเทศภายใน ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และ ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน โดยใช้ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน (t-test Independent Sample) และ F-test (One-Way ANOVA) ดังปรากฏในตาราง

สมมติฐานที่ 1 ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวแตกต่างกันปรากฏผลดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวความเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

การบริหารงานวิชาการ ใน 6ด้าน	ชาย		หญิง		t	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	3.61	0.64	3.48	0.53	1.16	0.24
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.65	0.65	3.64	0.42	0.14	0.88
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.44	0.62	3.37	0.54	0.61	0.54
4. ด้านการวัดและประเมินผล	3.48	0.66	3.52	0.57	-.32	0.74
5. ด้านห้องสมุด	3.35	0.66	3.33	0.59	0.16	0.87
6. ด้านการนิเทศภายใน	3.65	0.64	3.33	0.61	2.05	0.04
รวม	3.52	0.45	3.44	0.37	0.90	0.36

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4. 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ตามความคิดเห็นของ

ผู้บริหารและครูอาจารย์ จำแนกตามเพศ ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 5 ด้านมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน มีดังนี้ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ด้านการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการเรียนการสอนด้านการ วัดและประเมินผลด้านห้องสมุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนที่มีความคิดเห็นที่แตกต่าง กันคือ ด้านการนิเทศภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นของ การบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุภานุ วงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ในด้านการนิเทศภายใน จำแนกตามเพศโดยการวิเคราะห์ one-sample T test

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	SD	T	Df	Sig
	176	3.51	0.64	-1571.00	175	0.00

จากตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครู อาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ใน ด้านการนิเทศภายใน มีค่าเฉลี่ย น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์ มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวแตกต่างกัน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความความคิดเห็นโดยรวม จำแนกตามอายุ

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็น
1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้				
ต่ำกว่า 25 ปี	11	3.40	0.54	ปานกลาง
25 - 34 ปี	99	3.48	0.51	ปานกลาง
35 - 44 ปี	46	3.73	0.77	มาก
45 ปี ขึ้นไป	20	3.81	0.66	มาก
รวม	176	3.58	0.62	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน				
ต่ำกว่า 25 ปี	11	3.40	0.54	ปานกลาง
25 - 34 ปี	99	3.48	0.51	ปานกลาง
35 - 44 ปี	46	3.70	0.53	มาก
45 ปี ขึ้นไป	20	3.86	0.56	มาก
รวม	176	3.65	0.53	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน				
ต่ำกว่า 25 ปี	11	3.05	0.37	ปานกลาง
25 - 34 ปี	99	3.25	0.55	ปานกลาง
35 - 44 ปี	46	3.67	0.57	มาก
45 ปี ขึ้นไป	20	3.95	0.52	มาก
รวม	176	3.43	0.60	ปานกลาง
4. ด้านการวัดและประเมินผล				
ต่ำกว่า 25 ปี	11	3.73	0.37	มาก
25 - 34 ปี	99	3.29	0.62	ปานกลาง
35 - 44 ปี	46	3.75	0.64	มาก
45 ปี ขึ้นไป	20	3.79	0.55	มาก
รวม	176	3.49	0.64	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็น
5. ด้านห้องสมุด				
ต่ำกว่า 25 ปี	11	3.07	0.30	ปานกลาง
25 - 34 ปี	99	3.20	0.63	ปานกลาง
35 - 44 ปี	46	3.50	0.61	มาก
45 ปี ขึ้นไป	20	3.84	0.61	มาก
รวม	176	3.34	0.64	ปานกลาง
6 ด้านการนิเทศภายใน				
ต่ำกว่า 25 ปี	11	3.49	0.55	ปานกลาง
25 - 34 ปี	99	3.37	0.64	ปานกลาง
35 - 44 ปี	46	3.62	0.56	มาก
45 ปี ขึ้นไป	20	4.01	0.62	มาก
รวม	176	3.51	0.64	มาก
7 รวมทุกด้าน				
ต่ำกว่า 25 ปี	11	3.40	0.19	ปานกลาง
25 - 34 ปี	99	3.36	0.38	ปานกลาง
35 - 44 ปี	46	3.66	0.43	มาก
45 ปี ขึ้นไป	20	3.88	0.47	มาก
รวม	176	3.50	0.43	มาก

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามอายุความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูอาจารย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงระดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

ระดับมากมี ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.62 ด้านการนิเทศภายในโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

ระดับปานกลางมี ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 และ ด้านห้องสมุด โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศ
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวตามความเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์
จำแนกตามอายุ

การบริหารงานวิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	DF	M S	F	Sig.
1. ด้านหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	3.490	3	0.163	3.075	0.02
	ภายในกลุ่ม	65.076	172	0.378		
	รวม	68.566	175			
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	1.555	3	0.518	1.864	0.13
	ภายในกลุ่ม	47.821	172	0.278		
	รวม	49.376	175			
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	12.956	3	0.319	14.276	0.00
	ภายในกลุ่ม	52.033	172	0.303		
	รวม	64.989	175			
4. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	9.664	3	3.221	8.678	0.00
	ภายในกลุ่ม	63.848	172	.371		
	รวม	73.512	175			
5. ด้านห้องสมุด	ระหว่างกลุ่ม	9.023	3	3.008	8.042	0.00
	ภายในกลุ่ม	64.329	172	.374		
	รวม	73.352	175			
6. ด้านการนิเทศภายใน	ระหว่างกลุ่ม	7.538	3	2.513	6.601	0.00
	ภายในกลุ่ม	65.470	172	.381		
	รวม	73.007	175			
7. ค่าเฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	6.141	3	2.047	12.750	0.00
	ภายในกลุ่ม	27.616	172	.161		
	รวม	33.757	175			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4. 12 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว
จำแนกตามอายุ โดยภาพรวม ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัย มีความคิดเห็นแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านสื่อการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผลด้านห้องสมุด และ ด้านการนิเทศภายใน ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามอายุ โดยภาพรวม ตามวิธี LSD (Least significance difference)

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 25 ปี	25 – 34 ปี	35 – 44 ปี	45 ปีขึ้นไป
		3.40	3.36	3.66	3.88
ต่ำกว่า 25 ปี	3.40				-.477*
25 – 34 ปี	3.36			-.305*	-.517*
35 – 44 ปี	3.66		0.305*		-.212*
45 ปีขึ้นไป	3.88	0.477*	0.517*	0.212*	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามอายุ โดยภาพรวม แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 – 34 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 35 – 44 ปีและ 45 ปีขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 35 – 44 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 – 34 ปี และ 45 ปีขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ ต่ำกว่า 25 ปีผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี 45 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 – 34 ปี และ 35 – 44 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามอายุ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ตามวิธี LSD (Lease significance difference)

อายุ		ต่ำกว่า 25ปี	25 – 34ปี	35 – 44ปี	45ปีขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.40	3.48	3.73	3.81
ต่ำกว่า 25ปี	3.40				
25 – 34ปี	3.48			-.254*	-.329*
35 – 44ปี	3.73		0.254*		
45ปีขึ้นไป	3.81		0.329*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามอายุ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 – 34 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 35 – 44 ปีและอายุ 45 ปีขึ้นไป ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 35 – 44 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 – 34 ปีและ ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไปไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 – 34 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย
ประชาชนลาวจำแนกตามอายุ ด้านสื่อการเรียนการสอนตามวิธี LSD
(Lease significance difference)

อายุ		ต่ำกว่า 25ปี	25 – 34ปี	35 – 44ปี	45ปีขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.05	3.25	3.67	3.95
ต่ำกว่า 25ปี	3.05			-.619*	-.895*
25 – 34ปี	3.25			-.425*	-.702*
35 – 44ปี	3.67	0.619*	0.425*		
45ปีขึ้นไป	3.95	0.895*	0.702*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของ
มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามอายุ ด้านสื่อ
การเรียนการสอน แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 25ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครู
อาจารย์ที่มีอายุ 35 – 44ปีและอายุ 45 ปีขึ้นไป ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 – 34ปีมีความ
คิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 35 – 44ปีและ 45ปีขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่
มีอายุ 35 – 44ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีต่ำกว่า 25ปี และ 25 – 34ปี
ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 45ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ
ต่ำกว่า 25ปี และ 25 – 34ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย
ประชาชนลาวจำแนกตามอายุ ด้านการวัดและประเมินผลตามวิธี LSD
(Lease significance difference)

อายุ		ต่ำกว่า 25ปี	25 – 34ปี	35 – 44ปี	45ปีขึ้นไป
	$\bar{x}$	3.73	3.29	3.75	3.79
ต่ำกว่า 25ปี	3.73		0.440*		
25 – 34ปี	3.29	-.440*		-.465*	-.503*
35 – 44ปี	3.75		0.465*		
45ปีขึ้นไป	3.79		0.503*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของ
มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวจำแนกตามอายุ ด้านการวัด
และประเมินผล แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 25ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครู
อาจารย์ที่มีอายุ 35 – 44ปี ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 – 34ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับ
ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 25ปีผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 – 34ปีมีความคิดเห็น
แตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 35 – 44ปีและ 45ปีขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ
35 – 44ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี 25 – 34ปีผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี
อายุ 45ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 – 34ปีอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย
ประชาชนลาว จำแนกตามอายุ ด้านห้องสมุดตามวิธี LSD (Least significance
difference)

อายุ		ต่ำกว่า 25ปี	25 - 34ปี	35 - 44ปี	45ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.07	3.20	3.50	3.84
ต่ำกว่า 25ปี	3.07			-.432*	-.767*
25 - 34ปี	3.20			-.3064*	-.642*
35 - 44ปี	3.50	.432*	.0306*		-.336*
45ปีขึ้นไป	3.84	0.767*	0.642*	0.336*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของ
มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามอายุ ด้าน
ห้องสมุดด้านห้องสมุด แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 25ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครู
อาจารย์ที่มีอายุ 35 - 44ปี และ 45 ปี ขึ้นไป ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 - 34ปีมีความ
คิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 35 - 44ปี และ 45 ปี ขึ้นไป ผู้บริหารและครู
อาจารย์ที่มีอายุ 25 - 34ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 35 - 44ปีและ 45
ปีขึ้นไป ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 35 - 44ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่
มีต่ำกว่า 25ปี ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 35 - 44ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครู
อาจารย์ที่มีอายุ 25 - 34ปี และ 45ปีขึ้นไป ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 45ปีขึ้นไปมีความคิดเห็น
แตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 25ปี ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 45ปีขึ้นไปมี
ความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 - 34ปี และ 35 - 44ปีอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตามอายุ ด้านการนิเทศภายใน ตามวิธี LSD (Least significance difference)

อายุ		ต่ำกว่า 25ปี	25 – 34ปี	35 – 44ปี	45ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.49	3.37	3.62	4.01
ต่ำกว่า 25ปี	3.49				-.519*
25 – 34ปี	3.37			-.250*	-.642*
35 – 44ปี	3.62		0.250*		-.393*
45ปีขึ้นไป	4.01	0.519*	0.642*	0.393*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามอายุ ด้านการนิเทศภายใน แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 25ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 – 34ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 35 – 44ปี และ 45ปีขึ้นไป ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 35 – 44ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 – 34ปีและ 45ปีขึ้นไป ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 45ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 25ปี ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 45ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุ 25 – 34ปี และ 35 – 44ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์ มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวแตกต่างกัน
ปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความความคิดเห็น โดยภาพรวม จำแนกตามวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเห็น
1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	3.75	0.57	ปานกลาง
ปริญญาตรี	126	3.53	0.65	มาก
ปริญญาโท	43	3.65	.48	มาก
ปริญญาเอก	3	4.47	0.41	มาก
รวม	176	3.58	0.62	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	3.80	0.63	มาก
ปริญญาตรี	126	3.63	0.51	มาก
ปริญญาโท	43	3.63	0.55	มาก
ปริญญาเอก	3	4.40	0.52	มาก
รวม	176	3.65	0.53	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	3.40	0.56	ปานกลาง
ปริญญาตรี	126	3.40	0.63	ปานกลาง
ปริญญาโท	43	3.47	0.51	ปานกลาง
ปริญญาเอก	3	3.80	0.87	มาก
รวม	176	3.43	0.60	ปานกลาง
4. ด้านการวัดและประเมินผล				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	3.95	0.19	มาก
ปริญญาตรี	126	3.44	0.66	ปานกลาง
ปริญญาโท	43	3.57	0.58	มาก
ปริญญาเอก	3	4.07	0.64	มาก
รวม	176	3.49	0.64	ปานกลาง

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

วุฒิการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเห็น
5. ด้านห้องสมุด				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	3.95	0.77	ปานกลาง
ปริญญาตรี	126	3.26	0.64	ปานกลาง
ปริญญาโท	43	3.48	0.56	ปานกลาง
ปริญญาเอก	3	3.93	0.94	มาก
รวม	176	3.34	0.64	ปานกลาง
6 ด้านการนิเทศภายใน				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	3.40	0.43	ปานกลาง
ปริญญาตรี	126	3.45	0.66	ปานกลาง
ปริญญาโท	43	3.68	0.56	มาก
ปริญญาเอก	3	4.07	0.80	มาก
รวม	176	3.51	0.64	มาก
7 รวมทุกด้าน				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	3.71	0.12	มาก
ปริญญาตรี	126	3.45	0.45	ปานกลาง
ปริญญาโท	43	3.58	0.33	มาก
ปริญญาเอก	3	4.12	0.66	มาก
รวม	176	3.50	0.43	มาก

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามวุฒิการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงระดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

ระดับมากมี ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 ด้านการนิเทศภายในโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

ระดับปานกลางมี ด้านการวัดและประเมินผลโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ด้านสื่อการเรียนการสอนโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 และ ด้านห้องสมุดโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศ
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวตามความ คิดเห็นของผู้บริหารและครู
อาจารย์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การบริหารงานวิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	DF	MS	F	Sig.
1. ด้านหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	2.977	3	.992	2.603	0.05
	ภายในกลุ่ม	65.589	172	.381		
	รวม	68.566	175			
2. ด้านการจัดการเรียนการ สอน	ระหว่างกลุ่ม	1.845	3	.615	2.225	0.08
	ภายในกลุ่ม	47.531	172	.276		
	รวม	49.376	175			
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	.589	3	.196	.524	0.66
	ภายในกลุ่ม	64.401	172	.374		
	รวม	64.989	175			
4. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2.419	3	.806	1.951	0.12
	ภายในกลุ่ม	71.093	172	.413		
	รวม	73.512	175			
5. ด้านห้องสมุด	ระหว่างกลุ่ม	4.199	3	1.400	3.482	0.01
	ภายในกลุ่ม	69.152	172	.402		
	รวม	73.352	175			
6. ด้านการนิเทศภายใน	ระหว่างกลุ่ม	2.695	3	.898	2.198	0.09
	ภายในกลุ่ม	70.312	172	.409		
	รวม	73.007	175			
7. ค่าเฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.906	3	.635	3.430	0.01
	ภายในกลุ่ม	31.851	172	.185		
	รวม	33.757	175			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

จากตารางที่ 4. 20 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์จำแนกตาม วุฒิการศึกษา โดยภาพรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านห้องสมุด ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวจำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวม ตามวิธี LSD (Lease significance difference)

อายุวุฒิการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.71	3.45	3.58	4.12
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.71				
ปริญญาตรี	3.45				- .670*
ปริญญาโท	3.58				- .542*
ปริญญาเอก	4.12		0.67*	0.54*	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวม แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ปริญญาตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ ที่มีวุฒิการศึกษา ปริญญาเอกผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ปริญญาโทมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ปริญญาเอกและ ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ปริญญาเอกมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษาปริญญาตรีและ วุฒิการศึกษาปริญญาโทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย
ประชาชนลาวจำแนกตามวุฒิการศึกษาด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ตาม
วิธี LSD (Least significance difference)

วุฒิการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.75	3.53	3.65	4.47
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.75				
ปริญญาตรี	3.53				-.937*
ปริญญาโท	3.65				-.820*
ปริญญาเอก	4.47		0.93*	0.82*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4. 22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการ
ของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตาม วุฒิ
การศึกษาด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหาร
และครูอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษา ปริญญาเอก ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษาปริญญาโท มี
ความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ปริญญา เอก ผู้บริหารและครู
อาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ปริญญา เอก มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิ
การศึกษา ปริญญาตรีและปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย
ประชาชนลาว จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ตามวิธี LSD
(Lease significance difference)

วุฒิการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.80	3.63	3.63	4.40
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.80				
ปริญญาตรี	3.63				-.771*
ปริญญาโท	3.63				-.767*
ปริญญาเอก	4.40		0.77*	0.76*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4. 23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการ
ของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตาม วุฒิ
การศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหาร
และครูอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษา ปริญญาเอก ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษาปริญญาโท มี
ความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ปริญญา เอก ผู้บริหารและครู
อาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ปริญญา เอก มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิ
การศึกษา ปริญญาตรีและปริญญาโท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย
ประชาชนลาว จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ด้านห้องสมุด ตามวิธี LSD (Lease
significance difference)

วุฒิการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.95	3.26	3.48	3.93
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.95		0.68*		
ปริญญาตรี	3.26	-0.688*		-0.222*	
ปริญญาโท	3.48		0.22*		
ปริญญาเอก	3.93				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4. 24 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการ
ของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตาม วุฒิ
การศึกษาด้านห้องสมุด แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับ
ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษาปริญญา
ตรีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรีและ วุฒิ
การศึกษาปริญญาโทและ ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาโท มีความคิดเห็นแตกต่าง
กับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย
ประชาชนลาวจำแนกตามวุฒิการศึกษาด้านการนิเทศภายใน ตามวิธี LSD (Lease
significance difference)

วุฒิการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		3.40	3.45	3.68	4.07
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.40				
ปริญญาตรี	3.45			-0.231*	
ปริญญาโท	3.68		0.23*		
ปริญญาเอก	4.07				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4. 25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการ
ของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตาม วุฒิ
การศึกษาด้านการนิเทศภายในแตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหาร
และครูอาจารย์ ที่มีวุฒิการศึกษา ปริญญาโท ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ปริญญาโท มี
ความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4 ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์ ที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยสุรนารี ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความความคิดเห็น โดยภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	N	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเห็น
1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้				
ต่ำกว่า 5 ปี	50	3.41	0.56	ปานกลาง
5 – 10 ปี	70	3.48	0.58	ปานกลาง
11 ปี ขึ้นไป	56	3.85	0.64	มาก
รวม	176	3.58	0.62	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน				
ต่ำกว่า 5 ปี	50	3.61	0.48	มาก
5 – 10 ปี	70	3.63	0.48	มาก
11 ปี ขึ้นไป	56	3.71	0.62	มาก
รวม	176	3.65	0.53	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน				
ต่ำกว่า 5 ปี	50	3.09	0.58	ปานกลาง
5 – 10 ปี	70	3.41	0.47	ปานกลาง
11 ปี ขึ้นไป	56	3.75	0.62	มาก
รวม	176	3.43	0.60	ปานกลาง
4. ด้านการวัดและประเมินผล				
ต่ำกว่า 5 ปี	50	3.29	0.66	ปานกลาง
5 – 10 ปี	70	3.42	0.65	ปานกลาง
11 ปี ขึ้นไป	56	3.76	0.53	มาก
รวม	176	3.49	0.64	ปานกลาง

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ประสบการณ์ทำงาน	N	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเห็น
5. ห้องสมุด				
ต่ำกว่า 5 ปี	50	3.08	0.57	ปานกลาง
5 – 10 ปี	70	3.25	0.62	ปานกลาง
11 ปี ขึ้นไป	56	3.69	0.59	มาก
รวม	176	3.34	0.64	ปานกลาง
6 ด้านการนิเทศภายใน				
ต่ำกว่า 5 ปี	50	3.43	0.60	ปานกลาง
5 – 10 ปี	70	3.38	0.65	ปานกลาง
11 ปี ขึ้นไป	56	3.75	0.61	มาก
รวม	176	3.51	0.64	มาก
7 รวมทุกด้าน				
ต่ำกว่า 5 ปี	50	3.32	0.39	ปานกลาง
5 – 10 ปี	70	3.43	0.38	ปานกลาง
11 ปี ขึ้นไป	56	3.75	0.43	มาก
รวม	176	3.50	0.43	มาก

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงระดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

ระดับมากมี ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62ด้านการนิเทศภายใน โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

ระดับปานกลางมี ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 และ ด้านห้องสมุดโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุรนารี
ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวตามความเห็นของผู้บริหารและ
ครูอาจารย์ จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

การบริหารงานวิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	DF	MS	F	Sig.
1. ด้านหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	6.331	2	3.165	8.799	0.00
	ภายในกลุ่ม	62.236	173	.360		
	รวม	68.566	175			
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	.308	2	.154	.543	0.58
	ภายในกลุ่ม	49.068	173	.284		
	รวม	49.376	175			
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	11.615	2	5.808	18.824	0.00
	ภายในกลุ่ม	53.374	173	.309		
	รวม	64.989	175			
4. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	6.378	2	3.189	8.218	0.00
	ภายในกลุ่ม	67.134	173	.388		
	รวม	73.512	175			
5. ด้านห้องสมุด	ระหว่างกลุ่ม	10.482	2	5.241	14.422	0.00
	ภายในกลุ่ม	62.869	173	.363		
	รวม	73.352	175			
6. ด้านการนิเทศภายใน	ระหว่างกลุ่ม	4.807	2	2.404	6.097	0.00
	ภายในกลุ่ม	68.200	173	.394		
	รวม	73.007	175			
7. ค่าเฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.555	2	2.777	17.038	0.00
	ภายในกลุ่ม	28.202	173	.163		
	รวม	33.757	175			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

จากตารางที่ 4. 27 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์จำแนกตามประสบการณ์ทำงานโดยภาพรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ด้านสื่อการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผลด้านห้องสมุด และด้านการนิเทศภายในผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนั้นที่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันคือด้านการจัดการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามประสบการณ์ทำงานโดยภาพรวม ตามวิธี LSD (Least significance difference)

ประสบการณ์ทำงาน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป
		3.32	3.43	3.75
ต่ำกว่า 5 ปี	3.32			-.433*
5 – 10 ปี	3.43			-.324*
11 ปี ขึ้นไป	3.75	0.43*	0.32*	

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4. 28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามประสบการณ์ทำงานโดยภาพรวม แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไป ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีและ ประสบการณ์ทำงาน 5 – 10 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ตามวิธีLSD (Lease significance difference)

ประสบการณ์ทำงาน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป
		3.41	3.48	3.85
ต่ำกว่า 5 ปี	3.41			-.446*
5 – 10 ปี	3.48			-.371*
11 ปี ขึ้นไป	3.85	0.44*	0.37*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4. 29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีและ มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกตาม ประสบการณ์ทำงานด้านสื่อการเรียนการสอน ตามวิธีLSD (Lease significance difference)

ประสบการณ์ทำงาน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป
		3.09	3.41	3.75
ต่ำกว่า 5 ปี	3.09		-.314*	-.662*
5 – 10 ปี	3.41	0.31*		-.348*
11 ปี ขึ้นไป	3.75	0.66*	0.34*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านสื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ ที่มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10ปีผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีและ มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย
ประชาชนลาว จำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านการวัดและประเมินผล ตามวิธี
LSD (Least significance difference)

ประสบการณ์ทำงาน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป
		3.29	3.42	3.76
ต่ำกว่า 5 ปี	3.29			-.469*
5 – 10 ปี	3.42			-.338*
11 ปี ขึ้นไป	3.76	0.46*	0.33*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีและ มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านห้องสมุด ตามวิธี LSD (Lease significance difference)

ประสบการณ์ทำงาน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป
		3.08	3.25	3.69
ต่ำกว่า 5 ปี	3.08			-.602*
5 – 10 ปี	3.25			-.431*
11 ปี ขึ้นไป	3.69	0.60*	0.43*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านห้องสมุดแตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีและ มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านการนิเทศภายใน ตามวิธี LSD (Lease significance difference)

ประสบการณ์ทำงาน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	5 – 10 ปี	11 ปี ขึ้นไป
		3.43	3.38	3.75
ต่ำกว่า 5 ปี	3.43			-.322*
5 – 10 ปี	3.38			-.374*
11 ปี ขึ้นไป	3.75	0.32*	0.37*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุรนารี ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านการนิเทศภายใน แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10ปีมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 ปี ขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปีและ มีประสบการณ์ทำงาน 5 – 10ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 5 ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์ มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยสุรนารี ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความความคิดเห็นโดยภาพรวม จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน

ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	N	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเห็น
1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้				
ผู้บริหาร	32	3.80	0.75	มาก
ครูอาจารย์	129	3.56	0.58	มาก
อื่นๆ	15	3.31	0.59	ปานกลาง
รวม	176	3.58	0.62	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน				
ผู้บริหาร	32	3.74	0.52	มาก
ครูอาจารย์	129	3.67	0.52	มาก
อื่นๆ	15	3.27	0.45	ปานกลาง
รวม	176	3.65	0.53	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน				
ผู้บริหาร	32	3.64	0.62	มาก
ครูอาจารย์	129	3.36	0.59	ปานกลาง
อื่นๆ	15	3.57	0.63	มาก
รวม	176	3.43	0.60	ปานกลาง

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	N	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเห็น
4. ด้านการวัดและประเมินผล				
ผู้บริหาร	32	3.58	0.58	มาก
ครูอาจารย์	129	3.49	0.67	ปานกลาง
อื่นๆ	15	3.37	0.55	ปานกลาง
รวม	176	3.49	0.64	ปานกลาง
5. ด้านห้องสมุด				
ผู้บริหาร	32	3.49	0.71	ปานกลาง
ครูอาจารย์	129	3.31	0.62	ปานกลาง
อื่นๆ	15	3.33	0.71	ปานกลาง
รวม	176	3.34	0.64	ปานกลาง
6 ด้านการนิเทศภายใน				
ผู้บริหาร	32	3.61	0.63	มาก
ครูอาจารย์	129	3.51	0.65	มาก
อื่นๆ	15	3.36	0.64	ปานกลาง
รวม	176	3.51	0.64	มาก
7 รวมทุกด้าน				
ผู้บริหาร	32	3.64	0.45	มาก
ครูอาจารย์	129	3.48	0.44	ปานกลาง
อื่นๆ	15	3.37	0.35	ปานกลาง
รวม	176	3.50	0.43	มาก

ตารางที่ 4.34 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดย เรียงระดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ระดับมากมี ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 ด้านการนิเทศภายใน โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ระดับปานกลางมี ด้านการวัดและประเมินผลโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ด้านสื่อการเรียนการสอนโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 และด้านห้องสมุด โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

ตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์
ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวตามความเห็นของผู้บริหารและ
ครูอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน

การบริหารงานวิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	DF	M S	F	Sig.
1. ด้านหลักสูตรและการนำ หลักสูตรไปใช้	ระหว่างกลุ่ม	2.740	2	1.370	3.601	0.02
	ภายในกลุ่ม	65.826	173	.380		
	รวม	68.566	175			
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2.452	2	1.226	4.520	0.01
	ภายในกลุ่ม	46.924	173	.271		
	รวม	49.376	175			
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2.464	2	1.232	3.409	0.03
	ภายในกลุ่ม	62.525	173	.361		
	รวม	64.989	175			
4. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	.435	2	.217	.515	0.59
	ภายในกลุ่ม	73.077	173	.422		
	รวม	73.512	175			
5. ด้านห้องสมุด	ระหว่างกลุ่ม	.823	2	.411	.981	0.37
	ภายในกลุ่ม	72.529	173	.419		
	รวม	73.352	175			
6. ด้านการนิเทศภายใน	ระหว่างกลุ่ม	.673	2	.336	.804	0.44
	ภายในกลุ่ม	72.335	173	.418		
	รวม	73.007	175			
7. ค่าเฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.956	2	.478	2.520	0.08
	ภายในกลุ่ม	32.801	173	.190		
	รวม	33.757	175			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

จากตารางที่ 4. 35 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงานโดยภาพรวม มีความ

คิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ด้านการจัดการเรียนการสอน และ ด้านสื่อการเรียนการสอนผู้บริหารและครู อาจารย์มหาวิทยาลัยสุรนารี มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนั้นที่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือด้านการวัดและ ประเมินผล ด้านห้องสมุดและด้านนิเทศภายใน

ตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุรนารีประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตาม ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตร ไปใช้ ตามวิธี LSD (Least significance difference)

ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	ผู้บริหาร	ครูอาจารย์	อื่นๆ
		3.80	3.56	3.31
ผู้บริหาร	3.80		0.24*	0.49*
ครูอาจารย์	3.56	-0.243*		
อื่นๆ	3.31	-0.493*		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยสุรนารี ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตาม ตำแหน่งที่ ปฏิบัติงานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน เป็นผู้บริหาร มีความคิดเห็นแตกต่างกับ ผู้บริหารและครูอาจารย์ ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน เป็นครูอาจารย์ และ ด้านอื่นๆ ผู้บริหารและครู อาจารย์ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงานเป็นครูอาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มี ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานเป็นผู้บริหารผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ มีความคิด เห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน เป็นผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย
ประชาชนลาว จำแนกตาม ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอน ตาม
วิธีLSD (Lease significance difference)

ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	ผู้บริหาร	ครูอาจารย์	อื่นๆ
		3.74	3.67	3.27
ผู้บริหาร	3.74			0.46*
ครูอาจารย์	3.67			0.39*
อื่นๆ	3.27	-.468*	-.398*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4. 37ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของ
มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตาม ตำแหน่งที่
ปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน เป็นผู้บริหาร มีความคิดเห็นแตกต่างกับ
ผู้บริหารและครูอาจารย์ ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน ด้านอื่นๆ ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งที่
ปฏิบัติงานเป็นครูอาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน
ด้านอื่นๆ และ ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน ด้านอื่นๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกับ
ผู้บริหารและครูอาจารย์ ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน เป็นผู้บริหาร และ ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน เป็นครู
อาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.38 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารและครูอาจารย์มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย
ประชาชนลาว จำแนกตาม ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน ด้านสื่อการเรียนการสอน ตามวิธี
LSD (Lease significance difference)

ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	ผู้บริหาร	ครูอาจารย์	อื่นๆ
		3.64	3.36	3.57
ผู้บริหาร	3.64		0.28*	
ครูอาจารย์	3.36	-.287*		
อื่นๆ	3.57			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำแนกตาม ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานด้านสื่อการเรียนการสอนตามตามแตกต่างกันดังนี้

ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน เป็นผู้บริหาร มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงานเป็นครูอาจารย์ ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงานเป็นครูอาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งที่ปฏิบัติงานเป็นผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

ในตอนี่ 4 นี้เป็นการวิเคราะห์วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวจากแบบสอบถามปลายเปิดซึ่งเป็นความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามภายในมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) สรุปและนำเสนอไว้เป็นด้านๆตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 4.39 ด้านปัญหาในการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์	N 176	
		ค่าความถี่	ร้อยละ
	ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้		
1	หลักสูตรยังขาดการประเมินต่อเนื่อง	6	3.40
2	ก่อนที่จะมีการนำใช้หลักสูตรใหม่เอกสารหนังสือที่เกี่ยวข้องยังไม่มีเพียงพอ	9	5.11
3	หลักสูตรยังไม่ทันเป็นระบบดีและการนำใช้หลักสูตรยังไม่สามารถนำใช้ได้หมดหลักสูตรเนื่องจากบางวิชาในหลักสูตรยังไม่มีตำราและคู่มือการใช้	5	2.84
	ด้านการจัดการเรียนการสอน		
4	ครูอาจารย์ส่วนมากไม่ค่อยเตรียมคู่มือการสอนเป็นของตนเอง	5	2.84

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์	N 176	
		ค่าความถี่	ร้อยละ
	ด้านการจัดการเรียนการสอน (ต่อ)		
5	บางครั้งจัดการเรียนการสอนยังไม่เป็นระบบ ครูอาจารย์ที่สอนบางคนก็ไม่ได้สอนตรงตามที่ตนเรียนจบมานี้ก็เป็นปัญหาหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ไม่เต็มที่	4	2.27
6	ห้องเรียนยังไม่เพียงพอแต่มีการขยายสาขาวิชาเรียนเพิ่มขึ้น	7	3.97
	ด้านสื่อการเรียนการสอน		
7	สื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอและไม่ทันสมัยต่อความต้องการ	4	2.27
8	การตอบสนองยังอยู่ระดับต่ำและการจัดสรรหาสื่อประกอบการเรียนการสอนยังยุ่งยาก และยังขาดเงินด้านงบประมาณ	3	1.70
9	อุปกรณ์ยังไม่ทั่วถึงเช่น โปรเจคเตอร์ เครื่องเสียง และระบบ internet	3	1.70
	ด้านการวัดและประเมินผล		
10	การประเมินผลยังไม่เป็นระเบียบตามหลักของการประเมินผลและวิธีการประเมินผลยังไม่ทันได้มาตรฐาน	6	3.54
11	ไม่ค่อยมีการวัดผลประเมินผลการ ศิษย์สอนของครูอาจารย์	5	
12	ส่วนมากยังไม่มีวัดและประเมินผลอยู่เป็นประจำ	6	3.54
13	ห้องสมุดยังขาดความน่าสนใจในการเข้าไปศึกษาค้นคว้าและเอกสารหนังสือตำราเรียนยังมีไม่มาก	8	4.54
	ด้านห้องสมุด		
14	หนังสือตำราของแต่ละรายวิชาเรียนไม่เพียงพอและสถานที่ของห้องสมุดยังแออัด อุปกรณ์เทคโนโลยียังไม่มีเพียงพอ	9	5.11
15	ยังขาดอุปกรณ์บางอย่างและหนังสือตำราที่ทันสมัย ขาดบรรณาลักทางด้านห้องสมุดเฉพาะการจัดวางหนังสือยังไม่เป็นระบบเรียบร้อยดี	3	1.70
	ด้านการนิเทศภายใน		
16	การจัดนิเทศภายในยังมีไม่มากบางเทอมก็ไม่มีการจัดนิเทศเลย	4	2.27
17	ไม่จะมีการจัดนิเทศภายในเลยฉะนั้นจึงเก็บกักจุดแข็งจุดอ่อนได้ยาก	5	2.84
18	ครูอาจารย์ส่วนมากไม่ค่อยมีการจัดงานนิเทศโดยเฉพาะไม่มีการจัดการทัศนศึกษา ดูงานนอกสถานที่	7	3.97
	รวม	94	100

จากตารางที่ 4.39 ปัญหาอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว โดยได้เรียงตามรายด้านดังนี้คือ

1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรยังขาดการประเมินต่อเนื่อง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 ก่อนที่จะมีการนำใช้หลักสูตรใหม่เอกสารหนังสือที่เกี่ยวข้องยังไม่มีเพียงพอ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.11 หลักสูตรยังไม่ทันเป็นระบบดีและการนำใช้หลักสูตรยังไม่สามารถนำใช้ได้หมดหลักสูตรเนื่องจากบางวิชาในหลักสูตรยังไม่มีตำราและคู่มือการใช้ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.84
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน บางครั้งจัดการเรียนการสอนยังไม่เป็นระบบ ครูอาจารย์ที่สอนบางคนก็ไม่ได้สอนตรงตามที่ตนเรียนจบมานี้ก็เป็นปัญหาหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ไม่เต็มที่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27 ครูอาจารย์ส่วนมากไม่ค่อยเตรียมคู่มือการสอนเป็นของตนเอง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.84 ห้องเรียนยังไม่เพียงพอแต่มีการขยายสาขาวิชาเรียนเพิ่มขึ้น จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอและไม่ทันสมัยต่อความต้องการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27 การตอบสนองยังอยู่ระดับต่ำและการจัดสรรหาสื่อประกอบการเรียนการสอนยังยุ่งยาก และยังขาดเงินด้านงบประมาณ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 อุปกรณ์ยังไม่ทั่วถึงเช่น โปรเจคเตอร์ เครื่องเสียง และระบบ internet จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70
4. ด้านการวัดและประเมินผล การประเมินผลยังไม่เป็นระเบียบตามหลักของการประเมินผลและวิธีการประเมินผลยังไม่ทันได้มาตรฐาน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.54 ไม่ค่อยมีการการวัดผลประเมินผลการ ศิษย์สอนของครูอาจารย์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.84 ส่วนมากยังไม่มีการวัดและประเมินผลอยู่เป็นประจำ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.54
5. ด้านห้องสมุดห้องสมุดยังขาดความน่าสนใจในการเข้าไปศึกษาค้นคว้าและเอกสารหนังสือตำราเรียนยังมีไม่มาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54 หนังสือตำราของแต่ละรายวิชาเรียนไม่เพียงพอและสถานที่ของห้องสมุดยังแออัด อุปกรณ์เทคโนโลยียังไม่เพียงพอ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.11 ยังขาดอุปกรณ์บางอย่างและหนังสือตำราที่ทันสมัย ขาดบรรณ ณาธิการทางด้านห้องสมุด เฉพาะการจัดวางหนังสือยังไม่เป็นระบบเรียบร้อยดี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70
6. ด้านการนิเทศภายในในการจัดนิเทศภายในยังมีไม่มากบางเทอมก็ไม่ได้มีการจัดนิเทศเลย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27 ไม่ค่อยจะมีการจัดนิเทศภายในเลยฉะนั้นจึงเก็บกักจุดแข็งจุดอ่อนได้ยาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.84 ครูอาจารย์ส่วนมากไม่ค่อยมีการจัดงานนิเทศโดยเฉพาะ ไม่มีการจัดการทัศนศึกษา ดูงานนอกสถานที่จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97

ตารางที่ 4.40 ข้อเสนอแนะในการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์
มหาวิทยาลัยสุรนารี ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุรนารี	N 176	
		ค่าความถี่	ร้อยละ
	ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้		
1	หลักสูตรต้องสอดคล้องกับสภาพตัวจริงของสังคมโลกที่ทันสมัย หลักสูตรต้องเน้นวิชาเฉพาะให้มากและต้อง มีการทดสอบหลักสูตรก่อนจะนำเอาไปใช้	11	6.25
2	ควรประเมินหลักสูตรทุกๆ 4 ปี	9	5.11
3	ให้ทางมหาวิทยาลัยกำหนดหลักสูตรที่แน่นอน และมีการฝึกอบรมวิธีการใช้หลักสูตร กำตำราและคู่มือการนำใช้หลักสูตรอย่างละเอียด	7	3.97
	ด้านการจัดการเรียนการสอน		
4	ตาดารการเรียนการสอนต้องพร้อมก่อนเปิดเทอมอยากให้เพิ่ม ชั่วโมงการเรียนการสอนนอกสถานที่	6	3.40
5	การจัดการเรียนการสอนควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่าง ห้องเรียนต้องเพียงพอ สภาพแวดล้อมห้องเรียนต้องดี และควรมีห้อง บันยาสห้องสัมมนาห้องทดลองให้ครบ	5	2.84
6	ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดหรือสร้างตำราใหม่ที่เหมาะสมกับหลักสูตร	3	1.70
	ด้านสื่อการเรียนการสอน		
7	อยากให้สถาบันจัดเตรียมสื่อให้เพียงพอตามความต้องการ	6	3.40
8	ผู้สอนควรมีการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาสิ่งน่าสนใจและให้สอดคล้องกับ เนื้อหาวิชาที่สอนเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจแก่นักศึกษา	4	2.27
9	ควรมีงบให้แต่ละคณะเพื่อจะเอาไปสร้างสื่อการสอนให้ทันสมัยต่อสังคมโลกและตรงตามรายวิชา	3	1.70
	ด้านการวัดและประเมินผล		
10	อยากให้มีการอบรมเรื่องการวัดผลประเมินผลให้เจ้าหน้าที่ครูอาจารย์ ประจำรายวิชาอย่างน้อย หนึ่งครั้งต่อปีและต้องมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะมาเป็นกรรมการตรวจเครื่องมือการวัดผลประเมินผล	7	3.97
11	อยากให้เครื่องมือการวัดผลประเมินผลให้มีคุณภาพมากกว่านี้	5	2.84

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์	N 176	
		ค่าความถี่	ร้อยละ
	ด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ)		
12	อยากให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายประเมินผลมาติดตามการวัดและประเมินผลอยู่เป็นประจำ	2	1.13
	ด้านห้องสมุด		
13	อยากให้หาหนังสือที่มันสอดคล้องกับการเรียนการสอนให้มากขึ้นและหลากหลายวิชาเพิ่ม	3	1.70
14	ควรจัดหางบประมาณซื้อหนังสือเอกสาร วารสาร เพิ่มขึ้นอีก ทางรัฐบาลหรือผู้บริหารควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติม เพื่อจะได้ปรับปรุงห้องสมุดให้ทันสมัย	9	5.11
15	ควรสร้างสิ่งจูงใจเพื่อถึงดูดความสนใจของครูอาจารย์และนักศึกษาที่เข้ามาใช้	8	4.54
	ด้านการนิเทศภายใน		
16	อยากให้ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดนิเทศภายในขึ้นมาหนึ่งถึงสองครั้งต่อเทอม	11	6.25
17	ควรจะมีการจัดการ workshop หรือการประชุมทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนทอดถอนความรู้การทำงานวิชาการทางด้านวิชาการเป็นหลัก	4	2.27
18	ควรมีจัดงานนิเทศภายในของผู้บริหารกับครูอาจารย์ และครูอาจารย์กับนักศึกษา และควรมีงบประมาณในการทัศนศึกษา	9	5.11
	รวม	112	100

จากตารางที่ 4. 40 ข้อเสนอแนะในการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว โดยได้เรียงตามรายดำนดังนี้คือ

1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรต้องสอดคล้องกับสภาพตัวจริงของสังคมโลกที่ทันสมัยหลักสูตรต้องเน้นวิชาเฉพาะให้มากและต้อง มีการทดสอบหลักสูตรก่อนจะนำเอาไปใช้ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ควรประเมินหลักสูตรทุกๆ 4 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.11ให้ทางมหาวิทยาลัยกำหนดหลักสูตรที่แน่นอน และมีการฝึกอบรมวิธีการใช้หลักสูตรตำรา และคู่มือการนำใช้หลักสูตรอย่างระเอียด จำนวน 7 คน 3.97 คิดเป็นร้อยละ

2. ด้านการจัดการเรียนการสอนตามตารางการเรียนการสอนต้องพร้อมก่อนเปิดเทอมอยากให้เพิ่มชั่วโมงการเรียนการสอนนอกสถานที่ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 การจัดการเรียนการสอนควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่าง ห้องเรียนต้องเพียงพอ สภาพแวดล้อมห้องเรียนต้องดี และควรมีห้องบันยาส ห้องสัมมนา ห้องทดลองให้ครบ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.84 ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดหรือสร้างตำราใหม่ที่เหมาะสมกับหลัก สูตร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน อยากให้สถาบันจัดเตรียมสื่อให้เพียงพอตามความต้องการ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 ผู้สอนควรมีการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาสิ่งน่าสนใจและให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอนเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจแก่นักศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27 ควรแบ่งให้แต่ละคณะเพื่อจะเอาไปสร้างสื่อการสอนให้ทันสมัยต่อสังคมโลกและตรงตามรายวิชา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70
4. ด้านการวัดและประเมินผล อยากให้มีการอบรมเรื่องการวัดผลประเมินผลให้เจ้าหน้าที่ครูอาจารย์ประจำรายวิชาอย่างน้อย หนึ่งครั้งต่อปีและต้องมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะมาเป็นกรรมการตรวจเครื่องมือการวัดผลประเมินผล จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 อยากให้มีเครื่องมือการวัดผลประเมินผลให้มีคุณภาพมากกว่านี้ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.84 อยากให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายประเมินผลมาติดตามการวัดและประเมินผลอยู่เป็นประจำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.13
5. ด้านห้องสมุด อยากให้หาหนังสือที่มันสอดคล้องกับการเรียนการสอนให้มากๆ และหลากหลายวิชาเพิ่ม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 ควรจัดหางบประมาณซื้อหนังสือเอกสารวารสาร เพิ่มขึ้นอีก ทางรัฐบาลหรือผู้บริหารควรจัดหางบประมาณเพิ่มเติม เพื่อจะได้ปรับปรุงห้องสมุดให้ทันสมัย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.11 ควรสร้างสิ่งจูงใจเพื่อดึงดูดความสนใจของครูอาจารย์และนักศึกษาที่เข้ามาใช้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54
6. ด้านการนิเทศภายใน อยากให้ทางมหาวิทยาลัยมีการจัดนิเทศภายในขึ้นมาหนึ่งถึงสองครั้งต่อเทอม จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ควรจะมีการจัดการ workshop หรือการประชุมทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนทอดถอนความรู้การทำงานวิชาการทางด้านวิชาการเป็นหลัก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27 ควรมีจัดงานนิเทศภายในของผู้บริหารกับครูอาจารย์ และครูอาจารย์กับนักศึกษา และควรมีงบประมาณในการทัศนศึกษา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.11

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

ก. ข้อมูลทุติยภูมิ(Secondary Sources)

(1)หนังสือ:

กมล ภู่งาม. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เสริมสินพรเพรส ชิส
เต็ม, 2547.

กมลธิโสภณ, การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาไทยในปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, 2546.

กรมวิชาการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.

_____คู่มือครูศึกษานิเทศก์ชั้นมัธยมศึกษา. เวียงจันทน์: วิสาหกิจการพิมพ์จำหน่ายศึกษา,
2541.

_____10ปีแห่งการพัฒนาและ 10 ปีเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, 2013

_____แผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 2006-2015 ม. นครหลวง
เวียงจันทน์: โรงพิมพ์ศรีสรวดี, 2008.

_____การบริการและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร: อักษรพัฒน, 2532).

_____หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2546.

กระทรวงศึกษาธิการ. นิยามคำศัพท์หลักสูตร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทยจำกัด, 2253.

จันทราณี สงวนนาม. ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
บริษัท บุคพอยท์ จำกัด, 2551.

ชูศรี สุวรรณโชติ. หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร: อักษรไทย, 2544.

ธีระ ฤทธิชัย. “รายงานการปฏิรูปการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ”(เอกสารรายงานต่อ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พิมพ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ2541)

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี, 2551.

- ธำรง บัวศรี. **ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร : ธนัชการพิมพ์, 2544.
- นวลจิตต์ชาวกริตพิงศ์. **ชุดฝึกอบรมผู้บริหาร : ประมวลสาระ**. 2545.
- โนรีใจใส่. **คู่มือการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้**. สุราษฎร์ธานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2552.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. **การพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทแอคทีฟพรีน จำกัด, 2553.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด, 2553.
- ปัญญาแก้วกัญ และสุภัทร พันธุ์พัฒนกุล. **การบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบการใช้โรงเรียนหรือ เขตพื้นที่การศึกษาเป็นฐาน**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545.
- รังสรรค์ บุชยะมา. **เอกสารประกอบวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน**. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2554.
- ภาวิดาธาราศรีสุทธิ. **การจัดและการบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550.
- ทิตินา แคมมณี., **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพมหานคร : CIPPA MODE วารสารวิชาการ. พ.ศ. 2545.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. **การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2550.
- รุจิร ภู่อาระและจันทราณี สงวนนาม . **การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท บุ๊คพอยท์ จำกัด, 2545.
- วันเพ็ญ วรรณโณม. **เอกสารประกอบวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน**. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. 2551.
- วิเชียร เกตุสิงห์. **คำเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้**. 2543.
- สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร, **คู่มือการนิเทศงานบริหารในสถานศึกษา**, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักการศึกษา, พ.ศ. 2547.
- สุพิศทองมาก . **หลักการสอน**. สำนักส่งเสริมวิชาการสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยสงฆ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2536.
- สมิตร์คุณานุกร. **การบริหารโรงเรียนด้านวิชาการ**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2540.
- สุราษฎร์พรหมจันทร์. **ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค**. ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2550.
- อาภรณ์ ใจเพียง. **หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)**. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์, 2553.

อนุศักดิ์สมิตสันต์, **การบริหารวิชาการ, คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน**

กรุงเทพมหานคร: พ.ศ.2540.

อุทัยธรรมเตโช, **หลักการบริหารการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์. 2547).**

อุทัยบุญประเสริฐ, **หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เอสดี**

เพรส, พ.ศ. 2540.

(2) วิทยานิพนธ์

งามละมัย เสริมสกุลวัฒน์. “การบริหารงานวิชาการสายวิชาการบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร”. **ปริญญาศึกษาศาสตร**

มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

จุฑารัตน์ อินทะแสน. “การศึกษากิจการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนำร่องการใช้หลักสูตร

การศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประม

ศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 5”

. **ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต** ภาควิชาบริหาร

การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545

ณรงค์ฤทธิ์ ปรีชานุกูล. “แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด

เทศบาลเมืองลำพูน”

. **การค้นคว้าแบบอิสระ** **ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต** สาขาวิชาการ

บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542

ทัศนพล ตูมรสุนทร. “การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถม ศึกษา

จังหวัดกาญจนบุรี”. **ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต** สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

ธนพงศ์ ไกรศรีวรรณ. ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษา

สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตการศึกษา 9”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสต**

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย

ราชภัฏเลย, 2548.

นางประนอม วิโรจน์วรรณ. “ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน

กรุงเทพมหานคร”

. **ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต** สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544

บุปผา แก้ววิทย์. “การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดฝ่ายการศึกษา

อัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร เขต 3”. **ภาคินพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต**

สาขาบริหารการศึกษา โครงการบัณฑิตศึกษา : มหาลัษราชภัฏธนบุรี, 2549.

ประจักษ์ พงษ์ภิญโญ. “สภาพและปัญหาการบริหารคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน

อาชีวศึกษาเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตการศึกษา 9” .

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏเลย, 2546.

พรนิภา จันทน์น้อย. “ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนศรีธนาพณิชยการ

เทคโนโลยีเชียงใหม่”. **การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**

สาขาวิชาอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.

พิษณุคงรุ่งเรือง. “สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” .

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร

การศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2542.

วิจิต บุญเลิศ. “ปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี” .

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543 .

วิทยา ขาวขจร. “การบริหารงานวิชาการโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนภาคใต้”. **วิทยานิพนธ์ปริญญา**

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง, 2546.

ศรเพชร สีหะราช. “การพัฒนาหลักสูตร เทคโนโลยีทางการศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว”. **วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษา**

มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา, 2550.

สุวรรณาวรรณโกวิท. “บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา

สหวิทยาเขตบรมราชชนนี1”. **ภาคินพนธ์ ปริญญาครุศาสตร มหาบัณฑิต** สาขาการ

บริหารการศึกษา โครงการบัณฑิตศึกษาสถาบันราชภัฏธนบุรี, 2546.

สุวรรณาควิบูลย์วงศ์. “รูปแบบความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้เพื่อความสำเร็จในการบริหาร

งานวิชาการของมหาวิทยาลัยเอกชน” .

ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,

2549.

สมควร วงษ์จักษ์. “การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาแบบรวมชั้นสังกัด

กรุงเทพมหานคร” .

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2543.

สร้อยญาเพื่องฟู. “การศึกษาปัญหาการพัฒนาบุคลากรตามทัศนะของครูและผู้บริหารโรงเรียน

อาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดระยองและจังหวัดจันทบุรี” .

ปริญญาครุศาสตร

มหาบัณฑิต

สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, 2549.

อรินันท์ นาเลาห์. “สภาพปัญหาและความต้องการในการบริหารงานวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น”. **ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต**

สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏเลย, 2545 .

อรพิน ดวงแก้ว. “การบริหารงานวิชาการในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 8”. **วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต**

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏเชียงใหม่, 2544 .

(3). ภาษาอังกฤษ

Adornetto, D. S. **Uncovering Best Practices in Professional Development for Impoved**

Student Outcome: Lessons Learned from Three of Ohio’s Best. (DAI 60/02).Ph.D. Dissertation Abstract.The Ohio State University, 1999.

Agthe Robert R. The Elementary principles perceptions of their own and teacher’s role in

curriculum decision making. Dissertation Abstracts International. 1980.

Alexander. R.H. The effect career education curriculum on the vocational maturity of inner city

Adolescent boys.Dissertation Abstracts International. 1980.

Blake, R. R., J. S. Mouton, and M. S. William.**Academic Administrator Grid.**San Francisco:

Jossey-Bass Publishers, 1981.

Cronbach, L.J)**Essentials of Psychological Testing.** 5 th ed. New York : Harper Collins, 1990.

Doll. R. C. **Curriculum Improvement: Decision Making and Process.** 9 th ed. Boston:Allyn

and Bacon, 1996.

Ehrle, E. B. and J. B. Bennett.**Management Academic Enterprise: Case Study for Deans and**

Provosts.London: Collier Macmillan and Publishers, 1988.

Holmes, M., and Wynne, E. A. **Making the School and Effective Community: Belief Practice**

and Theory in School Administration. Philadelphia: The Farmer Press, 1989.

Lee, M. and J.C. Vanhorn. **Academic Administration: Planning Budgeting and Decision**

Making with Multiple Objective. University of Nebraska Press.

Lopez, J. E. **Negotiating Accountability : Administrative and Legislative Conceptions,**

Characterizations and Strategies.(AAT 3031419).ProQuest

DigitalDissertations.Ph.D. Dissertation Abstract.The University of Arizona, 2001.

Lunenberg, F. C. and A. C. Ornstein.**Educational Administration: Concepts and Practice.**

2nd ed. Belmont: Wadsworth Publishing, 1996.

Marcus, D. 2003. Perceptions of Two-Year College Faculty and Administrators Regarding

Various Performance Indicators.**Ed.D. Dissertation, the University of Alabama.** 2003.

Salinas, R., W. Kritsonis, and D. Herington. 2006. Teacher Quality As A Predictor of Student

Achievement in Urban Schools: A National Focus. Lamar University – ElectronicJournal Research Spring, 2006.

Sergiovanni, T. J., et al. **Educational Governance and Administration.**Englewood Cliff. New

Jersey: Prentice-Hall, 1980.

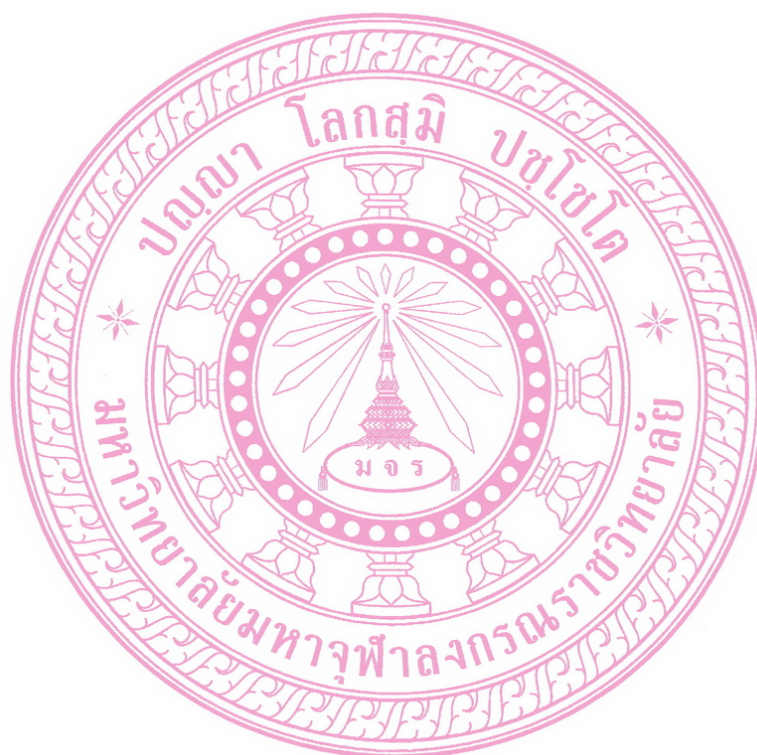
Smiley, D. M., Development and Validation of a Curriculum Renewal Process for Programs for

Higher Education at Nova Southeastern University, (DAI-A 56/09:3476). Ed.D.

Dissertation Abstract, Nova Southeastern University, 1996.

Sowell. E. J. **Curriculum an Integrative Introduction.** Englewood Cliffs. New Jersey:

Prentice Hall, 1996.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง: การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์

ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม

ข้อมูลสำหรับกาวิจัยศึกษา การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตย ประชาชนลาวแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษา การบริหารงานวิชาการ ของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว โดยแบ่งออกเป็นข้อคำถามที่ครอบคลุม
เนื้อหา 6 ด้าน คือ (1).ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ (2).ด้านการจัดการเรียนการสอน
(3).ด้านสื่อการเรียนการสอน (4).ด้านการวัดและประเมินผล (5).ด้านห้องสมุดและ (6).ด้านการนิเทศ
ภายใน

ตอนที่ 3แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการ
ของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

ขอความกรุณาให้ท่านได้ตอบให้ครบทุกข้อคำถามและคำตอบของท่านทั้งหมดจะถูกเก็บ
เป็นความลับจะไม่มีผลกระทบหรือไม่เป็นผลเสียหายต่อตัว ท่านแต่อย่างใดและเมื่อตอบแบบสอบถาม
เสร็จแล้วกรุณาตรวจสอบอีกครั้งว่า ท่านได้ตอบครบทุกข้อแล้วหรือไม่ แบบสอบถามที่ตอบครบทุกข้อ
เท่านั้น จะเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ และ นำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความร่วมมือจาก ผู้บริหาร ครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความ
อนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

พระบุญแดง ปกสโร(วิไลจิต)

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตอนที่1ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน (โปรดตอบคำถามทุกข้อ)

1. เพศ

- 1). ☐ ชาย
- 2). ☐ หญิง

2.อายุ

- 1). ☐ ต่ำกว่า 25ปี
- 2). ☐ 25 – 34ปี
- 3). ☐ 35 – 44ปี
- 4). ☐ 45ปีขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

- 1). ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2). ☐ ปริญญาตรี
- 3). ☐ ปริญญาโท
- 4). ☐ ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์การทำงาน

- 1). ☐ ต่ำกว่า 5ปี
- 2). ☐ 5 – 10ปี
- 3). ☐ 11ปี ขึ้นไป

5. ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน

- 1). ☐ ผู้บริหาร
- 2). ☐ ครูอาจารย์
- 3). ☐ อื่นๆ.....

ตอนที่ 2. แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศ
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ใน 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล
5. ด้านห้องสมุด
6. ด้านการนิเทศภายใน

คำชี้แจง : โปรดตอบคำถาม ตามสภาพความเป็นจริง โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติในช่องว่างหลังข้อความของแต่ละหัวข้อทางขวามือ ซึ่งกำหนดหมายเลขไว้ดังนี้

- 5 หมายถึง ท่านได้ปฏิบัติมากที่สุด
 4 หมายถึง ท่านได้ปฏิบัติมาก
 3 หมายถึง ท่านได้ปฏิบัติปานกลาง
 2 หมายถึง ท่านได้ปฏิบัติน้อย
 1 หมายถึง ท่านได้ปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้						
1	ครูอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างชัดเจน					
2	ใช้หลักสูตรเป็นหลักในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน					
3	มีการส่งเสริมให้ครูอาจารย์จัดทำหลักสูตรท้องถิ่น					
4	มหาวิทยาลัยมีการวิเคราะห์และประเมินหลักสูตรก่อนนำไปใช้					
5	มีการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรให้ผู้ปกครองและชุมชนทราบอย่างทั่วถึง					

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจัดการเรียนการสอน						
6	มหาวิทยาลัยมีการจัดทำแผนการสอน และตารางสอนเพื่อเตรียมงานก่อนเปิดภาคเรียน					
7	ครูอาจารย์มีเทคนิคการสอนและมีเครื่องมือการสอนที่ทันสมัย					
8	ครูอาจารย์สร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน					
9	ครูอาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย					
10	มีการจัดทัศนศึกษานอกสถานที่เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและสามารถนำไปใช้ได้จริง					
ด้านสื่อการเรียนการสอน						
11	มหาวิทยาลัยมีการจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอและทันสมัย					
12	เลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียนและตรงตามกับรายวิชาที่สอน					
13	ชั้นเรียนมีเครื่องเทคโนโลยีคบบงจร					
14	ครูอาจารย์ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ตรงกับจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน					
15	ครูอาจารย์มีสื่อหน้าทำทางเป็นกัลยาณมิตรดีกับนักศึกษาในระหว่างการเรียนการสอน					
ด้านการวัดและประเมินผล						
16	ครูอาจารย์มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์สำหรับการวัดและประเมินผลของมหาวิทยาลัย					
17	ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายตามสภาพที่แท้จริง					
18	มีเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ					
19	มหาวิทยาลัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวัดและประเมินผล					

	งานเรียนการสอนของครูอาจารย์ทุกครั้ง					
ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ)						
20	มหาวิทยาลัยได้นำผลการวัดและประเมินผลมาเป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน					
ด้านห้องสมุด						
21	บรรณารักษ์มีความพร้อมให้บริการแก่ผู้คนที่มาใช้					
22	จัดหาหนังสือที่หลากหลาย ทันสมัย และเหมาะแก่การศึกษา					
23	มีงบประมาณที่เพียงพอในการพัฒนาห้องสมุด					
24	มีเจ้าหน้าที่คอยทำความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย บรรยากาศร่มรื่นดี อยู่ตลอดเวลา					
25	มีการส่งเสริมให้ครูอาจารย์และนักศึกษาให้มินิสัการอ่าน สามารถใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ตาม ความสนใจ					
ด้านการนิเทศภายใน						
26	มหาวิทยาลัยได้มีการประชุมครูอาจารย์ทั้งหมดก่อนเปิดภาคเรียน					
27	มีการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการภายในมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ					
28	มหาวิทยาลัยมีการประชุมปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอ					
29	มหาวิทยาลัยมีการจัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่					
30	มีการชี้แจงผลการนิเทศภายในให้ครูอาจารย์ผู้สอนได้ทราบเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน					

ตอนที่ 3. ปัญหา และข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศ

สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

คำชี้แจง. โปรดแสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว มีทั้งหมด 6 ด้าน โดยเขียนลงในช่องว่างต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

1. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

1. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านสื่อการเรียนการสอน

1. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....	
-------	-------

4. ด้านการวัดและประเมินผล

1. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ด้านห้องสมุด

1. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. ด้านการนิเทศภายใน

1. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

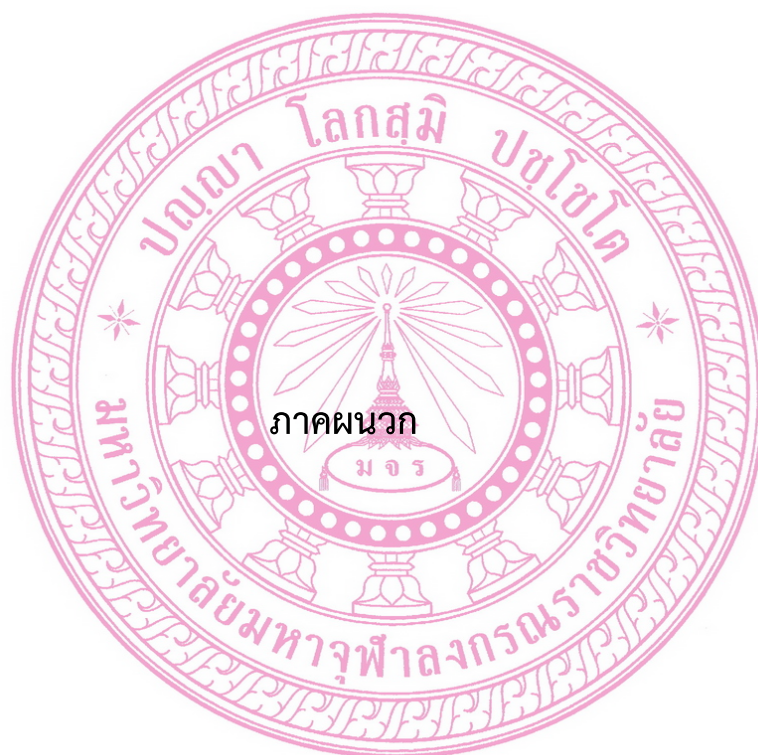
.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง: การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์
ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษา การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษา การบริหารงานวิชาการ ของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว โดยแบ่งออกเป็นข้อคำถามที่ครอบคลุมเนื้อหา 6 ด้าน คือ (1).ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ (2).ด้านการจัดการเรียนการสอน (3).ด้านสื่อการเรียนการสอน (4).ด้านการวัดและประเมินผล (5).ด้านห้องสมุดและ (6).ด้านการนิเทศภายใน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

ขอความกรุณาให้ท่านได้ตอบให้ครบทุกข้อคำถามและคำตอบของท่านทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับจะไม่มีผลกระทบหรือไม่เป็นผลเสียหายต่อตัว ท่านแต่อย่างใดและเมื่อตอบแบบสอบถามเสร็จแล้วกรุณาตรวจสอบอีกครั้งว่า ท่านได้ตอบครบทุกข้อแล้วหรือไม่ แบบสอบถามที่ตอบครบทุกข้อเท่านั้น จะเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ และ นำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความร่วมมือจาก ผู้บริหาร ครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

พระบุญแดง ปกสโร(วิไลจิต)

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตอนที่1ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน (โปรดตอบคำถามทุกข้อ)

1. เพศ

1). ☐ ชาย

2). ☐ หญิง

2. อายุ

1). ☐ ต่ำกว่า 25 ปี

2). ☐ 25 – 34 ปี

3). ☐ 35 – 44 ปี

4). ☐ 45 ปีขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

1). ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

2). ☐ ปริญญาตรี

3). ☐ ปริญญาโท

4). ☐ ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์การทำงาน

1). ☐ ต่ำกว่า 5 ปี

2). ☐ 5 – 10 ปี

3). ☐ 11 ปี ขึ้นไป

5. ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน

1). ☐ ผู้บริหาร

2). ☐ ครูอาจารย์

3). ☐ อื่นๆ.....

ตอนที่ 2. แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศ
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ใน 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล
5. ด้านห้องสมุด
6. ด้านการนิเทศภายใน

คำชี้แจง : โปรดตอบคำถาม ตามสภาพความเป็นจริง โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติในช่องว่างหลังข้อความของแต่ละหัวข้อทางขวามือ ซึ่งกำหนดหมายเลขไว้ดังนี้

- 5 หมายถึง ท่านได้ปฏิบัติมากที่สุด
4 หมายถึง ท่านได้ปฏิบัติมาก
3 หมายถึง ท่านได้ปฏิบัติปานกลาง
2 หมายถึง ท่านได้ปฏิบัติน้อย
1 หมายถึง ท่านได้ปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อ	การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้						
1	ครูอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างชัดเจน					
2	ใช้หลักสูตรเป็นหลักในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน					
3	มีการส่งเสริมให้ครูอาจารย์จัดทำหลักสูตรท้องถิ่น					
4	มหาวิทยาลัยมีการวิเคราะห์และประเมินหลักสูตรก่อนนำไปใช้					
5	มีการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรให้ผู้ปกครองและชุมชนทราบอย่างทั่วถึง					

ข้อ	การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจัดการเรียนการสอน						
6	มหาวิทยาลัยมีการจัดทำแผนการสอน และตารางสอน เพื่อเตรียมงานก่อนเปิดภาคเรียน					
7	ครูอาจารย์มีเทคนิคการสอนและมีเครื่องมือการสอนที่ทันสมัย					
8	ครูอาจารย์สร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน					
9	ครูอาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย					
10	มีการจัดทัศนศึกษาออกสถานที่เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและสามารถนำไปใช้ได้จริง					
ด้านสื่อการเรียนการสอน						
11	มหาวิทยาลัยมีการจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอและทันสมัย					
12	เลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียนและตรงตามกับรายวิชาที่สอน					
13	ชั้นเรียนมีเครื่องเทคโนโลยีครบวงจร					
14	ครูอาจารย์ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ตรงกับจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมของบทเรียน					
15	ครูอาจารย์มีสื่อหน้าทำทางเป็นกัลยาณมิตรดีกับนักศึกษาในระหว่างการเรียนการสอน					
ด้านการวัดและประเมินผล						
16	ครูอาจารย์มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์สำหรับการวัดและประเมินผลของมหาวิทยาลัย					
17	ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายตามสภาพที่แท้จริง					
18	มีเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ					

ข้อ	การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ)						
19	มหาวิทยาลัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนของครูอาจารย์ทุกครั้ง					
20	มหาวิทยาลัยได้นำผลการวัดและประเมินผลมาเป็นข้อมูลใน การวางแผนการจัดการเรียนการสอน					
ด้านห้องสมุด						
21	บรรณารักษ์มีความพร้อมให้บริการแก่ผู้คนที่มาใช้					
22	จัดหาหนังสือที่หลากหลาย ทันสมัย และเหมาะแก่การศึกษา					
23	มีงบประมาณที่เพียงพอในการพัฒนาห้องสมุด					
24	มีเจ้าหน้าที่คอยทำความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย บรรยากาศร่มรื่นดี อยู่ตลอดเวลา					
25	มีการส่งเสริมให้ครูอาจารย์และนักศึกษาให้มินิสัยรักการอ่าน สามารถใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ตาม ความสนใจ					
ด้านกรณีศึกษาภายใน						
26	มหาวิทยาลัยได้มีการประชุมครูอาจารย์ทั้งหมดก่อนเปิดภาค เรียน					
27	มีการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการภายในมหาวิทยาลัยอยู่ เสมอ					
28	มหาวิทยาลัยมีการประชุมปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอ					
29	มหาวิทยาลัยมีการจัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่					
30	มีการชี้แจงผลการนิเทศภายในให้ครูอาจารย์ผู้สอนได้ทราบเพื่อ ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน					

ตอนที่ 3. ปัญหา และข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการ ของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศ
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

คำชี้แจง. โปรดแสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว มีทั้งหมด 6 ด้าน โดยเขียนลงใน
ช่องว่างต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

1. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

1. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านสื่อการเรียนการสอน

1. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการวัดและประเมินผล

1. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ด้านห้องสมุด

1. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. ด้านการนิเทศภายใน

1. ปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

ແບບສອບຖາມເພື່ອການວິໄຈ
ເລື່ອງ: ການບໍລິຫານງານວິຊາການຂອງມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ
 ປະເທດສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ຄໍາຊີ້ແຈງ:

ແບບສອບຖາມສະບັບນີ້ຈັດທໍາຂຶ້ນໂດຍມີວັດຖຸປະສົງເພື່ອໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການເກັບຮວບຮວມຂໍ້ມູນສໍາຫຼັບການວິໄຈ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກຄວາມຄິດເຫັນຂອງທ່ານມີຄ່າຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ການວິໄຈແລະຈະເປັນຂໍ້ມູນໃນການພັດທະນາຄຸນນະພາບການບໍລິຫານງານວິຊາການຂອງມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ຈຶ່ງຂໍຄວາມກະລຸນາຈາກທ່ານໄດ້ຕອບແບບສອບຖາມຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງແລະກົງກັບຄວາມເປັນຈິງ ຄໍາຕອບຂອງທ່ານທຸກໆຂໍ້ເປັນສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ຄວາມສົມບູນຂອງການວິໄຈແລະນໍາໄປໃຊ້ປະໂຫຍດທາງການສຶກສາເທົ່ານັ້ນ ຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບຫຼືຜົນເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມທັງໝົດທີ່ການງານແລະສະຖາບັນການສຶກສາເຖິງຢ່າງໃດຜູ້ວິໄຈກໍ່ຫວັງເປັນຢ່າງຍິ່ງວ່າຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮ່ວມມືຈາກທ່ານດ້ວຍດີແລະຂໍຂອບໃຈມານະໂອກາດນີ້ດ້ວຍ

ແບບສອບຖາມແບ່ງອອກເປັນ 3 ຕອນດັ່ງນີ້

ຕອນທີ 1 ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປກ່ຽວກັບຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ

ຕອນທີ 2 ແບບສອບຖາມກ່ຽວກັບການບໍລິຫານງານວິຊາການ ຂອງມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ປະເທດສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໂດຍແບ່ງອອກເປັນຂໍ້ຄໍາຖາມທີ່ຄວບຄຸມເນື້ອຫາຢູ່ 6 ດ້ານ ຄື

- 1) ດ້ານຫຼັກສູດແລະການນໍາຫຼັກສູດໄປໃຊ້
- 2) ດ້ານການຈັດການຮຽນການສອນ
- 3) ດ້ານສື່ການຮຽນການສອນ
- 4) ດ້ານການວັດແລະປະເມີນຜົນ
- 5) ດ້ານຫໍສະຫມຸດແລະ
- 6) ດ້ານການນິເທດພາຍໃນ

ຕອນທີ 3 ແບບສອບຖາມປາຍເປີດກ່ຽວກັບບັນຫາແລະຂໍ້ສະເໜີແນະໃນການບໍລິຫານງານວິຊາການຂອງມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ປະເທດສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ຂໍຂອບໃຈທ່ານທີ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືຢ່າງດີຍິ່ງແລະກະລຸນາໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃນການຕອບແບບສອບຖາມເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນການວິໄຈຄັ້ງນີ້ ໄວ້ນະໂອກາດນີ້

ພຣະບຸນແດງ ປະພັສສະໂຣ (ວິໄລຈິດ)
 ນິສິດປະລິນຍາໂທ ຫຼັກສູດພຸດທະສາດມະຫາບັນດິດ
 ສາຂາວິຊາການບໍລິຫານການສຶກສາ
 ມະຫາວິທະຍາໄລມະຫາຈຸລາລົງກອນຣາຊວິທະຍາໄລ

ຕອນທີ 1 ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປກ່ຽວກັບຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ

ຄໍາຊີ້ແຈງ: ກະລຸນາກາເຄື່ອງໝາຍ ✓ ລົງໃນຊ່ອງ ☐ ໜ້າຂໍ້ຄວາມຕາມສະພາບທີ່ເປັນຈິງ
ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງທ່ານ (ກະລຸນາຕອບຄໍາຖາມທຸກຂໍ້)

1. ເພດ

- 1) ☐ ຊາຍ
2) ☐ ຍິງ

2. ອາຍຸ

- 1) ☐ ຕໍ່າກວ່າ 25 ປີ
2) ☐ 25 – 34 ປີ
3) ☐ 35 – 44 ປີ
4) ☐ 45 ປີ ຂຶ້ນໄປ

3. ວຸດທິການສຶກສາ

- 1) ☐ ຕໍ່າກວ່າປະລິນຍາຕີ
2) ☐ ປະລິນຍາຕີ
3) ☐ ປະລິນຍາໂທ
4) ☐ ປະລິນຍາເອກ

4. ປະສົບການທຳງານ

- 1) ☐ ຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ
2) ☐ 5 – 10 ປີ
3) ☐ 11 ປີ ຂຶ້ນໄປ

5. ຕຳແໜ່ງທີ່ປະຕິບັດງານ

- 1) ☐ ຜູ້ບໍລິຫານ
2) ☐ ຄູ່ ອາຈານ
3) ☐ ອື່ນໆ.....

ຕອນທີ 2 ແບບສອບຖາມກ່ຽວກັບການບໍລິຫານງານວິຊາການຂອງມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ
ປະເທດສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໃນ 6 ດ້ານ ດັ່ງນີ້

1. ດ້ານຫຼັກສູດແລະການ ນຳຫຼັກສູດໄປໃຊ້
- 2 ດ້ານການຈັດການຮຽນການສອນ
- 3 ດ້ານສື່ການຮຽນການສອນ
- 4 ດ້ານການວັດແລະປະເມີນຜົນ
- 5 ດ້ານຫໍສະໝຸດ
- 6 ດ້ານການນິເທດພາຍໃນ

ຄຳຊີ້ແຈງ: ກະລຸນາຕອບຄຳຖາມຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ໂດຍກາເຄື່ອງໝາຍ ✓ ລົງໃນ
ຊ່ອງລະດັບປະຕິບັດໃນຊ່ອງວ່າ ຫຼັກສູດຂອງແຕ່ລະຫົວຂໍ້ທາງຂວາມື ເຊິ່ງກະຊວງ
ໜັດໝາຍເລກໄວ້ດັ່ງນີ້

- ລະດັບທີ 5 ໝາຍຄວາມວ່າ ລະດັບປະຕິບັດການ ຫຼາຍທີ່ສຸດ
ລະດັບທີ 4 ໝາຍຄວາມວ່າ ລະດັບປະຕິບັດການ ຫຼາຍ
ລະດັບທີ 3 ໝາຍຄວາມວ່າ ລະດັບປະຕິບັດການ ປານກາງ
ລະດັບທີ 2 ໝາຍຄວາມວ່າ ລະດັບປະຕິບັດການ ໜ້ອຍ
ລະດັບທີ 1 ໝາຍຄວາມວ່າ ລະດັບປະຕິບັດການ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ

ຊ້	ການບໍລິຫານງານວິຊາການຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ	ລະດັບປະຕິບັດການ				
		5	4	3	2	1
		ຫຼາຍທີ່ສຸດ	ຫຼາຍ	ປານກາງ	ໜ້ອຍ	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
1.ດ້ານຫຼັກສູດແລະການນຳຫຼັກສູດໄປໃຊ້						
1	ຄູອາຈານມີຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງຫຼັກສູດຢ່າງຈິງຈັງ					
2	ໃຊ້ຫຼັກສູດເປັນຫຼັກໃນການຈັດປະສົບການການຮຽນການສອນ					
3	ມີການສົ່ງເສີມໃຫ້ຄູອາຈານສ້າງຫຼັກສູດທ້ອງຖິ່ນ					
4	ມະຫາວິທະຍາໄລມີການວິເຄາະແລະປະເມີນຫຼັກສູດກ່ອນນຳໄປໃຊ້					
5	ມີການປະຊາສຳພັນການໃຊ້ຫຼັກສູດໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງແລະຊຸມຊົນໄດ້ຮັບຮູ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ					

ຕອນທີ 2 ຕໍ່

ຂໍ້	ການບໍລິຫານງານວິຊາການຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ	ລະດັບປະຕິບັດການ				
		5	4	3	2	1
		ຫຼາຍທີ່ສຸດ	ຫຼາຍ	ປານກາງ	ໜ້ອຍ	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
2.ດ້ານການຈັດການຮຽນການສອນ						
6	ມະຫາວິທະຍາໄລມີການຈັດທຳແຜນການສອນແລະຕາຕະລາງການຮຽນການສອນເພື່ອກະກຽມງານກ່ອນເປີດພາກຮຽນ					
7	ຄູອາຈານມີເຕັກນິກການສອນແລະມີເຄື່ອງມືການສອນທີ່ທັນສະໄໝ					
8	ຄູອາຈານສ້າງບັນຍາກາດພາຍໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເອື້ອມຕໍ່ການຮຽນການສອນ					
9	ຄູອາຈານຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ					
10	ມີການຈັດທັດສະນະສຶກສາອອກສະຖານທີ່ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບປະສົບການຈິງແລະສາມາດນຳເອົາໄປໃຊ້ໄດ້ຈິງ					
3.ດ້ານສື່ການຮຽນການສອນ						
11	ມະຫາວິທະຍາໄລມີການຈັດກຽມສື່ ອຸປະກອນການຮຽນການສອນຢ່າງພຽງພໍແລະທັນສະໄໝ					
12	ເລືອກສື່ທີ່ເໝາະສົມກັບໄວຜູ້ສຶກສາແລະສອດຄ່ອງກັບສາຍວິຊາທີ່ສອນ					
13	ອາຄານຮຽນມີເຄື່ອງເຕັກໂນໂລຊີຄົບວົງຈອນ					
14	ຄູອາຈານໄດ້ໃຊ້ສື່ການຮຽນການສອນທີ່ກົງກັບວັດຖຸປະສົງເນື້ອຫາແລະກິດຈະກຳຂອງບົດຮຽນ					
15	ຄູອາຈານມີສື່ໜ້າທ່າທາງແລະເປັນກັນລະຍານະມິດທີ່ດີກັບນັກສຶກສາໃນລະຫວ່າງການຮຽນການສອນ					
4.ດ້ານການວັດແລະປະເມີນຜົນ						
16	ຄູອາຈານມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກຳນົດເກນສຳຫຼັບການວັດແລະປະເມີນຜົນຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ					
17	ສົ່ງເສີມໃຫ້ຄູອາຈານໃຊ້ເຄື່ອງມືວັດແລະປະເມີນຜົນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ					
18	ມີເຄື່ອງມືວັດແລະປະເມີນຜົນການຮຽນການສອນທີ່ມີຄຸນນະພາບ					
19	ມະຫາວິທະຍາໄລມີການເກັບຮວບຮວມຂໍ້ມູນການວັດແລະປະເມີນຜົນການຮຽນການສອນຂອງຄູອາຈານທຸກຄັ້ງ					
20	ມະຫາວິທະຍາໄລໄດ້ນຳຜົນການວັດແລະປະເມີນຜົນມາເປັນຂໍ້ມູນໃນການວາງແຜນການຈັດການຮຽນການສອນ					

ຕອນທີ 2 ຕໍ່

ຂໍ້	ການບໍລິຫານງານວິຊາການຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ	ລະດັບປະຕິບັດການ				
		5	4	3	2	1
		ຫຼາຍທີ່ສຸດ	ຫຼາຍ	ປານກາງ	ໜ້ອຍ	ໜ້ອຍທີ່ສຸດ
5.ດ້ານຫໍສະຫມຸດ						
21	ບັນນາລັກມີຄວາມພ້ອມໃນການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ຜູ້ທີ່ມາໃຊ້ຫໍສະຫມຸດ					
22	ຈັດຫາໜັງສືທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ທັນສະໄໝ ແລະເໝາະສົມແກ່ການສຶກສາ					
23	ມີງົບປະມານທີ່ພຽງພໍໃນການພັດທະນາຫໍສະຫມຸດ					
24	ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ຄ່ອຍທໍາຄວາມສະອາດເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍບັນຍາກາດເໝາະສົມດີ ຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ					
25	ມີການສົ່ງເສີມໃຫ້ຄູອາຈານແລະນັກສຶກສາໃຫ້ມີນິໄສຮັກໃນການອ່ານສາມາດໃຊ້ຫ້ອງສະຫມຸດເປັນແຫຼ່ງການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຫາຄວາມຮູ້ຕາມຄວາມສົນໃຈ					
6.ດ້ານການນິເທດພາຍໃນ						
26	ມະຫາວິທະຍາໄລໄດ້ມີການປະຊຸມຄູອາຈານທັງໝົດກ່ອນເປີດພາກຮຽນ					
27	ມີການຈັດລະບົບການນິເທດງານວິຊາການພາຍໃນມະຫາວິທະຍາໄລຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ					
28	ມະຫາວິທະຍາໄລມີການປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັນຢູ່ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ					
29	ມະຫາວິທະຍາໄລມີການຈັດທັດສະນະສຶກສາເບິ່ງງານນອກສະຖານທີ່ຢູ່ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ					
30	ມະຫາວິທະຍາໄລມີການຊີ້ແຈ້ງຜົນການນິເທດພາຍໃນໃຫ້ຄູອາຈານໄດ້ຮັບຮູ້ເພື່ອປັບປຸງການຈັດການຮຽນການສອນ					

ຕອນທີ 3 ບັນຫາແລະຂໍ້ສະເໜີແນະການບໍລິຫານງານວິຊາການຂອງມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ
ປະເທດສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ຄຳຊີ້ແຈງ: ກະຊວງສະແດງບັນຫາແລະຂໍ້ສະເໜີແນະເພີ່ມເຕີມໃນການບໍລິຫານງານວິຊາການ ຂອງ
ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ປະເທດສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ມີ
ຢູ່ທັງໝົດ 6 ດ້ານ ດັ່ງລຸ່ມນີ້

1. ດ້ານຫຼັກສູດແລະການນຳຫຼັກສູດໄປໃຊ້

1. ບັນຫາ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ຂໍ້ສະເໜີແນະ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2 ດ້ານການຈັດການຮຽນການສອນ

1. ບັນຫາ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ຂໍ້ສະເໜີແນະ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3 ດ້ານສື່ການຮຽນການສອນ

1. ບັນຫາ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ຂໍ້ສະເໜີແນະ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4 ด้านการวัดและประเมินผล

1. บันทึ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5 ด้านข้อเสนอแนะ

1. บันทึ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6 ด้านการนิเทศภายใน

1. บันทึ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณอย่างยิ่งที่ท่านได้ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

**รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เรื่อง:การบริหารงานวิชาการของ
มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาวประกอบด้วย**

1. รองศาสตราจารย์.พิเศษ ดร.วิชชุดา หุ่นวิไล
อาจารย์พิเศษ ประจำโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2. ดร.ศุภีพร เสวตพงษ์
อาจารย์พิเศษ ประจำโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อินถา ศิริวรรณ
อาจารย์ประจำโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชัย ศรีนอก
หน้าหัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ อาจารย์ประจำ
โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมหมาย ดุยอดรัมย์
อาจารย์ประจำโครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่ศร6103.3/094

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. /03524 8000-5 โทรสาร 0 3524

14 กันยายน 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์.พิเศษ ดร.วิชชุดา หุ่นวิไล

ด้วย พระบัญชา นาย ปภัสร์ รักษประจักษ์ 5501402375 นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุกานวงศ์ ประเทศ
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว ดังนั้น
ทางโครงการหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็น
ประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยของนิสิตได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
ดังกล่าวและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 02-882-3154 ต่อ 2105

หม่อมราชวงศ์เกรียงไกร
วิไล ๒๕๕๖
(รศ.ดร.เกรียงไกร วิไล)

ที่ศร6103.3/094

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. /03524 8000-5 โทรสาร 0 3524

14 กันยายน 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.ศุภิพร เศวตพงษ์

ด้วย พระบัญชา นาย ปภัสร์ รักษประจำตัว 5501402375 นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุกานวงศ์ ประเทศ
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว ดังนั้น
ทางโครงการหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็น
ประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยของนิสิตได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
ดังกล่าวและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภิพงษ์ ศรีวิชัย)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิตฯ

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 02-882-3154 ต่อ 2105

ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร งาม
02-882-3154 ต่อ 2105

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน. ภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์ คณะครุศาสตร์ มจร. โทร 084-104-4273

ที่..... ศธ 6103.3 / 403 วันที่..... 14 กันยายน 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อินตา ศิริวรรณ

ด้วย พระบัญชาแต่งตั้ง นาย ปกสุธโร รหัสประจำตัว 5501402375 นิสิต ปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุกานวงศ์ ประเทศ
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว ดังนั้น
ทางโครงการหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็น
ประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยของนิสิตได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
ดังกล่าวและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 02-882-3154 ต่อ 2105

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน. ภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์ คณะครุศาสตร์ มจร. โทร 084-104-4273

ที่..... ศธ 6103.3 / 403 วันที่..... 14 กันยายน 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชัย ศรีนอก

ด้วย พระบัญชาแต่งตั้ง นาย ปกสุโร รหัสประจำตัว 5501402375 นิสิต ปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุกานวงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว ดังนั้นทางโครงการหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยของนิสิตได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าวและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการ

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 02-882-3154 ต่อ 2105

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศรีนอก)

หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน. ภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์ คณะครุศาสตร์มจร. โทร 084-104-4273

ที่..... ศธ 6103.3 / 403 วันที่..... 14 กันยายน 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมหมาย ดุยอัครมัย

ด้วย พระบัญชาแต่งตั้ง นาย ปกสุธโร รหัสประจำตัว 5501402375 นิสิต ปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุกานวงศ์ ประเทศ
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว ดังนั้น
ทางโครงการหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็น
ประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยของนิสิตได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
ดังกล่าวและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 02-882-3154 ต่อ 2105

การแปลผลจากแบบสอบถาม (IOC)

ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้อง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อหาค่า
ผู้เชี่ยวชาญกำหนดเป็น 3 ระดับ ได้แก่

IOC ของ

- +1 หมายถึง เหมาะสมว่าแบบสอบถามวัดตรงตามวัตถุประสงค์หรือตรงตามเนื้อหา
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามวัดตรงตามวัตถุประสงค์หรือตรงตามเนื้อหา
- 1 หมายถึง ไม่เหมาะสมว่าแบบสอบถามไม่ได้วัดตรงตามวัตถุประสงค์หรือตรงตามเนื้อหา

แบบสอบถามที่ถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาในระดับดี สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้
จะต้องมีค่า IOC เกินกว่า 0.5 เป็นต้นไป

ชื่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์พิเศษ ดร.วิชชุดา หุ่นวิไล
2. ดร.ศุภพร เสวตพงษ์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อินถา ศิริวรรณ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชัย ศรีนอก
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมหมาย ดุยอัครมัย

ตอนที่1ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน (โปรดตอบคำถามทุกข้อ)

1. เพศ

1). ☐ ชาย

2). ☐ หญิง

2. อายุ

1). ☐ ต่ำกว่า 25 ปี

2). ☐ 25 – 34 ปี

3). ☐ 35 – 44 ปี

4). ☐ 45 ปีขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

1). ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

2). ☐ ปริญญาตรี

3). ☐ ปริญญาโท

4). ☐ ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์การทำงาน

1). ☐ ต่ำกว่า 5 ปี

2). ☐ 5 – 10 ปี

3). ☐ 11 ปี ขึ้นไป

5. ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน

1). ☐ ผู้บริหาร

2). ☐ ครูอาจารย์

3). ☐ อื่นๆ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ประเทศ

สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้									
1	ครูอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
2	ใช้หลักสูตรเป็นหลักในการจัดประสบการณ์ การเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
3	มีการส่งเสริมให้ครูอาจารย์จัดทำหลักสูตร ท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
4	มหาวิทยาลัยมีการวิเคราะห์และประเมิน หลักสูตรก่อนนำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
5	มีการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรให้ ผู้ปกครองและชุมชนทราบอย่างทั่วถึง	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
ด้านการจัดการเรียนการสอน									
6	มหาวิทยาลัยมีการจัดทำแผนการสอน และ ตารางสอนเพื่อเตรียมงานก่อนเปิดภาคเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
7	ครูอาจารย์มีเทคนิคการสอนและมีเครื่องมือ การสอนที่ทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
8	ครูอาจารย์สร้างบรรยากาศภายในห้องเรียน ให้เอื้อต่อการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
9	ครูอาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
10	มีการจัดทัศนศึกษานอกสถานที่เพื่อให้ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและสามารถ นำเอาไปใช้ได้จริง	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยสุรนารี	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	สรุปผล	
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
ด้านสื่อการเรียนการสอน										
11	มหาวิทยาลัยมีการจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์การ เรียนการสอนอย่างเพียงพอและทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้	
12	เลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียนและตรง ตามกับรายวิชาที่สอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้	
13	ชั้นเรียนมีเครื่องเทคโนโลยีครบวงจร	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้	
14	ครูอาจารย์มีการฝึกอบรมการใช้สื่อก่อน นำไปใช้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้	
15	ครูอาจารย์มีสีหน้า ท่าทางเป็นกัลยาณมิตรดี กับนักศึกษาในระหว่างการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้	
ด้านการวัดและประเมินผล										
16	วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาด้าน ต่างๆ และใช้เป็นข้อมูลวางแผนในการแก้ไข ปัญหาของนักศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้	
17	ครูอาจารย์ในมหาวิทยาลัยตรวจแบบฝึกหัด แก้ไข และชี้แจงข้อผิดพลาดของนักศึกษา สม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้	
18	มหาวิทยาลัยมีเครื่องมือวัดและประเมินผล การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้	
19	มหาวิทยาลัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวัดและ ประเมินผลของครูอาจารย์ นักศึกษาทุกครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้	
20	มหาวิทยาลัยแจ้งให้นักศึกษาทราบผลการ สอบทุกครั้ง	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้	

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการของ มหาวิทยาลัยสุภาววงศ์	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านห้องสมุด									
21	บรรณารักษ์มีความพร้อมในการให้คำแนะนำแก่ผู้ที่มาใช้ห้องสมุด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
22	จัดหาหนังสือที่หลากหลาย ทันสมัย และเหมาะสมแก่การศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
23	มีงบประมาณที่เพียงพอในการพัฒนาห้องสมุด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
24	มีเจ้าหน้าที่คอยทำความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย บรรยากาศร่มรื่นดีอยู่ตลอดเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
25	มีการส่งเสริมนักศึกษาให้มินิรักการอ่านสามารถใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ตามความสนใจ	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
ด้านการนิเทศภายใน									
26	มหาวิทยาลัยได้มีการประชุมครูอาจารย์ทั้งหมดก่อนเปิดภาคเรียน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	ใช้ได้
27	มีการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการภายในมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
28	มหาวิทยาลัยมีการประชุมปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
29	มหาวิทยาลัยมีการจัดทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้
30	มหาวิทยาลัยจัดให้มีการฝึกอบรมครู การสัมมนาทางวิชาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช้ได้

ตอนที่ 3. ปัญหา และข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการมหาวิทยาลัยสุโขทัย ประเทศ
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว ตามกรอบแนวคิดทั้ง 6 ด้าน

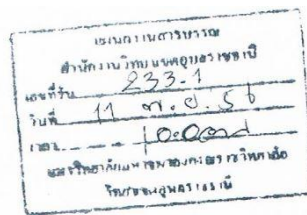
1. ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล
6. ด้านการนิเทศภายใน
5. ด้านห้องสมุด

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน. ภาควิชาบริหารการศึกษาและกิจการคณะสงฆ์ คณะครุศาสตร์ มจร. โทร 084-104-4273

ที่..... ศธ 6103.3 / 460 วันที่..... 31 ตุลาคม 2556

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กราบนำส่งการ รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตอุบลราชธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 30 ชุด

ด้วย พระบุญแดง ฉายา ปภสฺสโร รหัสประจำตัว 5501402375 นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุกานวงศ์ ประเทศ
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และทาง
โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง
กรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการ มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงษ์ศรีวิชัย)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 02-882-3154 ต่อ 2105

ที่ศร6103.3/094

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. /03524 8000-5 โทรสาร 0 3524 8

27 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยสุภาววงศ์ ประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 176 ชุด

ด้วย พระบุญแดง ฉายา ปภสฺสโร รหัสประจำตัว 5501402375 นิสิตปริญญาโท
หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย กำลังทำวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยสุภาววงศ์ ประเทศ
สาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ดังกล่าว

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และทาง
โครงการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง
กรณราชวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับการอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณในความ
เอื้อเฟื้อทางวิชาการ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและให้ความอนุเคราะห์

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย)

ผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 02-882-3154 ต่อ 2105

LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC
PEACE, INDEPENDENCE, DEMOCRATIC, UNITY, PROSPERITY

EMBASSY OF THE
LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

520, 502/1-3 Soi Sahakarnpramoon
Pracha-Uthit Road, Wangthonglang,
Bangkok 10310 THAILAND
Tel : 02 539 6667-8 Fax : 02 539 3827

ເລກທີ 0357/ສລບ.ສວ

ບາງກອກ, ວັນທີ 03/12/2013

ໜັງສືສະເໜີ

ເຖິງ: ອະທິການບໍດີມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ

ທີ່ແຂວງຫລວງພຣະບາງ

ເລື່ອງ: ສະເໜີຂໍອະນຸຍາດໄປເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເພື່ອເຮັດວິທະຍານິພົນ

ຈົບຊັ້ນປະລິນຍາ ໂທ ຂອງ ພຣະບຸນແດງ ປພັສສໂຣ (ວິໄລຈິດ)

ອີງຕາມ: ໜັງສືຮັບຮອງຈາກຄະນະຄະລຸສາດມະຫາວິທະຍາໄລມະຫາຈຸລາລົງກອນ ຣາຊະວິທະຍາໄລ
ກຸງເທບ ປະເທດໄທ ສະບັບເລກທີ 6305/665 ລົງວັນທີ 29/10/2013.

ສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວປະຈຳຣາຊະ
ອານາຈັກ ໄທ ຂໍຖືເປັນກຽດຮຽນມາຍັງທ່ານຊາບວ່າ: ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງນີ້ກໍ່ເປັນອີກແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ໄດ້ປະ
ກອບສ່ວນສ້າງຊັບພະຍາກອນມະນຸດຊ່ວຍປະເທດລາວ ແລະ ໃນປັດຈຸບັນກໍ່ຍັງມີນັກສຶກສາສົງລາວ ຮຽນຢູ່
ຫລາຍພໍສົມຄວນ.

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໄດ້ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຄວາມສອດຄ່ອງໃນການພັດທະ
ນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໄປປະກອບສ່ວນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍ ຂອງ
ພັກ-ລັດ ຂອງ ພວກເຮົານັ້ນ, ການມາເກັບກຳຂໍ້ມູນເພື່ອປະກອບການວິໄຈເຂົ້າໃນບົດວິທະຍານິພົນນັ້ນ ເຫັນ
ວ່າມີຄວາມຈຳເປັນແທ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວປະຈຳ
ຣາຊອານາຈັກໄທ ຈຶ່ງຂໍສະເໜີ ມາຍັງທ່ານຊ່ວຍພິຈາລະນາຕາມຄວາມເໝາະສົມດ້ວຍ (ລະອຽດຜູ້ກ່ຽວຈະ
ໄດ້ສະເໜີເພີ່ມເຕີມຕາມລະບຽບການ)

ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ
ມີ ລະບະ ສິນສິນາ

ບຸນເຊ ຈັນສິນາ
ທີ່ປຶກສາທູດດ້ານການສຶກສາ ແລະ ວັດທະນະທຳ

[Handwritten signature]

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	:	พระบุญแดง ปภสฺสโร (วิไลจิต)
เกิด	:	วันอังคารที่ 13 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2531
ภูมิลำเนาเดิม	:	43/9 บ้านถิ่นชม ต. เมืองขาย อ. หลวงพระบาง จ. หลวงพระบาง ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.
การศึกษา	:	ปี ค.ศ.2007เดือน เมษายน จบมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียน วัดศรี พุทธบาท อ. เมืองหลวงพระบาง จ. หลวงพระบาง ปี พ.ศ. 2554 เดือน สิงหาคม วันที่ 11 จบพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ ราชวิทยาลัย วิทยาเขต อุบลราชธานี รุ่นที่ 57
อุปสมบท	:	วันที่ 29 มิถุนายน 2554
สังกัด	:	วัดเตาไห บ้านเมืองงา อ หลวงพระบาง จ. หลวงพระบาง ประเทศ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.
ปีที่เข้าศึกษา	:	16 มิถุนายน 2555
ปีที่จบการศึกษา	:	
ที่อยู่ปัจจุบัน	:	วัดใหม่ทองเสน (สี่แยกเกียกกาย) เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300 เบอร์โทร 083-965-2644 , luangprabang@hotmail.co.th